

CATEDRA

ISSN 2784 - 0158

ISSN - L 2784 - 0158

Nr. 10 ianuarie-martie 2024

Publicație periodică de informație și cultură - ediție nouă online

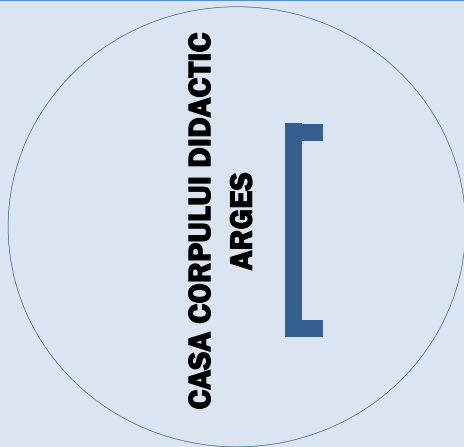

Formează-te și vei putea forma!

CUPRINS

TRATAREA DIFERENȚIATĂ, PUNTEA DINTRE FAMILIE ȘI ȘCOALĂ.....	3
REZISTENȚA LA SCHIMBARE A CADRELOR DIDACTICE.....	5
JOCUL DIDACTIC – PRINCIPALA FORMĂ DE ACTIVITATE ÎN GRĂDINIȚĂ.....	7
UTILIZAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ȘI MUNCA COLABORATIVA PRIN PROIECT ETWINNING	9
LES HOMONYMES - Étude de spécialité	11
ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN ÎNVĂȚARE LA ȘCOLARUL MIC.....	13
AU-DELÀ DES FRONTIÈRES AVEC LES ÉTUDIANTS DU COLLÈGE ECONOMIQUE "MARIA TEIULEANU"	15
DE CE ESTE NECESAR SĂ RECICLĂM?.....	17
MANAGEMENTUL CARIEREI	18
MARKETINGUL EDUCAȚIONAL - studiu de specialitate	19
CARACTERISTICI ALE INTELECTULUI COPILULUI PREȘCOLAR	21
CARACTERE SPECIFICE FOLCLORULUI.....	23
CONCEPTUL STEAM/ȘTIAM IN EDUCAȚIA PREȘCOLARA	25
COPILUL HIPERACTIV ÎN GRĂDINIȚĂ.....	27
CAREER PLANNING STRATEGIES	28
HĂRȚILE CONCEPTUALE – GHID DE STUDIU PENTRU ELEVII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE.....	29
IDEI UTILE CE ADUC LINIȘTEA ȘI ARMONIA ÎN SALA DE CLASĂ	31
IMPLICAREA FACTORILOR EDUCAȚIEI ÎN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE - ARTICOL DE SPECIALITATE	32
LES METHODES ET LES STRATEGIES DIDACTIQUES UTILISEES DANS LA CLASSE DE FLE - ETUDE DE SPECIALITE.....	34
STUDIU DE SPECIALITATE – PROIECTAREA DIDACTICĂ (EXEMPLU PRACTIC).....	35
NECESITATEA CUNOAȘTERII PSIHOLOGICE A COPILULUI	41
OPORTUNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL PROIECTELOR DE MOBILITATE EUROPEANĂ	43
PESCUITUL MAGIC ÎN PROZA VOICULESCIANĂ.....	45
SOFTURILE EDUCAȚIONALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR	47
PUTEREA PLANTELOR OTRĂVITOARE	49
COMPETIȚIA SPORTIVĂ ȘI PREGĂTIREA PENTRU COMPETIȚIE.....	51

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI TIMPURII.....	53
Rolul activităților STEAM în educația timpurie - Studiu de specialitate	54
APPRENDRE A INNOVER POUR MOTIVER LES ELEVES EN CLASSE DE FLE	56
STUDIUL DE SPECIALITATE - "PROBLEME ACTUALE ÎN INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE"	58
STUDIUL PRIVIND INSUCESUL ȘCOLAR.....	0
STUDIUL DE SPECIALITATE - ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ	3
STUDIUL PRIVIND PERCEPȚIA CADRELOR DIDACTICE ASUPRA PREDĂRII ONLINE ȘI IMPACTULUI ACESTEIA ÎN FORMAREA COMPETENȚELOR ELEVILOR - Studiu de specialitate	6
STUDIUL DE SPECIALITATE: "FĂRĂ VIOLENȚĂ!"	9
FORMAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE PRIN PARTICIPAREA LA PROGRAMUL ERASMUS+	1
ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ – UN PLUS DE INOVAȚIE	4
APLICAȚIILE GOOGLE PENTRU EDUCAȚIE.....	6
RUBRICA DE CARTE	7

TRATAREA DIFERENȚIATĂ, PUNTEA DINTRE FAMILIE ȘI ȘCOALĂ

*Prof. Niță-Dobrin Iulia
la Școala Gimnazială "Alexandru Davila", Pitești*

În lucrările de pedagogie generală, tratarea diferențiată este considerată componenta esențială a unor principii didactice ori, condiție a realizării lor, sau este chiar ridicată la rang de principiu distinct. Tratarea diferențiată înseamnă, în esență, adaptarea învățământului la particularitățile psihofizice ale copilului, influența instructiv – educativă a acestuia în conformitate cu individualitatea sa, înlesnindu-i pregătirea la nivelul posibilităților și intereselor, creându-i, în ultimă instanță, o ambianță favorabilă în cel mai înalt grad pentru formarea personalității în ansamblu.

Fiecare om se naște și se dezvoltă astfel încât ajunge să aibă unele particularități psihofizice, mai ales psihice, deosebite, particulare, care alcătuiesc individualitatea fiecăruia. Pedagogia contemporană admite atât existența unor particularități psihologice individuale ce deosebesc în mod evident, persoanele unele de altele, cât și existența unor particularități individuale relativ comune unor grupe de persoane. Din această perspectivă a apărut tratarea diferențiată a elevilor în raport cu particularitățile lor de vârstă și individuale. Condiția de bază a diferențierii învățământului prin intermediul aplicării celor mai adecvate metode de instruire constă în cunoașterea temeinică a fiecărui elev. De altfel, aceasta este condiția esențială a realizării instruirii diferențiate. Elevii cu cerințe educaționale speciale se confruntă cu dificultăți de învățare sau dizabilități din cauza cărora le este mai greu să învețe și să progreseze în același ritm cu majoritatea elevilor de aceeași vârstă. Odată cu trecerea timpului, acești elevi rămân tot mai mult în urmă față de colegii lor. De aceea, este esențial ca cerințele educaționale speciale să fie identificate cât mai curând posibil, astfel încât să se poată aplica strategii și intervenții adecvate pentru a ajuta elevii, la nivel individual, să depășească obstacolele pe care le ridică în calea învățării cerințele lor educaționale speciale. Profesorii și părinții joacă un rol important în identificarea cerințelor educaționale speciale.

Orice învățare este eficientă dacă pleacă de la cunoașterea copilului, individualizarea fiind imposibilă fără o cunoaștere a "zestrei" cu care vin copiii la școală. Niciodată doi copii nu încep o activitate educațională exact în același fel; contribuie cu propriile lor experiențe, atitudini, calități, abilități, personalitate. Pentru ca micul școlar să fie atras de activitatea didactică, depinde direct de profesor, de multiplele procedee folosite la clasă, de noutatea pe care o transmite copilului prin fiecare exercițiu, de modul cum știe să-i activeze gândirea, să-l atragă să participe direct și activ. Individualizarea învățării folosind fișele de lucru independent este de un real folos, asigurând caracterul individual și independent al învățării, ritmul propriu de lucru al elevului, conform capacităților și nivelului său de cunoștințe, priceperi și deprinderi. Lucrul cu fișele permite elevului să rezolve sarcinile în ritm propriu, conform capacităților și nivelului său de pregătire. Fișele de

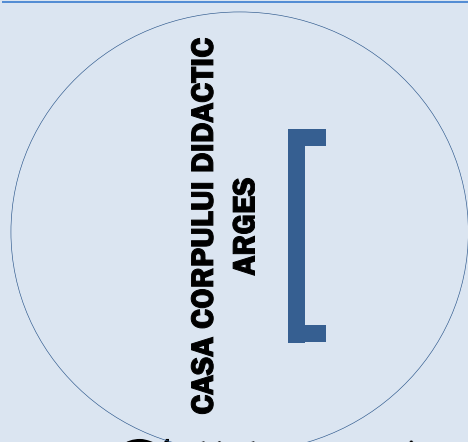
lucru pot fi concepute în așa fel încât să aibă o formă atractivă, care să mențină treaz interesul elevilor pe tot parcursul rezolvării lor.

Dacă odinioară, valorile umane se apreciau în funcție de fondul de cunoștințe acumulate, societatea actuală solicită în primul rând spirit de investigație, aptitudinea de a se instrui continuu. În acest context, sarcina primordială a școlii constă în a-l învăța pe elev cum să se instruiască și să-i cultive nevoia de educație permanentă.

Orice elev ar putea reuși să învețe o sarcină anumită dacă el va folosi efectiv în învățare, o cantitate de timp egală cu aceea de care are nevoie pentru a învăța acea sarcină. Reușita activității depinde, în cea mai mare măsură, de interesul permanent al profesorului pentru propria perfecționare și pregătirea corespunzătoare a fiecărei lecții. Activitatea pe grupe de nivel se stabilește în funcție de posibilitățile grupului, dar urmărește parcurgerea de către toți elevii, integral a tuturor temelor propuse. Este necesar ca aprecierea și evaluarea rezultatelor activității elevilor să se facă în funcție de nivelul de la care au început activitatea și, comparativ cu acest nivel, să se stabilească valoarea progresului înregistrat. Prin tratarea diferențiată, elevilor li se asigură șanse egale de acces și reușită în procesul de formare și autoformare.

Principalii factori care ajută copilul în dezvoltarea propriei educații, sunt școala și familia. Școala reprezintă principala instituție de educare a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață și să fie pregătit pentru muncă. Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite, dar, fără sprijinul activ al părinților, școala nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii. Familia reprezintă primul mediu educațional și, totodată, acel mediu fără de care acțiunea școlii nu ar avea succes. Climatul familial își pune amprenta pe personalitatea sa. În primii ani de viață, în care sunt așezate bazele personalității umane, familia reprezintă întreaga societate a copilului. După cei șapte ani, educația este preluată și de școală – instituție specializată a statului ce are ca principal scop activitatea instructiv-educativă.

Profesorii trebuie să colaboreze cu familia, să facă în așa fel încât să-i fie aliat și să se sprijine reciproc în munca de educație. Profesorul este veriga între școală și familie, este educator și partener al educației, este consultant al părinților, este „o făclie care se stinge luminând pe alții”. Se știe că nici o școală nu-și poate realiza scopul final dacă nu are sprijinul familiei. Modul cum interrelaționează părinții și dascălii își pune amprenta pe formarea și instruirea copilului. Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efectivă și eficientă, urmărind același țel – binele copilului. Școala și familia trebuie să aibă același scop – formarea personalității umane integrate și armonioase. Scopul final al parteneriatului școală-familie este pe de o parte adaptarea copilului/viitorului adult la orice situație nou creată, iar pe de altă parte profesorul are șansa de a se informa permanent teoretic și practic. Astfel funcția educativă a familiei se împletește concret cu funcția și îndatoririle școlii, ambele instituții completându-se reciproc în educarea și creșterea armonioasă a elevului.

REZISTENȚA LA SCHIMBARE A CADRELOR DIDACTICE

*Prof. inv. primar Nițu Maria-Daniela
Școala Gimnazială "Naum Râmniceanu" Corbi*

Schimbarea reprezintă o transformare a situației actuale dintr-o organizație într-o situație nouă prin modificarea anumitor aspecte ce o caracterizează sau a întregii organizații. Dumitrescu M. (1995) aprecia că "schimbarea reprezintă în general, o modificare, o transformare sau o prefacere în forma și/sau conținutul unui obiect, unei activități sau unui produs natural, de gândire sau social". Atitudinea de respingere a schimbării sau chiar de negare a necesității sale poartă denumirea de rezistență la schimbare.

În studiile sale despre schimbarea organizațională, Andrew Leigh (1997, p. 69) consideră că "orice comportament care încearcă să mențină status-quo-ul în fața presiunilor care încearcă să-l modifice poate fi considerat rezistență la schimbare". Prin urmare, orice manifestare contra schimbării exprimată de un membru al organizației poate reprezenta un factor negativ pentru procesualitatea schimbării.

Studiile în domeniu arată faptul că acest concept a apărut odată cu apariția noilor tehnologii și a necesității ca unii membri ai organizațiilor să-și schimbe posturile de lucru sau chiar domeniul de activitate. Acomodarea în aceste situații era destul de grea, uneori imposibilă și astfel, personalul a apărut ideea că există în procesualitatea schimbării o forță complexă, de opoziție.

Leight (*idem*, p. 72) consideră că rezistența la schimbare poate avea 13 cauze diferite după cum urmează:

1. Dorința de a nu pierde ceva de valoare;
2. Factori de ordin istoric - experiența cu alte schimbări;
3. Modul în care schimbarea este prezentată și implementată;
4. Neînțelegeri în ceea ce privește natura schimbării și consecințele sale - lipsa de informații; nu se consideră că schimbarea poate aduce beneficii;
5. Convingerea că schimbarea nu are sens pentru organizație;
6. Nesiguranța în ceea ce privește libertatea de a face lucrurile diferit;
7. Lipsa abilităților în ceea ce privește adoptarea deciziei;
8. Lipsa de experiență în implementarea schimbării;
9. Legăturile psihologice și sociale existente, referitoare la modul în care organizația arată și se comportă în prezent; puternice norme de grup;
10. Starea generală de mulțumire cu "modul în care stau lucrurile acum";
11. Atitudinea sindicatelor;
12. Frustrarea cauzată de problemele complexe ridicate de schimbare; frica de incertitudine;
13. Conducerea vrea schimbarea, deci rezistați-i !

În principal rezistența la schimbare este condiționată de natura schimbării (de profunzimea ei), de opinia liderului organizației față de schimbare, de riscurile acesteia și de tipul de organizație în care se dorește implementarea schimbării (numărul de membrii, tipul de servicii prestat).

În domeniul educațional rezistența la schimbare, spun studiile, derivă în primul rând din opiniile cadrelor didactice asupra demersului educațional, dar și din cultura organizațională a unităților școlare. Aceasta din urmă este cunoscută ca fiind o puternică fortăreață de valori, tradiții, norme și principii greu de schimbat chiar și apelând la modele consacrate de implementare a procesului de schimbare organizațională.

Totuși forțele de respingere în cazul organizațiilor școlare pot fi diminuate printr-o informare corectă a profesorilor asupra necesității elementelor inovatoare și printr-o implicare permanentă a acestora în demersurile de management al schimbării. De cele mai multe ori schimbările pozitive realizate în domeniul educațional au fost inițiativele unor cadre didactice preocupate în permanență de optimizarea demersurilor de învățare și care prin exemplele de bune practice oferite celorlalți profesori au implementat adevărate modele inspiraționale în sistemul de învățământ.

Schimbările menționate în subcapitolul anterior realizate în sistemul de învățământ românesc în ultimii 30 de ani au fost în majoritate încheiate cu un eșec deoarece nu au avut ca bază adevăratele dificultăți ale școlii și mai degrabă s-a încercat impunerea de modele occidentale.

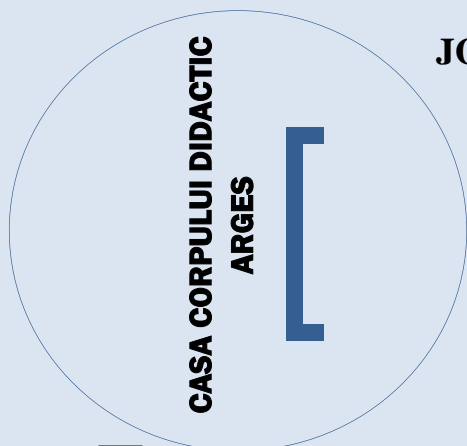
Studiile realizate de către specialiștii în domeniul psihopedagogiei și managementului resurselor umane au arătat faptul că în învățământul românesc rezistența la schimbare a cadrelor didactice este la un nivel ridicat, mare parte din sursele care o determină fiind de natură personală. Aceste surse diminuează motivația cadrelor didactice pentru activitatea desfășurată. Anghelache V. (2012, p. 284) menționează ca surse ale rezistenței la schimbare în rândul cadrelor didactice pot fi următoarele:

- pericolul de a pierde sau de a diminua puterea sau controlul asupra unor anumite resurse ale școlii;
- diminuarea veniturilor sau a diferitelor facilități;
- pericolul de a pierde nivelul de respect și de recunoștință din partea colegilor, elevilor, părinților;
- apariția iminentă a unor dificultăți în activitățile zilnice;
- protejarea împotriva pierderii funcției sau a înrăutățirii condițiilor de muncă;
- convingerea că schimbările nu sunt necesare, bazată pe încrederea exagerată în profesionalismul personal și cunoaștere profundă a lucrului;

Diminuarea rezistenței la schimbare a cadrelor didactice poate fi realizată de către managerii unităților școlare sau de către alte persoane responsabile de implementarea schimbărilor printr-o serie de acțiuni de informare. Profesorii vor fi de acord cu schimbarea dacă îi vor înțelege utilitatea, dacă acestea nu le amenință securitatea personală și profesională, dacă schimbările sunt însoțite de acțiuni pozitive în organizația școlară, dacă există planificări ale demersurilor de schimbare, negocieri și discuții cu toți membrii organizației.

Bibliografie:

1. Anghelache, V., (2012), *Managementul schimbărilor educaționale*, Editura Academica, Iași;
2. Dumitrescu, M., (2002), *Strategii și management strategic*, Editura Economică, București;
3. Leigh, A., (1997), *Effective Change*, Institute of Personnel Management, London.

JOCUL DIDACTIC – PRINCIPALA FORMĂ DE ACTIVITATE ÎN GRĂDINIȚĂ

*prof. înv. preșcolar Roșescu-Boboc Ionela
G.P.N. Beleți*

Jocul este principala formă de activitate în grădinița de copii. Pentru un copil sănătos, nimic nu este mai impropriu decât starea de apatie și nemișcare. Jocul este tot atât de necesar dezvoltării multilaterale a copilului ca și lumina soarelui.

După cum bine știm, înainte de a trăi și a acționa în lumea ideilor, individul trăiește și acționează în lumea lucrurilor, a obiectelor și fenomenelor din lumea reală. Viața psihică a copilului începe prin contactul senzorial cu obiecte și fenomene, iar primele sale acțiuni apar ca reacții de răspuns la incitațiile lor. Prin urmare, întreaga evoluție a activității și comportamentului uman poate fi interpretată ca un proces continuu de acomodare la obiect și de asimilare a obiectului, acest proces având la bază permanenta semnalizare senzorială. Trecerea de la perceperea nediferențiată spre perceperea organizată și sistematică a mediului înconjurător nu se face rapid și nici spontan, ci presupune un proces de educație și instrucție relativ îndelungat, prin organizarea unor activități complete cu obiectele și substitutele acestora. Jocul favorizează angajarea afectiv-atitudinală a copilului, întrecerea cu sine, dorința de autodepășire, care devin acute în contextul întrecerii cu ceilalți. Pentru copil, jocul este distracție, este învățătură, este muncă, mijloc prin care se educă, mijloc eficient de cunoaștere a lumii înconjurătoare.

Termenul „didactic” (asociat celui de joc) indică latura instructivă, care devine, în mod necondiționat, parte integrantă și se concretizează, la nivelul fiecărui joc didactic, printr-un anumit volum de cunoștințe, de acțiuni obiectuale și mintale pe care le solicită. Îmbinarea elementului instructiv cu cel distractiv conduce la apariția unor stări emotive complexe, care stimulează și exersează procesele de dezvoltare psihică.

Jocul didactic are o serie de caracteristici care-l diferențiază de celelalte jocuri și activități comune din grădiniță:

- *Scopul didactic* reprezintă o finalitate educativă și se formulează prin raportare la obiectivele specifice. Formularea scopului jocului trebuie să fie clară și precisă, asigurând buna organizare și desfășurare a activității.

- *Sarcina didactică* este formulată în funcție de conținutul jocului și reprezintă elementul de instruire prin care se exersează operațiile gândirii (recunoaștere, descriere, reconstituire, comparație). Sarcina didactică este problema intelectuală centrală pe care copiii trebuie să o rezolve.

- *Conținutul jocului* reprezintă ansamblul cunoștințelor deprinderilor, priceperilor care le achiziționează sau se consolidează; conținutul trebuie prezentat într-o manieră accesibilă și plăcută copiilor. Jocurile didactice pot avea același conținut, dar ele dobândesc mereu alt

caracter datorită faptului că sarcinile pe care le au de rezolvat copiii sunt diferite. Numai cunoscând conținutul și varietatea jocului didactic, educatoarea poate să se orienteze cu ușurință în alegerea și conducerea metodică a jocului didactic, la utilizarea lui pentru formarea și educarea copilului de vârstă preșcolară.

- *Regulile jocului didactic* reglementează conduita și acțiunile copiilor pe tot parcursul jocului (ce este și ce nu este permis, succesiunea acțiunilor, cum să se joace, reglementează distribuirea rolurilor, relațiile dintre copii, stimulează sau inhibă manifestările comportamentale ale participanților la joc, etc.) având un caracter prestabilit și obligatoriu pentru participanți.

- *Acțiunile de joc* sunt mijloace prin care jocul devine o acțiune plăcută, distractivă, relaxantă. Ele antrenează copiii la o activitate intelectuală al cărei efort nu este conștientizat, ele dinamizează participarea și favorizează obținerea performanțelor. Acțiunile de joc sunt reprezentate prin elemente specifice: descoperirea, ghicirea, așteptarea, întrecerea, etc.

Conținutul, sarcina didactică (problema intelectuală), regulile și acțiunile de joc (ghicire, surpriză, mișcare, etc.) conferă jocului didactic un caracter specific, înlesnind rezolvarea problemelor puse copiilor.

- *Materialul didactic* trebuie să fie adecvat conținutului jocului și vârstei copiilor, poate conține jucării, jetoane, cartonașe, medalioane, fise de lucru individual, ilustrații, tablouri sau planșe utilizate pentru descrieri și povestiri, mozaicuri, desene de decupat, figuri geometrice; materiale din natură, creioane, culori, acuarele, plastilina, hartie, lipici, costume, DVD-uri.

O caracteristică esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru

exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive.

Bine elaborat și condus, jocul constituie un veritabil instrument de lucru în activitățile cu copiii preșcolari, dezvăluind virtuți formative dincolo de toate așteptările. Pentru valorificarea acestui incredibil potențial, educatoarea va trebui să-și folosească și chiar să-și dezvolte disponibilitățile empaticе, înțelegând prin aceasta capacitatea de a se transpune imaginar în vârsta copilăriei.

În cele ce urmează, voi exemplifica modalități de dezvoltare a limbajului copiilor prin intermediul jocului didactic la grupa mare.

În grădiniță, copiii preșcolari sunt familiarizați cu noțiunile de cuvânt, silabă, sunet, cu propoziția simplă, apoi cu cea dezvoltată. Astfel, ei află că totul în jurul nostru poate fi denumit prin cuvinte care îmbinate între ele conduc la situații de comunicare a unor idei. Astfel realizăm vorbirea. Tot în jocul didactic îi putem face pe copii să înțeleagă că uneori cuvintele, ca și noi oamenii, au o familie. Există așadar cuvinte-părinți și cuvinte-copii. Pornind de la acest aspecte, noi, educatoarele, am utilizat și creat jocuri didactice care să contribuie la realizarea obiectivelor menționate anterior. Pentru ca preșcolarii să înțeleagă ce înseamnă familia de cuvinte am realizat jocul didactic „Și eu am o familie” sau „Frații și surorile mele”. Pentru a-i deprinde pe copii cu „familia de cuvinte” (sinonime, antonime, omonime, paronime) și pentru deprinderea acestora cu formularea cuvintelor noi prin derivare cu ajutorul sufixelor și prefixelor, la grupa mare, în cadrul proiectului tematic „Toamna”, în săptămâna cu tema „Legume de toamnă”, după activitățile de observare, lectură după imagini, memorizarea unor poezii adecvate, am antrenat copiii în jocul didactic „Caută rudele cuvântului”.

Jocul l-am desfășurat astfel: copiii așezați pe covor, în mijloc multe jetoane cu imagini

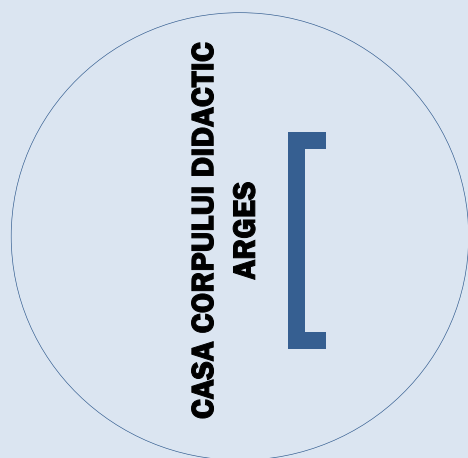
reprezentând tema dată. Fiecare copil trebuie să aleagă câte un jeton și să-l explice. Apoi, la solicitarea mea, copiii au ales imagini înrudite ca temă (Legume de toamnă: ardei, vinete, varză, morcovi, etc), dar și ca rostire a cuvântului ilustrat (grădina, grădinar, grădinița), și-au dat mâinile într-un cerc simbolizând familia de

Bibliografie:

- Avram, Săftica; Mișu, Ecaterina; Său, Zonica, “Jocul didactic pentru preșcolari”- Ghid metodic, Editura Terra, Focșani, 2004;
- Chiscop, Liviu, Didactica educației limbajului în învățământul preșcolar. Ghid metodic - Editura „Grigore Tăbăcaru“, Bacău 2000;
- Dogaru, Zoe-«Jocuri didactice pentru educarea limbajului», Editura Aramis, București 2001;
- Lespezeanu, Monica, „Tradițional și modern în învățământul preșcolar”, Ed. Omfal Esențial, București, 2007;
- Tomșa, Gheorghe, (coordonator), 2005, «Psihopedagogie preșcolară și școlară», Ed. Coresi, București 2005;
- Voiculescu, Elisabeta, „Pedagogie preșcolară”, Ed. Aramis, București, 2003.

cuvinte, rostind următoarele versuri: „Familia-i mare,/ Familia-i mică,/ În familie să ne unim,/ Rudele să le găsim.”

În concluzie jocul didactic are o largă contribuție la stimularea și dezvoltarea atenției, memoriei, imaginației, la conturarea personalității copilului preșcolar, la pregătirea lui pentru școală.

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ȘI MUNCA COLABORATIVA PRIN PROIECT

ETWINNING

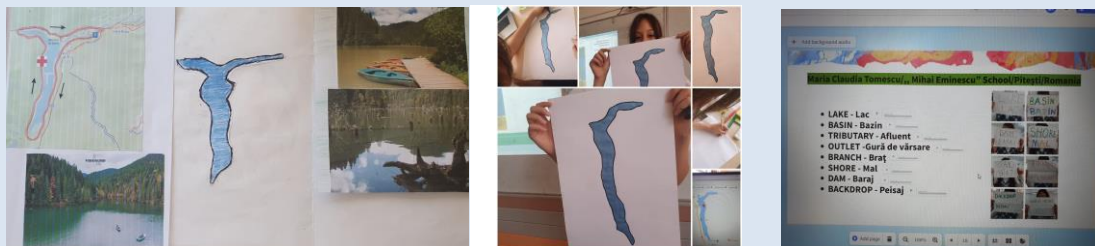
*Prof. înv. primar Maria Claudia Tomescu
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești*

Tema lacurilor a oferit posibilitatea elevilor să cunoască și să aprofundeze, noțiuni geografice, istorice, lingvistice, culturale, artistice, muzicale prin proiectul eTwinning A WORLD OF LAKE. Elevii au putut descoperi importanța unor lacuri din țările Europei, impactul acestora asupra comunităților umane, de-a lungul timpului. Problemele de mediu specifice lacurilor, a dezvoltat o mai mare conștientizare a importanței conservării lacurilor și a mediului în general. Utilizând tehnologia, prin folosirea diferitelor instrumente web2.0, a dezvoltat creativitatea, inteligența, atenția, comunicarea, cooperarea, dar și gustul pentru ocrotirea naturii. În acest fel, învățarea a devenit pentru elevi, practică, atractivă, plăcută, eficientă.

În cadrul celor șase lucrări colaborative ale echipelor de elevi, au fost pregătite postere, logo-uri, dicționar, cărți digitale, padleturi, documentare video, un canal TV de proiect. Utilizarea tehnologiei a ocupat un rol însemnat în munca colaborativă de proiect.

Astfel, cu aplicația Canva s-au făcut postere, logo-uri. Padletul a colectat prezentările, jocurile Cram și rezultatele altor sarcini. Book Creator a susținut elaborarea cărții electronice cu cântece și imagini

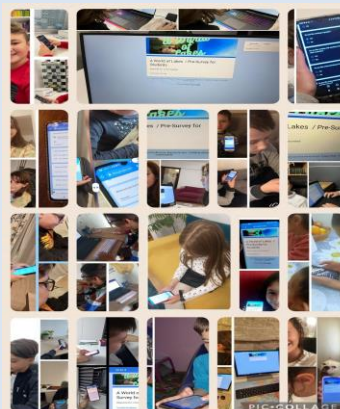
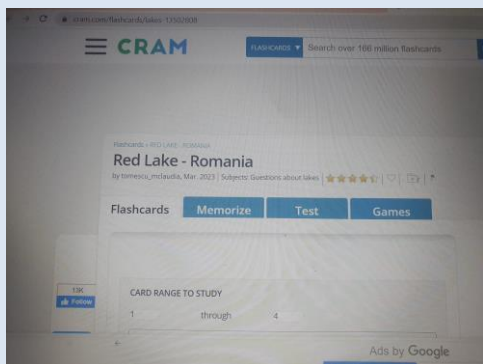
asociate cântecelor despre lacuri și cartea digitală cu ID-urile lacurilor. Google Docs a ajutat în organizarea proiectului împreună, pentru toată echipa, pentru scrierea întrebărilor, răspunsurilor. În Cram s-au colectat întrebările și răspunsurile despre lacul partenerului asociat, pentru a crea flashcard-uri. Wakelet-ul a adunat toate linkurile pentru cărțile digitale. Strimm TV a fost utilizat pentru a crea canalul TV.

Obiectivele proiectului au fost atinse, pentru că elevii și-au îmbunătățit abilitățile de comunicare orale și scrise în limba română și engleză, abilitățile de muncă colaborativă, de informare și documentare, de utilizare a instrumentelor web 2.0, de competențe civice și sociale, abilitățile de îngrijirea și protejarea apei lacurilor. Elevii, în urma acestui proiect, cunosc multe informații despre biodiversitatea lacurilor, despre patrimoniul tangibil și intangibil al lacurilor, despre cercetători și exploratori ai domeniului. Creațiile literar-artistice realizate, cu siguranță le-au sporit abilitățile de comunicare, învățare activă și colaborativă. Produsele finale promovate deja în rândul altor copii, profesori, părinți sunt exemple reale de bună practică.

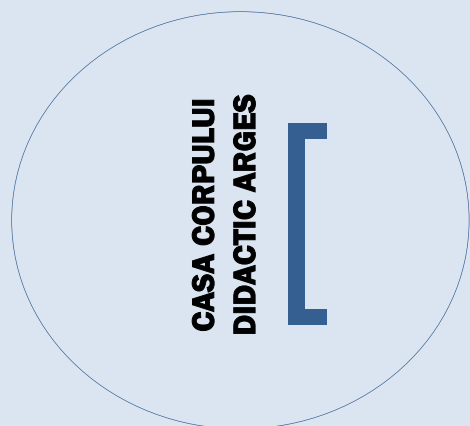
Integrarea proiectului în curriculum a ocupat un rol important. La **Limba română**, elevii au realizat fișe de informare despre lacuri, au compus versurile cântecului RED LAKE. **Limba engleză** s-a utilizat în cadrul multor aplicații: în intonarea cântecului propriu RED LAKE, în formularea întrebărilor despre LACUL WIGRY, Polonia și răspunsurile legate de LACUL ROȘU (flashuri Cram), documentarul realizat despre LACUL KOYCEGIZ, Turcia (produs final TIME MACHINE) prezentarea ID LACUL ROȘU, România, în lucrare digitală colaborativă (Book Creator). **Istoria** a fost prezentă prin încadrarea în banda timpului a perioadelor formării lacurilor studiate. **Utilizarea tehnologiei** s-a realizat în pre și post teste, la jocurile digitale, la evaluarea finală, la realizarea posterelor și colajelor, a cărților electronice. (<https://www.youtube.com/watch?v=OxXkY3B9HB8>
<https://www.youtube.com/watch?v=ZBtAYkPXkQ>)

La orele de **Educație civică** elevii au înțeles că toleranța și grija față de mediul acvatic va ridica calitatea vieții pe Terra și va atrage un stil de viață sănătos. La orele de **Arte vizuale și abilități practice** au fost realizate logo-uri, poster, desene creative (Lacul DOXA, Grecia, Lacul MANTA, Republica Moldova, Lacul CERKNISKO, Slovenia), fotografii. La orele de **Matematică și Științele naturii, Geografie** au avut posibilitatea de cunoaștere și orientarea pe hartă, pentru a localiza localităților unde sunt lacurile luate în studiu, de pe harta lumii, cunoașterea orei pe Glob, cunoașterea de plante și animale acvatice, a factorii care le influențează în dezvoltare biodiversitatea lacurilor, condițiile formării lacurilor, beneficiile lor pentru oameni și efectele poluării lor asupra sănătății viețuitoarelor.

Au fost implicați de la început, alături de copii, și familiile lor, pentru a cunoaște și susține activitatea proiectului eTwinning. Astfel, s-a organizat o excursie, părinți_copii_profesor, într-o zonă de munte, unde am studiat ecosistemul Lacului Vidraru și cel al lacurilor artificiale de la Brătioara, Argeș.

Zona se află la cca. 80 de km față de localitatea Pitești. Aici, copiii și părinții au lucrat în echipe mixte, în activități de informare, cercetare, observare și în activități practice legate de tema lacurilor. Prin derularea acestui proiect, calitatea vieții copiilor implicați și a familiilor lor, s-a schimbat în bine, conștienți fiind acum mai mult asupra necesității păstrării unui mediu acvatic curat pentru calitatea vieții noastre a tuturor.

LES HOMONYMES - Étude de spécialité

*Prof. Marinescu Marinela
Școala Gimnazială „Traian”, Pitești*

Les homonymes sont des mots de prononciation identique, mais différant par le sens et le plus souvent par l'orthographe. Il y a des homonymes: *homophones* (même sons) et *homographes* (même orthographe). Il y a ci-dessous une liste les principales séries homonymiques:

1. Homophones:

-une tour-

1. bâtiment très haut (La Tour Eiffel);

2. toute construction en hauteur (la Tour de contrôle);

3. pièce du jeu d'échecs; *un tour*-dimension, parcours (le tour de la ville); *un tour*-dispositif, machine-outil qui sert à façonner des pièces;

- *une livre*-unité de mesure; *un livre*-volume imprimé;

- *une manche*- partie d'un habit; *une manche*- d'un jeu de tennis - *un manche* - partie d'un

outil;*une mousse du champagne; du rocher; un mousse d'un navire;*

- *une voile d'un bateau; -un voile d'une femme.*

2. Homographes:

- *acquis/aquit:* le premier mot vient d'acquérir: Elle a de l'acquis=Elle a de l'expérience; le second vient d'acquitter: Nous lui avons délivré un acquit=une quittance.

- *cent/sans/sang:* Ce recueil coûte cent francs/Elle ne mange pas sans toi/Ce malade a besoin de sang.

- *conte/comte/compte:* Je lui conte une belle histoire/Il virera cette somme à mon compte bancaire/Le comte de Toulouse était un puissant seigneur.

- *cor/corps:* Elle joue du cor d'harmonie/Son corps portait la marque de multiples traces.

- *dans/dent:* Il est dans le salon/La dent me fait mal.

- *date/datte:* Elle ne se rappelle plus de la date de mon anniversaire/Les dattes sont nourrissantes.

- *d'avantage/davantage:* Je ne vois guère d'avantage à ce que vous me proposez/Travaillez davantage: vous réussirez.

- *eau/au/aux/aulx/oh:* Il veut un verre d'eau/Ce samedi je vais au cinéma/A-t-on distribué les prix aux enfants? Marie avait des aulx dans son jardin/Oh! Attention.

- *foi/foie/fois:* Avoir foi dans le nouveau président/Un pâté de foie/Il a visité ce palais pour la première fois.

- *lait/laid:* Le matin, il prend un verre de lait chaud /Il est laid physiquement.

- *mai/mais/met(verbe mettre)/mets:* Le mois de mai/Il est intelligent, mais un peu timide /Le caviar est un mets reconnu comme un des plus prestigieux/De plus, il met au coin ceux qui disent que l'école sert à rien.

- *moi/mois:* Moi,je reste à ma place/Elle est née au mois de janvier.

- *pis/pie-:* Au pis aller /Bavarder comme une pie.

- *quand/quant(à):* Quand tu veux quelque chose,tu dois aller jusqu'au bout/Quant à toi,tu as réussi ta vie.

- *s'est/ses/ces/c'est:* Il s'est mis à lire le texte/Ses affirmations sont vraies/Ces enfants font de la gymnastique/Ce que tu aimes,c'est la peinture.

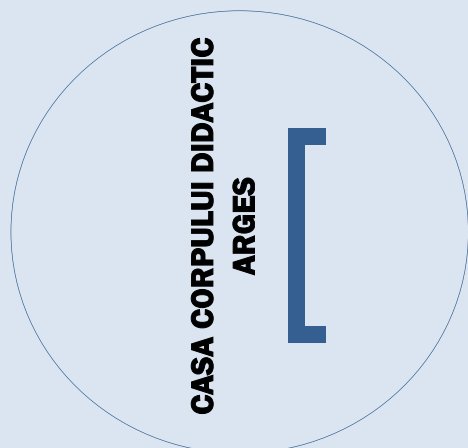
- *signe/cygne:* Il t'a fait un signe un signe de la main avant de partir/Le sygne est un oiseau majestueux sur l'eau.

-*soi/soie/soit:* Celui-ci fait preuve d'une parfaite maîtrise de soi-même/Elle s'est fait faire une robe en soie/Soit gentil avec elle!

-*tente/tante/tente(verbe tenter):* Ils installent la tente/Sa tante est aussi sa marraine/Elle tente sa chance.

Bibliografie:

- Gorunescu, Elena, ,, *Dicționar francez-român de omonime și paronime* “ editura Corint, 2008

ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN ÎNVĂȚARE LA ȘCOLARUL MIC

*Prof. învă. preșcolar Stoian Lidia,
G.P.P. Primii Pași, Pitești*

Vârsta școlară mică sau copilăria de mijloc (6/7 – 11/12 ani) este o perioadă marcată în primul rând de modificarea statutului social, și mai puțin de modificări fundamentale de ordin cognitiv. Din foarte multe puncte de vedere schimbarea de statut este dramatică, reprezentând un pas hotărâtor în viață. Copilul proaspăt intrat în școală are în față cel puțin două sarcini esențiale: să stea „cuminte” în clasă, în bancă, și să dobândească de acum înainte cunoștințe formale.

Dificultățile învățământului școlar rezultă pentru mulți copii din faptul că majoritatea problemelor sunt abstracte, rupte de context, cu un format nou și mai dificil - cel scris. Față de învățarea anterioară, acum se modifică și interacțiunea dintre copil și persoana de la care încearcă să acumuleze informație. Celui mic nu i se mai oferă ghidaj, ajutor și feedback imediat, specific.

1. *Motive sociale* unde sunt incluse motivele care vizează scopuri cu caracter social și motivul reciprocității

Motivul reciprocității răspunde trebuinței profunde umane de a fi împreună cu alți oameni și de a acționa împreună cu ei pentru atingerea unor scopuri. La școlari acest motiv se manifestă în plăcerea cu care ei se angajează în diferite activități comune de îndeplinire a unor sarcini ale învățării, cât și în

unele dispute prin care ajung să-și completeze cunoștințele în mod reciproc. Asemenea activități nu satisfac atât prin rezultatul obținut, cât mai ales prin conținutul lor procesual prin care se unifică eforturile membrilor grupului în vederea țelului comun, se asigură ajutorul reciproc, se creează posibilitatea de coparticipare la ridicarea competenței grupului. Se pare că școala ignoră de multe ori dezvoltarea acestui motiv, neglijând învățarea pe calea acțiunii reciproce, a unificării eforturilor membrilor grupului.

2. *Motive cognitive* unde sunt cuprinse motive care arată dorința elevilor de a cunoaște, declarată ca factor dinamic de bază al activității de învățare. În același timp se exprimă și atracția elevilor pentru unul sau mai multe obiecte de învățământ.

3. *Motive de ordin afectiv* ce înglobează motivele cu o predominanță de bază emoțională, atât pozitivă cât și negativă: dragostea și respectul față de părinți, sentimentul datoriei față de părinți, dorința de a crea bucurie părinților și simpatia față de educatori, respectul față de aceștia, teama de pedepsele aplicate, sentimentul de regret sau de rușine față de educatori, părinți, colegi. Toate aceste motive constituie trăiri afective ale elevilor izvorâte din relațiile cu diferiți factori implicați în procesul învățării lor școlare: învățător, colegi, părinți.

4. *Motive profesionale* reprezentate de aspirațiile elevilor spre un ideal profesional, mai puțin clarificat în această perioadă de școlarizare. Aceste motive sunt trăite de elevi ca tendințe care îi determină să învețe pentru a-și asigura pregătirea necesară în vederea alegerii profesiei viitoare.

5. *Motive ale autorealizării* ce se manifestă în năzuința elevului de “a face ceva” care să ajute la interacțiunea lui eficientă, competentă cu realitatea înconjurătoare. Se poate considera că acest motiv corespunde unei trebuințe intrinsece. Acțiunile de satisfacere a acestei trebuințe nu se realizează întâmplător. Motivul autorealizării presupune organizarea activității de învățare a elevului în așa fel încât totdeauna sarcina următoare să-i solicite un nivel mai ridicat de cunoștințe și deprinderi decât cele pe care deja le posedă. În acest caz satisfacția elevului rezultă însăși din îndeplinirea unor sarcini din ce în ce mai complexe în activitate. Satisfacția este cu atât mai mare cu cât în procesul respectiv elevul reușește să realizeze asemănarea cu modelele competenței: părinți, învățător și să se identifice cu ele. Identificarea nu trebuie înțeleasă în sensul de imitație, ci ca o tendință a copilului de a stabili relații reciproce. Esența acestui dialog este raportarea continuă a activității proprii a elevului la exigențele modelului urmărit, proces a cărui profunzime depinde de vârsta elevilor, de anumite trăsături de personalitate, de încredere în forțele proprii.

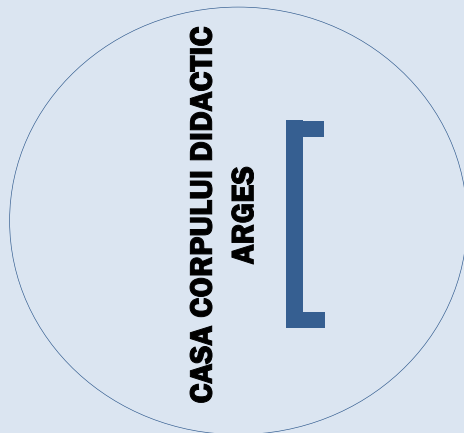
6. *Succesul/insuccesul școlar.* Motivele incluse în această categorie se grupează în jurul dorinței de succes sau de evitarea insuccesului. Noțiunea de succes este considerată ca rezultat favorabil obținut într-o acțiune care reclamă efort și atingerea

scopului propus, iar reversul acestei situații este considerat ca insucces, eșec.

Rezultatele pe care elevii doresc să le obțină vizează trei direcții: situația școlară (note, premii), prestigiul în grupul din care face parte și aprecierea favorabilă a educatorilor, a părinților. Aceleași direcții se conturează și în ceea ce privește evitarea insuccesului. Așadar această categorie de motive cuprinde atât diferitele forme pe care le îmbracă dorința de a obține succes, respectiv de a evita un insucces cât și pe cele care exprimă însuși sentimentul de succes sau de insucces.

7. *Aptitudinile speciale.* La vârsta școlară mică valoarea motivațională a aptitudinilor este foarte puțin conștientizată de elevi. Situația se explică prin faptul că aceste însușiri nu sunt formate cât și prin posibilitățile limitate de autocunoaștere. Cu toate acestea s-a inclus categoria aceasta din motive pentru că învățarea la disciplinele care-i interesează este motivată de către elevi prin prezența unor însușiri de pricepere, ușurința efectuării învățării.

Structurarea motivației învățării școlare este într-o continuă dinamică, atât de la o vârstă la alta, cât și de la copil la copil. Esențial este și faptul că totdeauna motivele se organizează în jurul unui motiv dominant, căruia toate celelalte i se subordonează. La nivelul individualității elevului, restructurarea motivației în dinamica ei este determinată în bună măsură de dimensiunile acesteia, care devin pregnante. Acest fapt trebuie să sporească răspunderea celor care dirijează și orientează acțiunea de formare și dezvoltare a personalității tinerei generații, urmărind ca motivele învățării nou formate să corespundă necesităților obiective ale societății și să asigure comportamente cu o înaltă valoare integrativă pentru școlari.

AU-DELÀ DES FRONTIÈRES AVEC LES ÉTUDIANTS DU COLLÈGE ECONOMIQUE

"MARIA TEIULEANU"

*Ensignante, Corina Ciobanu
Collège Economique "Maria Teiuleanu", Pitești*

Dans le cadre du projet d'Accréditation scolaire Erasmus Plus, mis en œuvre par le Collège Economique "Maria Teiuleanu" de Pitești au cours de la période 2023-2027, 8 étudiants accompagnés de 2 enseignants de l'établissement ont eu l'occasion de participer à une expérience éducative inoubliable à Agrupamento de Escolas- Aecc Esjc (Escola Secundária Jaime Cortesão), Coimbra, Portugal, du 04 au 08 mars 2024, dans le cadre d'une mobilité de groupe.

Pendant la mobilité, les étudiants de notre collège ont participé à diverses activités visant à développer leurs compétences linguistiques, à explorer la culture et la civilisation portugaise et européenne, ainsi qu'à apprendre des différences. Le programme en anglais comprenait des ateliers interactifs d'apprentissage du portugais et du roumain, des présentations scolaires et culturelles, ainsi que des activités en équipe et des activités culturelles dans des régions pittoresques du Portugal.

En plus de participer à des activités individuelles et culturelles, les étudiants de notre collège ont également pris part à de nombreuses activités de groupe qui ont renforcé l'interaction et l'échange de connaissances entre eux. Ils ont eu l'occasion de présenter leur pays, leur ville et leur école à leurs collègues étrangers dans le cadre d'un échange culturel qui a été apprécié par les deux parties. Grâce au travail d'équipe et à la

création d'un Wordwall symbolique, les élèves ont développé des aptitudes à la collaboration et des compétences numériques. Ils ont également participé activement à des activités sportives qui ont favorisé l'esprit d'équipe et la santé physique. En outre, les cours d'anglais basés sur la méthode de la classe inversée et de la narration ont donné aux élèves la possibilité d'améliorer leurs compétences linguistiques de manière interactive et amusante.

Outre les avantages académiques et culturels de la participation à la mobilité Erasmus+, les étudiants du Collège Economique "Maria Teiuleanu" ont également eu l'occasion d'apprendre l'importance de la tolérance et de l'inclusion dans un monde diversifié et interconnecté. A l'école d'accueil du Portugal, tous les élèves ont été inclus dans les discussions et les activités, quelles que soient leurs différences, physiques ou ethniques. Les élèves sourds ont participé activement aux activités et la diversité ethnique est constamment encouragée.

Cette expérience a montré aux étudiants l'importance d'accepter et de respecter la diversité, ainsi que la capacité de travailler ensemble et de valoriser chaque individu pour sa contribution unique. La mobilité Erasmus+ ne prépare donc pas seulement les étudiants à la réussite universitaire et professionnelle, mais aussi à devenir des citoyens responsables et

empathiques dans un monde de plus en plus interconnecté.

Toutes ces activités ont contribué à une expérience d'apprentissage holistique et riche pour les participants à la mobilité, conduisant à une plus grande confiance en soi et au développement de compétences sociales.

Les impressions des élèves sur la mobilité ont été positives. Ils ont apprécié la possibilité d'interagir avec des étudiants et des enseignants portugais, d'améliorer leurs compétences linguistiques et de découvrir de nouvelles perspectives et cultures.

L'objectif de cette mobilité était d'offrir aux étudiants la possibilité de développer leurs compétences linguistiques et interculturelles, de faire l'expérience de l'apprentissage à travers les différences et de promouvoir une citoyenneté européenne active. Leur participation à cette expérience a été inestimable pour eux-mêmes et pour notre établissement d'enseignement.

Ces possibilités de mobilité Erasmus+ enrichissent non seulement l'expérience

éducative des étudiants, mais les préparent également au monde global et interconnecté dans lequel nous vivons. En interagissant avec d'autres cultures, les étudiants deviennent plus ouverts et plus compréhensifs, acquérant ainsi des compétences essentielles à leur réussite future.

La mobilité Erasmus+ n'est pas seulement un voyage physique dans un pays étranger, mais aussi un voyage intérieur de découverte et de développement personnel.

Notre collège est fier de son engagement, à offrir de telles opportunités d'apprentissage et de développement à ses étudiants et se réjouit de continuer à les encourager à explorer le monde et à poursuivre leurs rêves.

A mentionner que la mobilité du groupe d'étudiants a été réalisée avec le soutien financier de l'A.N.P.C.D.E.F.P. et de la Commission Européenne dans le cadre du projet d'accréditation scolaire, n° 2023-1-RO01-KA121-SCH-000130035, obtenu par le Collège Economique "Maria Teiuleanu" pour la période 2023-2027.

DE CE ESTE NECESAR SĂ RECICLĂM?

*Prof. Bădescu Diana-Adriana
Școala Gimnazială „Ion Pillat” Pitești*

Suntem în anul 2023, ne uităm în jur și observăm că oamenii au multe priorități, nu mai au timp să privească cerul, să observe minunata natură, le este mai ușor să privească ecranul telefonului și să se cufunde în lumea virtuală. Puțini oameni au mai rămas conectați cu natura, puțini mai ascultă glasul speriat al naturii care cere ajutor. Ce i-am făcut planetei? De ce ne confruntăm cu fenomene meteorologice extreme, de ce avem atât de multe valuri de căldură sau de frig, vijelii puternice, furtuni, inundații și chiar tornade?

Cercetătorii și specialiștii în protecția mediului înconjurător spun că am reușit să facem atât de mult rău naturii încât acum ar fi momentul oportun să ne trezim la realitate și să îmbunătățim situația atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare. Avem obligația morală de a ne îngriji mediul și de a proteja ecosistemele naturii.

Dezvoltarea durabilă înseamnă să ne gândim la ce vor găsi generațiile viitoare pe Pământ, se referă la exploatarea resurselor într-un mod limitat, la consumul redus al produselor, la gestionarea controlată a deșeurilor. Problemele majore ale mediului se referă la poluarea aerului, a apei, poluarea solului, însă ce putem face rapid pentru a schimba soarta planetei? Ei bine, schimbarea vine de la fiecare om, și eu și tu putem să încercăm să ajutăm mediul și să nu mai așteptăm să vină altcineva să o facă în locul nostru. Ce bine ar fi dacă fiecare dintre noi ar putea să facă o mică

acțiune, dacă orașul nostru ar reuși să recicleze, să ofere modele pentru orașele din jur.

Haideți, mână de la mână, să începem cu pași mici. Ce ați spune despre reciclarea selectivă? Unii dintre noi chiar reușesc să recicleze selectiv, însă locuitorii ar trebui să înțeleagă importanța acestei acțiuni.

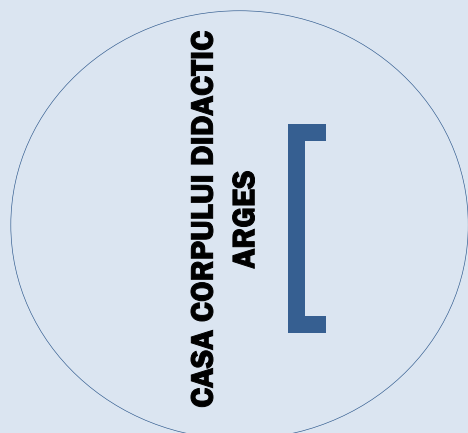
În primul rând să explicăm ce înseamnă termenul de reciclare. Acest termen se referă la acțiunea de a transforma materialele uzate în produse noi, în timp ce, colectarea selectivă înseamnă separarea materialelor înainte ca ele să fie reciclate, astfel că, ambalajele și obiectele nu sunt aruncate împreună cu alte gunoaie, ci depozitate în tomberoane speciale.

Cei cinci R ai reducerii risipei se referă la: Refuză, Redu, Refolosește, Reciclează. Repară. De exemplu, refuză pungile de plastic, refuză paiele din plastic, redu plasticul de unică folosință, redu cumpărarea produselor inutile, refolosește recipiente, ambalaje, reciclează plastic, sticlă, hârtie, aluminiu, baterii, repară obiectele stricate înainte de a cumpăra altele noi.

Pașii către o reciclare completă se referă la pregătirea deșeurilor, colectarea lor, sortarea și procesarea. Avantajele reciclării aduce numeroase avantaje: reducerea consumului de resurse naturale, reciclarea hârtiei și a lemnului, scăderea nivelului poluării, reducerea gazelor emise de gropile de gunoi ce afectează sănătatea oamenilor precum și calitatea aerului. Cu cât vom recicla mai mult, cu

atât ne vom expune la o cantitate mai mică de gaze toxice.

Deșeurile se descompun extrem de greu, mai greu decât am crede: polistirenul nu se descompune, sticlele se descompun în 1-2 milioane de ani, pet-uri-le în 500 ani, scutecele în 200-300 ani, dozele în 200 ani, paharele de plastic în 100 ani, pungile de plastic în 20 ani și resturile de țigări în 10 ani.

Acum, înainte de a mai arunca gunoaiele pe oriunde altundeva decât în spațiile amenajate, amintește-ți întrebările: În ce mediu va crește copilul tău? Tu ai vrea să fii îngropat în gunoaie? Schimbă-ți mentalitatea și haide să învățăm să prețuim ceea ce ne-a mai rămas, să ne preocupe calitatea mediului în care trăim.

MANAGEMENTUL CARIEREI

*Prof. Bădiță Aurel Valentin
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

Pentru mine, profesorul Bădiță Aurel Valentin, experiența acumulată participat la cursul de formare *"Career planning strategies for students"*, în perioada 21.08.2023-25.08.2023, în Burgas, Bulgaria, accesat prin Proiectul 2022-1-RO01-KA121-SCH-000068153, finanțat prin programul Erasmus+ KA1, Domeniul-Educație școlară, reprezintă încă o formă prin care pot să cunosc elevii din clasa pe care o conduc ca diriginte, prin aplicarea unor teste de personalitate dar și de orientare în carieră.

Managementul carierei implică a da răspunsuri la câteva întrebări precum:

- 1 - Cum să adaug valoare brandului de angajator?
- 2- Cum să mențin angajamentul în organizație?
- 3- Cum să satisfac așteptările de evoluție ale angajaților din diferite generații?
- 4- Cum să păstrez în organizație și să ofer oportunități de evoluție angajaților

Dezvoltarea personală reprezintă un proces de învățare care se derulează pe toata durata vieții. O parte esențială în dezvoltarea personală o reprezintă dezvoltarea viziunii personale, adică a unei imagini clare a ceea ce vrei să faci, a ceea ce vrei să devii în viață și de ce. După ce ai stabilit unde vrei să ajungi, planificarea pașilor care să te ajute să ajungi acolo unde dorești este următoarea etapă.

Un plan scris te ajută să-ți identifice obiectivele de dezvoltare personală să devină mai realiste. Primul pas în punerea în aplicare a planului tău de dezvoltare personală este să începi sa-ti dezvolti abilitățile de care ai nevoie pentru a-ți atinge obiectivele.

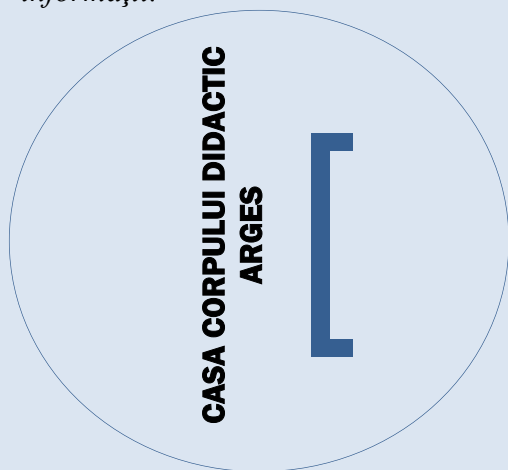

Foarte importante, din punctul de vedere al eficienței acestora, au fost testele de aptitudini, care ajută elevul să-ți identifice cariera potrivită, în funcție de personalitatea acestuia, interesele și abilitățile. O gamă variată de teste au fost experimentate pe parcursul cursului și s-au demonstrate a fi o resursă de încredere pe care o putem pune în practică la școală în orele de dirigiență.

Tot pe parcursul celor 5 zile de formare, am conștientizat cât de important este ca, în momentul când dorești să aplici pentru un loc de muncă neavând experiență, să fii atent la modul cum îți construiești CV-ul, să prezinți toate informațiile importante despre tine și în strânsă legătură cu locul de muncă vizat. Mai mult, elevii trebuie conștientizați în privința caracterului permanent al dezvoltării personale și al necesității de a profita de oportunitățile de dezvoltare a noi abilități, deoarece ele pot fi o rampă de progres într-un anumit domeniu. Pe viitor, cei ce doresc să se angajeze este foarte important să cunoască și amănunte din culisele desfășurării unui interviu respectiv, aspect legate de: cum îți poți controla emoția, **punctualitatea prezentării la interviu**, cum trebuie să răspunzi la întrebări dificile sau nu ai o soluție de moment.

Multitudinea de informații teoretice, materiale practice sub forma testelor de aptitudini, exercițiile de spargere a gheții și construire a echipei, alături de atitudinea suportivă a formatoarei, sunt elementele esențiale care au dat contur experienței de formare din Burgas, în direcția orientării în carieră a elevilor.

Participarea mea la cursul “Career planning strategies for students” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

MARKETINGUL EDUCAȚIONAL - studiu de specialitate

*Prof. ing. Iuliana Bucurescu
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima” Pitești*

Învățământul profesional și tehnic se confruntă în ultimii ani cu o scădere alarmantă a efectivelor de elevi. Parte din această scădere poate fi justificată prin factori precum: scăderea galopantă a natalității după 1989, creșterea concurenței chiar între școlile publice, diversificarea așteptărilor potențialilor beneficiari, fluctuațiile pe piața muncii, discontinuitățile, sincopele în reformele din învățământ.

În acest context se pune, din ce în ce mai acut, problema nerealizării planurilor de școlarizare ajungându-se uneori chiar la desființarea unităților școlare sau la soluții de compromis care duc la scăderea calității actului educațional. Una dintre

căile de ieșire din impas considerăm că este implementarea unor strategii de marketing educațional creative, adecvate contextului comunităților locale.

Marketingul educațional implică analiza, planificarea, implementarea și controlul unor programe menite să asigure schimbul voluntar de valori cu piața țintă pentru atingerea obiectivelor instituționale. Marketingul implică proiectarea și managementul instituției educaționale astfel încât să întâmpine nevoile și așteptările grupului țintă precum și utilizarea unor modalități eficiente de valorizare, comunicare și distribuție de produse și servicii educaționale, pentru a deservi, motiva și

informa comunitatea. (Kotler și Fox (1985), Strategic Marketing for Educational Institution).

Marketingul educațional eficient nu reprezintă o chestiune de intuiție sau de instinct, ci este un proces conștient proiectat ca parte a politicii educaționale și a managementului educațional al organizației respective. Acest management educațional trebuie să includă strategii de marketing. Strategia de marketing reprezintă un proces ciclic de culegere și difuzare de informații și de modificare a programelor educaționale și a politicii educaționale ca răspuns la informațiile astfel obținute (feedback de piață).

În termeni de marketing schimbarea, inovarea educațională reprezintă crearea de produse și servicii în acord cu cerințele consumatorilor de educație, cerințe aflate într-o continuă schimbare.

Oferta educațională a școlii cuprinde:

- produse educaționale (programe de studii, specializări, curricule, programe de formare...)
- servicii educaționale (consiliere și consultanță educațională, proiecte în parteneriat, meditații, recuperări...)

Aparent relația de comunicare naturală care se instituie între școală și comunitate este suficientă pentru schimbul de informații necesare prezentării ofertei educaționale. În realitate, cercetările în domeniul marketingului educațional dovedesc contrariul. Școala trebuie să-și asume sarcina de a difuza sistematic și conștient informații în comunitate. Este știut faptul că despre școală circulă tot felul de informații cu privire la calitatea și cantitatea serviciilor și produselor educaționale. Mass-media este principalul purtător al informațiilor, conturează imaginea publică a școlii, esențială fiind, din această perspectivă, informațiile concrete furnizate de instituția educațională și informațiile culese de presă în mod nemijlocit.

Imaginea școlii se cristalizează în atitudini și comportamente ce susțin sau, dimpotrivă, acționează negativ asupra activității instituției educaționale, modelând sprijinul concret acordat acesteia de către comunitate. Ca și efecte directe ale imaginii asupra școlii sunt de menționat:

- numărul de elevi/studenti (indicator extrem de important în condițiile finanțării/elev),

- susținerea materială, financiară a instituției de către comunitate,

- impactul educațional la nivel de comunitate.

Instituția de învățământ este caracterizată din punct de vedere organizațional de:

- Cultura școlii definită fiind ca ansamblul informațiilor, ideologiilor, valorilor, asumațiilor, așteptărilor și normelor care unesc membrii unui colectiv didactic al unei școli, care conferă o unitate și o identitate proprie școlii respective (etosul școlii).

- Climatul școlii reprezentând cadrul psihosocial specific școlii, modalitatea în care cultura e reflectată în atitudinile și comportamentele cadrelor didactice și elevilor școlii respective.

- Imaginea școlii

Cele trei concepte: cultura, climatul și respectiv imaginea conturează, la interfața acțiunii lor simultane, ceea ce înseamnă școala în comunitate.

Prin strategii manageriale se influențează cu precădere cultura și respectiv climatul școlii, iar prin strategiile de marketing educațional putem îmbunătăți, redefini imaginea școlii.

Construirea imaginii școlii nu își propune o deformare a realității în scopul înșelării bune credințe a beneficiarului de educație ci modelarea, adecvarea obiectivelor educaționale la nivelul de înțelegere a acestuia.

În ceea ce privește tipologia marketingului educațional sunt de menționat:

Marketingul centrat pe produse – școala autosuficientă, propune ceea ce crede că este bun pentru virtualii clienți, practică așa numitul “management al impresiei”. Clientul este obiectul acțiunii educaționale, centrarea este pe predare.

Marketingul centrat pe client – clientul este subiectul acțiunii educaționale, răspunde nevoilor și solicitărilor pieței prin acțiuni de comunicare, informare, sondare a pieței.

Marketingul de masă – presupune omogenitatea virtualilor clienți, mai puțin costisitor, mai ușor de aplicat, eficient atunci când clienții potențiali nu au alternative de opțiune.

Marketingul țintit – precedat de segmentarea pieței – identificarea grupurilor de clienți are la bază ideea recunoașterii diferențelor interindividuale.

Marketingul țintit presupune:

➤ gruparea virtualilor clienți – segmentarea pieței (după criteriile precum vârsta, statut economico-social, nivelul educațional, aptitudini, nevoi speciale etc.);

➤ selectarea pieței țintă;

➤ dezvoltarea unui program pentru fiecare grupă de clienți în parte (în funcție de politica organizațională a școlii);

➤ construirea programului propriu-zis:

○ obiectiv,

○ costuri,

○ identificarea căilor de

comunicare/popularizare a programului.

La alegerea unui tip de campanie de marketing trebuie cunoscute particularitățile acestora și anume:

➤

Bibliografie

1. <http://old.uefiscdi.ro/Upload/60d56441-0ff7-4bf1-9a6b-aebecb2f1646.pdf>
2. <https://intelligence.sri.ro/decizia-intre-instinct-si-ratiune/>
3. reprofesionalizarea_romaniei1.pdf

➤ Publicitatea “comparativă” – nu este permisă, autorizată, dar este frecvent întâlnită (zvon, glumă...);

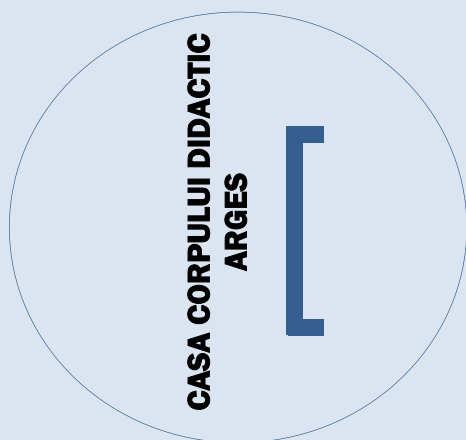
➤ Campanii “din gură în gură”, informațiile sunt lansate de diverse persoane în comunitate, provin la virtualii clienți de la persoane de încredere, care nu sunt susceptibile că ar servi unui scop anume. Este eficientă în domeniul serviciilor educaționale.

➤ Campanii prin lideri de opinie – prin specialiști recunoscuți, persoane cu impact la public;

➤ Campanii prin promovarea unui grup;

➤ Campanii de ațătare;

➤ Campanii în spații aglomerate.

CARACTERISTICI ALE INTELECTULUI COPILULUI PREȘCOLAR

*Prof. învă. preșcolar Retevoescu Marta
Școala Gimnazială nr. 1 Micești*

Intelectul cuprinde un sistem de relații, activități și procese psihice superioare (intelență, gândire, memorie, imaginație, limbaj) în cadrul căruia gândirea constituie procesul psihic central, „statul major”, orientând, conducând și valorificând toate celelalte procese și funcții psihice.

Activitatea cognitivă se realizează cu ajutorul reprezentărilor ce condensează însușirile concrete și caracteristice ale obiectelor și fenomenelor, ele fiind denumite și „preconcepții”.

Studiile și cercetările întreprinse de J. Piaget (1965, 1973, 1976), L.S. Vîgotski (1971, 1972), P. Osterrieth (1970), H. Wallon (1964, 1975), M. Debesse (1970), iar la noi de U. Șchiopu, M. Zlate, P. Golu, I. Nicola (1996) ș.a. au evidențiat cele mai semnificative caracteristici ale intelectului preșcolarului. Astfel, gândirea preșcolarului este preconceptuală sau cvasiconceptuală, ea operând cu o serie de constructe care nu sunt nici noțiuni individuale, nici noțiuni generale.

După vârsta de 3 ani, *inteligenta* depășește faza simbolică, trecând la un alt stadiu: al intuiției simple (4—5 ani) și al intuiției articulate sau semioperațional (între 5/6-7/8 ani); de la 4 la 7 ani asistăm la coordonarea treptată a raporturilor reprezentative, deci la o conceptualizare în creștere, care va conduce copilul de la faza simbolică sau preconceptuală până în pragul operațiilor (J.Piaget).

Gândirea intuitivă este în progres față de gândirea preconceptuală sau simbolică deoarece ea se aplică nu figurilor individuale, ci configurațiilor de ansamblu, rămânând orientată în sens unic. Deși intuiția conduce la un rudiment de logică, o realizează sub forma reprezentărilor și nu a operațiilor mintale. Astfel, deși intuiția articulată se apropie de operație și, ulterior, se transformă chiar în operație, rămâne rigidă și ireversibilă, nefiind încă o grupare propriu-zisă. Asemenea gândirii simbolice de ordin preconceptual din care derivă direct, gândirea intuitivă continuă, într-un anumit sens, *inteligenta senzoriomotorie*, ea fiind un fel de acțiune executată în gând.

Regăsim în acest stadiu genetic și unele caracteristici ale gândirii întâlnite și în stadiul precedent, precum egocentrismul. Situându-se în centrul universului, nefiind capabil să distingă corect, adecvat, realitatea obiectivă de

cea personală, copilul raportează încă evenimentele la sine, la dispozițiile sale individuale. „Din egocentrismul gândirii derivă o altă particularitate a sa, și anume artificialismul” (P. Golu, 1985), credința că adultul are puteri nelimitate în univers. Deși pe măsura intensificării procesului de socializare gândirea preșcolarului progresează mult, ea rămâne o gândire sincretică, bazată pe relaționarea mai mult sau mai puțin întâmplătoare a însușirilor obiectelor, pe confuzii între parte și întreg. Înțelegerea fenomenelor e globală, nediferențiată, la baza sincretismului gândirii aflându-se inconsistența reprezentărilor și incapacitatea folosirii raționamentelor.

Caracterul animist al gândirii copilului se continuă, de asemenea, din stadiul antepreșcolarității. J. Piaget a relevat patru stadii animiste: la 3 ani - de antropomorfism profund, în care copilul „însuflește totul; după 3 ani și jumătate sunt vii doar jucăriile, apoi ele vor avea această caracteristică doar în timpul jocului. La 5 ani jucăriile nu mai sunt însuflețite, dar și la 6 ani unele obiecte (telefon, radio, ceas, televizor, frunzele uscate mișcate de vânt etc.) sunt considerate adesea ca vii. Sintetic, despre animism același autor afirmă că: „tot ce se află în mișcare este viu și conștient. Vântul știe că suflă, soarele știe că merge înainte” (J. Piaget, B. Inhelder, 1976, p. 92).

Caracterul situativ-concret al gândirii derivă din faptul că aceasta este încărcată de percepții și reprezentări, de elemente neesențiale, sugestive. Copilul clasifică și generalizează pe baza unor criterii situaționale, impresioniste, funcționale și nu rațional logice. L.S. Vîgotski și D. B. Elkonin au evidențiat, prin experimentele efectuate, caracterul concret, intuitiv și orientarea practică a gândirii. Piaget consideră gândirea copilului preșcolar ca fiind preoperatorie, ea rămânând tributară ireversibilității perceptive. Copilul nu este capabil să treacă de la aspectele de formă, culoare, sesizate pe cale perceptivă, la surprinderea unor raporturi de invarianță, permanență, a ceea ce este constant și identic în lucruri, fenomene, precum: conservarea substanței, greutateii, volumului.

M. Zlate (1995) consideră că definitorie pentru gândirea preșcolarului este organizarea structurilor operative ale gândirii, apariția noțiunilor empirice care, deși nu sunt coordonate și organizate în sisteme coerente, au mare importanță în procesul cunoașterii. „Oricum, afirmă și U. Șchiopu (1981), până la 6 ani gândirea dobândește operativitate generală (nespecifică) relativ complexă”.

În legătură cu procesul constituirii operațiilor mintale, J. Piaget apreciază: „Niciodată o conduită nouă nu răsare ca abruptă și fără pregătire în toate domeniile vieții psihice, ea este întotdeauna pregătită de un șir de conduite anterioare mai primitive, față de care ea nu constituie decât o diferențiere și o coordonare nouă”.

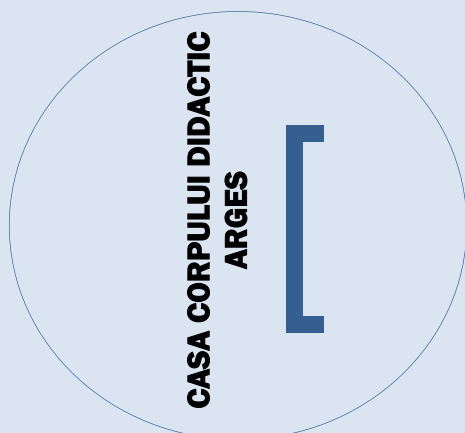
Preșcolaritatea este considerată astfel ca o perioadă de organizare și pregătire a dezvoltării gândirii, desăvârșirea operațiilor concrete având loc între 7/8 ani și 11/12 ani.

În strânsă legătură cu evoluția gândirii evoluează și limbajul, saltul calitativ înregistrat în dezvoltarea proceselor cognitive explicându-se și prin dezvoltarea limbajului. Deși nu sunt fenomene identice,

Bibliografie

- Drăgan, Ion; Nicola, Ioan – *Crecetarea psihopedagogică*, Editura Tipomur, București, 1993
- Golu, Pantelimon; Verza, Emil; Zlate, Mielu – *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980
- Neveanu Popescu, Paul; Zlate, Mielu; Crețu, Ilinca – *Psihologie – Manual pentru clasa a IX-a Școli Normale și Licee*, Editura Didactică și Pedagogică, 1990
- Piaget, Jean – *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976
- Șchiopu, Ursula; Verza, Emil – *Psihologia vârstelor. Ciclurile vieții*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981
- *** *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactica Publishing House, București, 2009

gândirea și limbajul se află în strânsă unitate și intercondiționare. Copilul apelează la realitate, dar limbajul îl ajută să se îndepărteze de ea, percepțiile și reprezentările dobândind semnificație prin verbalizare. ”Gândirea nu se exprimă prin cuvânt, ci se săvârșește prin cuvânt;... orice idee are o mișcare, un curs, o desfășurare ce se realizează ca o mișcare internă printr-un șir întreg de planuri, ca trecere a gândirii în cuvânt și a cuvântului în gândire” (L. S. Vîgotski, 1972).

CARACTERE SPECIFICE FOLCLORULUI

*Prof. Elena Marilena Chircioagă
Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcineni*

Etnic tradițional

Este un termen specific care este mai tot timpul prezent în viața folclorică, chiar dacă putem spune că până în acest moment acest termen nu apărea în prim plan. Termentul de etnic-tradițional face parte din perspectiva sincronică cât și din cea diacronică. Cea care a dus la consolidarea unei etnii este de fapt cultura populară. Ca și elemente de continuitate avem circuitul închis când vorbim despre valorile din epoca tribală, asimilarea, respingerea

de elemente noi sau eterogene, formarea unui limbaj propriu, specific fiecărui grup în parte. Se spune că prima operă literară ce a fost scrisă pe tablitele din lut a fost de fapt adusă de la sumerieni, iar egiptenii au fost cei ce ne-au păstrat și transmis două basme.

Caracterul colectiv

La început a fost foarte greu de definit acest termen, chiar dacă folcloriștii erau familiarizați cu el. Romanticii vedeau folclorul ca o reprezentare a tot ceea ce are mai bun poporul român. În ceea ce privește creația cultă, actul creației folclorice este de fapt un act individual, pe când creatorul, dar și grupul căruia acesta îi aparține folosește un limbaj artistic ce a fost șlefuit de-a lungul timpului. Creațiile populare au rezistat foarte bine de-a lungul timpului, datorită acestei fidelități față de tradiție. Creația care a fost preluată de un grup este de fapt un bun colectiv, pe care fiecare încearcă să nu îl schimbe prea mult, să nu se distanțeze foarte mult de la original și fiecare să își exprime cât se poate de bine trăirile. Trebuie să menționăm faptul că

anumite modificări care au loc, de ordin ritmic, melodic sau de ornamentație sunt deosebit de importante dacă ținem cont de cât de reduse erau creațiile populare la acea vreme.

Transmiterea orală (Oralitatea)

În transmiterea orală cele mai mari schimbări apar atunci când sunt preluate lucrări din alte regiuni sau de la alte popoare, astfel lucrarea preluată va fi adaptată stilului din regiunea respectivă.

„În memoria fiecărui membru al colectivității, o creație trăiește sub o formă generală, ia naștere, de fiecare dată, în timpul interpretării, este <<recreată>>, aportul interpretului fiind mai mare sau mai mic, în funcție de talentul și dispoziția sa, dar permanent în spiritul tradiției muzicale a grupului din care face parte. Amprenta tradiției este foarte importantă atunci când transmiterea se face pe cale orală ca în cazul folclorului.”.

Bibliografie

1. Pop- Miculi, Otilia – „Folclorul Muzical și Etnomuzicologie”, Editura Fundației România de Măine, București 2007, vol I, pag 11.
2. Oprea, Gheorghe – „Folclorul muzical românesc”, Editura Muzicală București, 2002 pag13.

Folclorul poate dăinui în eternitate, el fiind pus în valoare de fiecare zonă în parte, de fiecare obicei și fiecare interpret.

Anonimatul

Într-un colectiv interpreții buni sunt cunoscuți și apreciați, însă momentul apariției unei creații noi nu poate fi surprins imediat, ci abia mai târziu putem vedea dacă creația respectivă a fost recepționată de public sau nu. Dacă acea creație a fost bine recepționată de către public, atunci ea va circula în mai multe forme diferite de original, dar forme care vor fi îmbogățite cu elemente specifice colectivității ce o va prelua. Caracterul anonim nu înseamnă neapărat că autorului i-a fost șters din memorie un cântec sau doua, deoarece acel cântec reprezintă de fapt în memoria autorului o varietate de soluții pentru mai multe cântece.

Sincretismul

Reprezintă o caracteristică deosebit de importantă a poporului unde sunt exprimate trăirile emoționale atât ale caracterului colectiv cât și anonim. Realizarea operei artistice este datorată caracterului sincretic. Sincretismul este realizat între poezie și muzică. Astfel că folcloriștii au dificultăți în redarea textului poetic, separate de textul muzical. În jocul popular pe lângă dans și muzică, strigăturile au un rol aparte contribuind la particularizarea caracterului sincretic.

Cu trecerea timpului putem spune că autorii specializați au o manifestare spontană cu elemente și gesturi specifice genurilor artistice savante. Amintim : liedul, cantata, opera.

Caracterul național

Este o altă caracteristică a folclorului ce prezintă imagini artistice, sentimente specifice fiecărui produs, fiecărui popor.

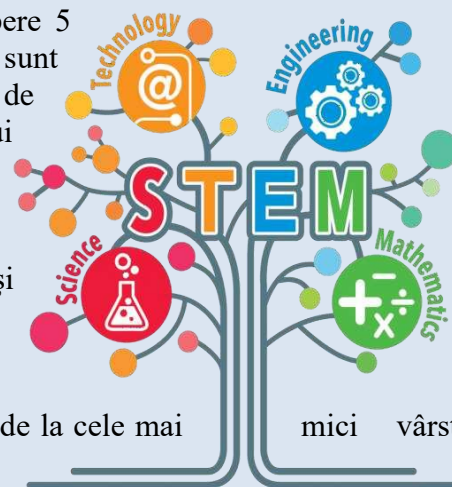
CASA CORPULUI
 DIDACTIC ARGEȘ

CONCEPTUL STEAM/ȘTIAM IN EDUCAȚIA PREȘCOLARA

Puiu Irina, Profesor
 G.P.P. „O Lume Minunată”, Curtea de Argeș

„Dacă le predai elevilor de azi așa cum ai făcut-o ieri, le furi ziua de mâine” (John Dewey)

Educația STEAM - Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă, Matematică, a început să se dezvolte din anul 2007, luând naștere prin fuziunea educației STEM cu artele. Este o metodă care îi permite copilului să descopere 5 discipline într-o singură abordare, interdisciplinară. Toate acestea sunt cunoscute drept competențe transversale, care oferă în timp capacitatea de a rezolva probleme și de a soluționa anumite situații prin aplicarea unui cumul de cunoștințe.

Ce înseamnă educația STEAM?

STEM reprezintă un concept educațional ce se bazează pe ideea de educare a elevilor în patru domenii: Științe, Tehnologii, Inginerie și Matematică. Disciplinele STEM sunt predate integrat, interdisciplinar, bazându-se pe legătura cu realitatea, pe observație directă, experiment, logică, pe experiența copiilor.

STEM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicat de la cele mai mici vârste, bazat pe observație directă, experiment, logică, înțelegerea lucrurilor și fenomenelor ca făcând parte dintr-un sistem.

Termenul cheie, atunci când vorbim despre educația STEM sau educația STEAM, este integrarea. Educația Steam a pornit de la conceptul de bază, care pune accentul doar pe patru discipline: știință, tehnologie, inginerie și matematică. Dar, după o analiză amănunțită, s-a ajuns la concluzia că acestea nu erau suficiente pentru o dezvoltare corectă a copiilor, fapt care i-a determinat pe profesori să înceapă să includă arta ca o disciplină inseparabilă a abordării educaționale.

De ce educația STEM?

Avem nevoie să creștem copii care pun întrebări relevante, creează soluții noi, formulează planuri; conduc cercetarea; aplică ce au descoperit în lumea reală.

Educația STEM nu doar îi expune pe copii acestor experiențe de învățare, ea îi ajută să creeze o abordare inovativă pe care o pot folosi și la vârsta maturității. Într-o societate marcată profund de ascensiunea tehnologiilor digitale, sistemele de învățământ resimt o presiune din ce în ce mai mare de a-și adapta curriculum-ul, astfel încât să răspundă nevoilor societății de mâine.

Educația steam și tipul de integrare al disciplinelor cuprinde:

- educație STEAM transdisciplinară, care implică fuziunea totală a disciplinelor și al cărei element principal îl constituie rezolvarea de probleme;
- educație STEAM interdisciplinară, în care o temă reprezintă punctul comun dintre discipline, însă se respectă abordarea specifică fiecărei discipline;

- educație STEAM multidisciplinară, care presupune o colaborare între mai multe discipline, însă acestea nu fuzionează;
- educația STEAM transversală, în care se practică examinarea/ observarea unei discipline prin perspectiva altei discipline.

Disciplinele STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) declinate în activități specifice preșcolarilor le stârnesc acestora curiozitatea, îi ajută să se concentreze și să rămână activi într-o sarcină mai mult de 45 de minute și le oferă satisfacția de a rezolva probleme din realitatea cotidiană. Educația STEM nu se limitează la acumularea cunoștințelor despre matematică și științe. La bază, conceptul STEM îi ajută pe copii să dezvolte moduri noi de a gândi, încurajând curiozitatea și analiza. Implementarea acestora la vârste mici, când mințile sunt la cel mai înalt grad de maleabilitate, determină modul în care copiii se raportează la învățare pe tot parcursul școlii și al vieții.

Cum se îmbină creativitatea cu disciplina?

Copiii învață cel mai eficient fără hârtie și creion. Prin știință și prin creativitate, copiii își pot exprima ideile și sentimentele. În societatea grăbită în care trăim, îi zorim pe copii și nu le dăm ocazia să termine activitățile în care sunt adânciți. Copiii sunt deja niște exploratori extraordinari. Au capacitatea uimitoare de a absorbi totul din jur și sunt conștienți și armonizați cu instinctele și cu simțurile lor.

Timpul pe care copiii îl petrec la grădiniță sau la școală face loc, din când în când, unui fenomen pe care Pamela Mundy îl numește „o posibilitate invizibilă”. Aceasta se referă la o posibilă descoperire pe care copiii ajung să o facă dacă explorarea nu le este întreruptă de indicațiile adulților din jur.

În educația timpurie, matematica poate fi folosită pentru a-i ajuta pe cei mici să înțeleagă fenomene științifice precum vântul și să rezolve probleme care țin de inginerie. Activitățile pe bază STEM nu sprijină exclusiv dezvoltarea noțiunilor de matematică și științe, ci oferă deopotrivă ocazia de a îmbunătăți abilitățile limbajului. Deși fiecare disciplină din sfera STEM este importantă, în cadrul activităților din educația timpurie ne concentrăm cu precădere pe felul în care ele se îmbină și se conectează într-o rețea de cunoștințe. Atunci când se combină cu alte discipline, limbile străine, de exemplu, STEM oferă un context mai amplu în care să discuți despre matematică și științe. STEM creează oameni cu inițiativă în rezolvarea problemelor

Copiii sunt protagoniștii, educatorii sunt cercetătorii, iar părinții sunt partenerii lor în procesul de învățare. Jocul și exploratul sunt moduri de învățare activă care stimulează creativitatea și gândirea critică. Mediile de învățare, locurile în care copiii pot demonta și reconstrui lucruri – precum radiouri vechi, mașinuțe, aparate, ceasuri – reprezintă al treilea educator sau educatorul tăcut.

Rolul familiei în susținerea unui viitor STEM pentru copii

Familiiile sunt parteneri cheie, alături de profesori și școli, în conturarea unui viitor STEM pentru copii. Parteneriatul școală familie presupune implicare în dezvoltarea și extinderea învățării și accesului la STEM.

Tehnologia este o componentă a conceptului STEM, iar cei care abordează aceste discipline își dezvoltă abilități care îi pregătesc pentru roluri care au tehnologia la bază. Educația STEM nu depinde însă de tehnologia digitală, mai ales în cazul educației copiilor de vârste mici. Jocul cu cuburi, grădinaritul și puzzle-urile sunt exemple de educație STEM, precum și vizitele la muzeu. Acestea pot avea loc oricând și cu puține resurse.

Tehnologia are rolul de a sprijini procesul de învățare. Pe de o parte prin facilitarea accesului la educație de calitate, cu conținuturi bogate și relevante și interacțiuni prompte și variate între elevi și profesori, precum și prin înlesnirea comunicării dintre școală, grădiniță și familie.

Atunci când sunt la curent cu proiectele și progresul copiilor de la școală, părinții pot continua procesul educațional acasă și îi pot sprijini pe copii acolo unde au nevoie.

Bibliografie:

- Scrisoarea metodică pentru anul școlar 2023-2024
- <https://www.kinderpedia.co/ro/stem-educatie-invatare-investigatie.html?format=html>
- Nash, E.,(2021), Transformă știința în artă! Ghid esențial STEAM!, Niculescu, București.

COPILUL HIPERACTIV ÎN GRĂDINIȚĂ

*Prof. înv. antepreșcolar Matei Maria – Roxana
Creșă Pitești*

Pentru a obține succese în instruirea copiilor cu ADHD, cadrul didactic folosește o strategie formată din trei obiective. Acesta începe prin recunoașterea necesităților acestor copii. De exemplu, educatoarea stabilește cum, când și de ce nu este atent copilul. Acesta alege astfel diferite practici pedagogice și le asociază cu instruirea școlară, intervenții comportamentale și cu modalități de integrare a copilului la mediul școlar și al grupeii, astfel putând să vină în întâmpinarea nevoilor copilului. Educatoarea, în cele din urmă, asociază aceste practici într-un program educațional individualizat, pe care îl include cu activitățile educaționale ale celorlalți copii din grupă. Așadar, cele trei obiective ale strategiei școlare pentru copiii cu ADHD sunt următoarele:

1. Evaluarea nevoilor personale și a punctelor tari ale copilului. Pentru realizarea acestui obiectiv, cadrul didactic poate lucra cu o echipă multidisciplinară și cu părinții respectivului copil. Astfel, se poate ține cont atât de nevoile școlare, cât și de cele comportamentale, utilizând atât diagnosticul formal și informal, cât și constatările de la grupă. Constatările, cum ar fi modul de învățare, care poate fi folosit pentru a-l mobiliza pe copil să-și utilizeze abilitățile de care dispune.

2. Alegerea metodelor corespunzătoare pentru instruirea școlară. Stabilirea acestor metode care ar putea veni în primirea necesităților școlare și comportamentale. Alegerea metodelor care sunt în acord cu vârsta sa, care să corespundă cu nevoile lui și să-i câștige atenția.

3. Combinarea metodelor de instruire școlară cu programul educațional personalizat al copilului.

Poate fi elaborat un program educațional, împreună cu psihologul școlar și cu părintele copilului, care să se evidențieze viitoarele obiective, cu sprijinul de care copilul are nevoie pentru a atinge aceste obiective.

Așadar, un copil cu deficit de atenție și hiperactivitate apare ca „un copil problemă” în sala de grupă, prin continua sa mișcare, dificultatea de a sta liniștit, tulburare și impulsivitate. Toate aceste trăsături, la care se adaugă slaba capacitate de susținere a atenției în timpul activităților, îl expune direct problemelor disciplinare, rezultatelor slabe, eșecului și chiar abandonului școlar.

De asemenea, în timpul activităților, copilul cu ADHD, este indicat să lucreze în echipe. Astfel, pe o perioadă îndelungată, lucrul în echipă s-a dovedit benefic, în care copilul a dat cele mai bune rezultate. Copilul cu deficit de atenție și hiperactivitate va fi așezat de către educatoare departe de sursele de distragere a atenției, sarcinile de lucru fiind clare și precise, bine definite, astfel evitându-se pe cât posibil formularea unor sarcini de lucru variate și de lungă durată.

Copilul cu sindromul deficitului de atenție și hiperactivitate necesită strategii particulare de progres academic, prin care să înlăture plictiseala, care însoțește în mare parte procesul didactic clasic. Transformarea predării și învățării într-un parcurs imaginativ, prin care se desfășoară modurile de înțelegere caracteristice vârstei, este adesea o soluție suficientă pentru rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm în aceste situații.

CAREER PLANNING STRATEGIES

*Profesor Aida-Mihaela Grecu
Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești*

The summer of 2022 has arrived and the "Zinca Golescu" National College is starting a new session of training activities within the Erasmus + Program, Key Action 1, School Education, number 2021-1-RO01-KA121-SCH-000019456. On 17.06.2022, we started new informational discoveries on the territory of Turkey through a job shadowing activity regarding the career guidance strategy for students. And where did we find the door open for a new collaboration in the educational field? Canik Karsiyaka Anadolu Lisesi from Samsun, Turkey, an older partner school in the Comenius project “Young entrepreneurs step-by-step” which I coordinated at Dacia Technological High School between 2012 and 2014. So, a partner who became a friend opens the doors for me to research another field of common interest due to the cooperation with Elif Giral, English teacher. The main purpose of the observation internship, for which I received funding from the European Commission, through A.N.P.C.D.E.F.P., was to learn about the career guidance process for students, implemented at the partner school level, but also to become familiar with the efforts of the Turkish Ministry of Education to offer students a clearer professional orientation. The program included a series of face-to-face meetings with different key factors in the high school, who are responsible for identifying all the steps that need to be taken to ensure that the student is able to make the best career choice.

It was a real joy to walk my steps again in the hallways of my partner school, to startle with joy at every corner that I recognized, to feel the excitement flood me when meeting the teaching staff with whom I had collaborated in the past and with whom I exchange professional experiences about how each of our high schools helps students to discover and develop for the best possible integration into the labor market. The discussions with the representatives of the institutional

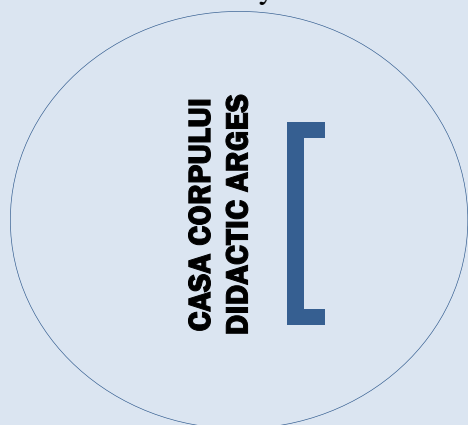
management, the debates with those responsible for the establishment of local /regional /national /international school partnerships, the round tables with the leading teachers, the seminar on the career guidance of students organized by the school counselor, the debate on the approach to career guidance in the Turkish educational system and Romanian one, the field trip carried out in the host city to identify academic and labor market opportunities, together with the numerous informal interactions with fellow partners led to my professional and personal enrichment with a

diversified range of hard and soft skills which have the gift of polishing me like a diamond waiting to get an extra gram of shine. And when I say shine, I mean all the extra knowledge I will transfer into my professional environment to give my students a better chance to make the best career choices.

Of course, the conclusions of the whole Erasmus experience were scored at the end of the job shadowing in a final meeting. Even though we live under the impression that other education systems offer more support to teachers and students, my observation placement in Turkey revealed more similarities in the approach to student career guidance than differences. If the local/regional/national/international partnerships, the involvement of the form teachers and the school counselor are equally valued in both partner countries, the strength of the host high school is the annual research of the students' interests, but especially of their skills, the correlation of the results of the questionnaires with the types of institutional partnerships for the year to come and the encouragement of internships at partner economic agents. What may seem like a drop in the

ocean or a small discovery offered by this job shadowing meant to observe the national and institutional career guidance strategy in Turkey, for me it primarily represents an added value through the lens of the European experience facilitated by the Erasmus+ Program, but also more knowledge, more confidence in the personal ability to transfer various good practices into my teaching process, a higher ability to guide students on the path of insertion in the labor market, an increased ability to disseminate and last but not least, a personal fulfillment generated by strengthened friendships with counterparts from the partner school.

My participation in the job shadowing activity organized at Canik Karsiyaka Anadolu Lisesi in Samsun, Turkey was realized with the financial support of the European Commission within the Erasmus+ Program. The information presented is the sole responsibility of the author of the article, and the European Commission and the National Agency in the Field of Education and Professional Training are not responsible for the way in which the content of this information is used.

HĂRȚILE CONCEPTUALE – GHID DE STUDIU PENTRU ELEVII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

*Prof. Bădescu Diana-Adriana
Școala Gimnazială "Ion Pillat" Pitești
Școala Gimnazială Căteasca,
C.N. "I.C.Brătianu", Pitești*

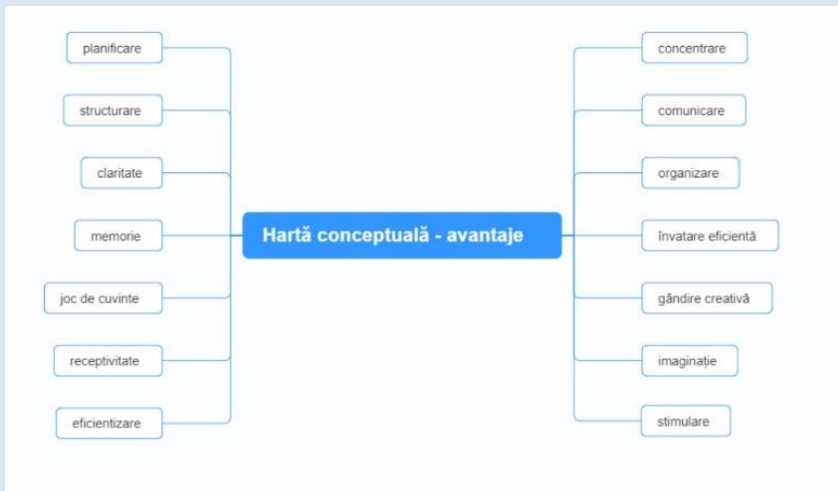
Pregătirea elevilor cu cerințe educaționale speciale, pentru examenul de bacalaureat la disciplina geografie, poate fi realizată mult mai eficient, folosind hărțile conceptuale create cu scopul de a sintetiza un volum mare de informații și de a structura ideile cât mai bine pentru a fi înțelese și a eficientiza învățarea noțiunilor.

Fiecare elev are dreptul de a primi educație în funcție de propriile nevoi și abilități, astfel că, această metodă poate fi soluția către un succes educațional și în rândul copiilor cu dizabilități fizice, intelectuale, vizuale, auditive sau tulburări de învățare și comportament.

Hărțile conceptuale pot avea forme diferite, se pot prezenta sub forma unor hărți mentale sau hărți tip metoda ciorchine, După ultimele cercetări în educație, notițele în format liniar nu reprezintă o formă de învățare eficientă pentru niciun elev. Noile cercetări neuropsihologice au scos la iveală faptul că elevii nu folosesc metode de studiu benefice pentru dezvoltarea optimă a creierului, astfel că, s-au propus mai multe variante de studiu printre care și metoda hărților conceptuale. Această metodă vine în sprijinul pregătirii elevilor pentru examenul de bacalaureat și are o serie de avantaje.

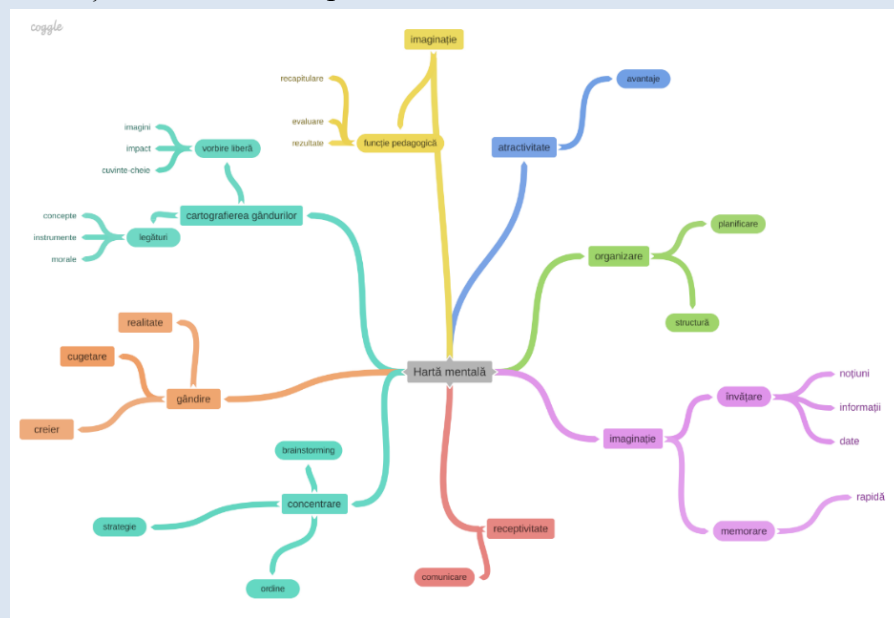
Metoda hărților conceptuale stimulează creativitatea și îmbunătățește memoria. S-a demonstrat că elevii cu CES care vizualizează o hartă de acest tip, pot face conexiuni neuronale între diferite noțiuni, pot reține informații cu ușurință și pot dezvolta idei noi.

Cum putem realiza o hartă mentală? Aceasta poate fi creată și manual pe o coală, poate fi prezentată pe tablă dar și în diferite aplicații online (coogle.it, mindonmap.com). De exemplu, harta mentală se caracterizează prin evidențierea unor cuvinte-cheie în centrul paginii/tafelii și mai exact un subiect principal din care să „explodeze” niște tentacule asemănătoare structurilor neuronale interconectate între ele, astfel că din centru, să se creeze mai multe ramuri, către marginile paginii. Grafica și notițele din cadrul hărților pot fi reprezentate prin:

culori pentru captarea atenției; cuvinte combinate cu imagini pentru a stimula interesul și motivația; cu asocieri logice a unor idei analitice astfel încât cei care învață să poată să își organizeze informațiile, să ilustreze relații între ele și să își îmbogățească imaginația.

În continuare voi realiza o hartă mentală și o hartă conceptuală care să arate avantajele lor și bineînțeles formele de reprezentare a ideilor.

Harta conceptuală este mai grafică decât cea mentală putând fi realizată sub forma unui ciorchine folosindu-se săgeți și chenare la lecțiile cu multe clasificări și structuri. Harta mentală poate să fie mult mai detaliată și de obicei se folosește în cadrul unor lecții mai complexe.

În concluzie, hărțile conceptuale și mentale au structură atractivă, sunt ușor de înțeles, tind să fie citite de sus în jos și au funcție pedagogică. De obicei harta conceptuală este utilizată ca o bază, un ghid de învățare iar harta mentală poate fi folosită pentru elaborarea unui plan de învățare, a unor strategii, ca

tehnică de brainstorming sau pur și simplu poate fi o metodă creativă de învățare. Elevii cu cerințe educaționale speciale au posibilitatea, ca după ce vizualizează și analizează modele de lecții structurate sub forma hărților mentale și conceptuale, să aibe abilitatea de a-și construi singuri hărțile de învățare.

IDEI UTILE CE ADUC LINIȘTEA ȘI ARMONIA ÎN SALA DE CLASĂ

*Prof. învă. primar Stăvaru Andra Gabriela
Școala Gimnazială Theodor Aman, Câmpulung Muscel*

Atunci când mi-am ales această meserie de dascăl am ales-o cu tot sufletul. Am știut că îmi plac copiii și să lucrez cu ei, să îi învăț să scrie, să citească, să socotească, să le povestesc despre curiozitățile lumii. Am știut de asemenea ce presupune să devii cadru didactic. Orice meserie are nevoie de mulți ani de studiu pentru a o stăpâni foarte bine, însă totodată are nevoie ca cel care o practică să fie înzestrat cu vocație, răbdare, cunoștințe multe și nu în ultimul rând, multă iubire. Nu este o muncă ușoară. Este o muncă frumoasă dar care presupune foarte multe responsabilități, greutăți în diferite situații cărora trebuie mereu să știi să le faci față.

Cele mai solicitante și obositoare momente din cariera mea de dascăl au fost și sunt în continuare acelea în care elevii sunt pur și simplu agitați, gălăgioși, uneori cu multă lipsă de bun simț și simți efectiv că locul tău nu mai este acolo, că ceea ce faci nu este bine, te simți copleșit și nu reușești să îi stăpânești. Însă mă adun, și îmi amintesc de ce sunt eu aici și încerc mereu să pot scoate la liman situațiile greu încercate.

Așa cum spunea Ross Greene în cartea "Cum să îmbunătățim disciplina copiilor la școală", foarte mulți dascăli experimentează un stres sporit legat de comportamentul la clasă al acestor elevi indisciplinați, dar și de discuțiile cu părinții deoarece uneori nu îi sprijină pe profesori în a le reaminti regulile pe care trebuie să le respecte acasă, pe stradă, la școală. Cu toții suntem diferiți și avem personalități diferite, mai ales copiii care sunt, desigur, în plină creștere, formare, dezvoltare psihică, cognitivă, fizică. Ei au cea mai mare nevoie ca noi să fim fermi, calmi și conștienți de ceea ce spunem sau ceea ce facem. Suntem modelul lor, oglinda lor și orice mișcare greșită va afecta cu

siguranță pe mai departe comportamentul lor. Desigur, primii pași în educație se fac acasă, în mediul familial. Dascălii sunt zilnic prezenți pentru a le oferi informații și cunoștințe noi, lecții de viață, lecții pregătite mereu cu o seară înainte cu multă trudă, interes și dorința de a îndeplini obiectivele propuse, însă educația continuă acasă. Sau cel puțin așa ar trebui să se întâmple.

Avem de a face cu o generație de copii foarte inteligenți, care învață foarte multe lucruri în scurt timp și trebuie mereu să fii spontan și inventiv, să vii cu ceva nou întotdeauna pentru ei. Lucru care este grozav. Ce poate fi mai plăcut într-o clasă de elevi decât lecții creative, activități interactive, spontaneitate, obiective atinse și elevi implicați? Însă, pe lângă această istețime apare și o agitație aparte, o agitație care provoacă o anumită libertate de exprimare a elevului determinându-l să facă pur și simplu ceea ce dorește el. Având la rândul meu doi copii am înțeles că o viață fără reguli bine stabilite nu poate fi nimic altceva decât un...haos! Astfel că, unele dintre lucrurile cele mai importante pe care un dascăl le face atunci când își cunoaște elevii pentru prima dată este să stabilească reguli clare!

Ce ne facem însă atunci când în clasa noastră se află elevi care deranjează ora și la care majoritatea metodelor de liniștire nu funcționează? Astfel de elevi ne creează uneori mari probleme atât în sala de clasă cât și în școală. Și atunci ce facem? Din punctul meu de vedere, a-l exmatricula sau a-l transfera la o altă școală nu mi se pare o soluție, așa cum s-a întâmplat în multe școli atât din țara noastră cât și în alte țări. Spun aceste lucruri din perspectiva de părinte dar și de cadru didactic. Cea mai bună și primă soluție este ACCEPTAREA! Da, acceptarea pentru că acești elevi cu probleme de comportament

de cele mai multe ori sunt marginalizați când de fapt ar trebui să fie acceptați. Îi acceptăm, dar cum îi disciplinăm astfel încât să ne putem desfășura lecțiile? Ajungem așadar la titlul acestui articol ceea ce reprezintă de fapt tehnici care au funcționat în sala mea de clasă.

Atunci când gălăgia predomină în clasă aștept câteva secunde să mă asigur că toți elevii mă văd, și, dintr-o dată îmi ridic mâinile deasupra capului pentru a forma o căsuță. Acestei metode îi se mai spune și ”Căsuța liniștii”. Elevii au tendința să imite ceea ce face dascălul și imediat clasa se va umple de căsuțe liniștite și, cu un ton ferm dar cald încep a-mi anunța tema lecției. Nu folosesc argumente de genul: ”Haideți cu toții să facem liniște/ Haideți să facem căsuța liniștii!” Pur și simplu ridic mâinile iar ei poate de curiozitate le ridică la rândul lor. Însă ce ne facem când această metodă devine plictisitoare pentru ei și pur și simplu nu mai funcționează în niciun chip? Ca orice cadru didactic implicat, desigur, mai căutăm și alte metode interesante și captivante. Una dintre preferatele mele este metoda ”Pam, pam”. Prin cântec, dascălul va spune ”Pam, pa-ra-ram-pam...” iar copiii vor continua ”pam-pam”. Sunt încântați și uneori continuăm pe diferite voci. Apoi ne putem începe, sau continua lecția. De asemenea și următoarele metode au mai funcționat:

❖ Întrebă și răspunde;

- ❖ Eu spun ”One, two, three, eyes on me”, elevii spun: ” One, two, eyes on you!”
- ❖ Eu spun tare: ”Clasaaa”, elevii spun tare ”daaaa”; Eu spun în șoaptă: ”Clasaa”, elevii spun în șoaptă: ”daaa” + diferite variante de schimbare a vocii;
- ❖ Numărătoarea inversă 10, 9, 8...funcționează întotdeauna. Elevii se îndreaptă imediat către băncile lor înainte ca numărătoarea să ajungă la final;
- ❖ Repetăm regulile clasei: Ochii la vorbitor, Gura este tăcută, Urechile ascultă, Mâinile sunt goale, Stăm jos liniștiți
- ❖ Jocul imitației: ”Simon spune”; ”Îngheață/dezgheață”
- ❖ Gimnastică 3-5 minute
- ❖ Și nu în ultimul rând: să le lăsăm TIMP să se liniștească pentru că, la fel ca și noi, au nevoie de timp să se liniștească, să se așeze, nu se pot calma imediat ce intră în clasă.

Sunt felurite metode care ne ajută pe noi dar mai ales pe copii să fim receptivi, liniștiți. Atunci când o lecție este întreruptă iar dascălul este nevoit să ridice tonul aceea nu mai este o lecție eficientă și astfel predarea nu mai poate aduce elevii la finalul obiectivelor și la îndeplinirea acestora. Astfel încercăm să ne păstrăm cumpătul, fermitatea, încercăm să fim cât mai creativi astfel încât elevii să rămână atenți pe parcursul activităților noastre.

IMPLICAREA FACTORILOR EDUCAȚIEI ÎN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE - ARTICOL DE SPECIALITATE

*Prof. înv. preșcolar Odroagă Ani Georgiana
G.P.P., Sfântul Nicolae” Câmpulung*

*Prof. înv. preșcolar Tămârjan Mihaela-Roxana
G.P.P., Sfântul Nicolae” Câmpulung*

Rolul școlii în societatea actuală s-a diversificat și în acest moment acesta este de „interfață în relația individ-societate” (Nicola, Buiga, Ghena, 2012, p.432). Calitatea experiențelor școlare, răspunsul copilului la exigențele întâlnite în acest spațiu social, capacitatea de adaptare și integrare sunt aspecte determinante în

formarea ca adult a școlarii (Neamțu, 2011, p. 998).

Pentru a asigura dezvoltarea preșcolarii și școlarii conform exigențelor sociale existente, fie că sunt culturale sau economice, obiectivele urmăresc oferirea unui context de învățare și dezvoltare care să fie adecvat tuturor copiilor pentru

o integrare eficientă a acestora în societate. Proiectat ca o investiție în resursa umană, actul educațional este constituit dintr-o serie de elemente ce sunt organizate într-un sistem complex, în cadrul căruia se află în relații strânse. La realizarea actului educațional, o contribuție importantă o au factorii interni și externi cu care interacționează elevul, dintre care menționaăm în primul rând familia, apoi mediul social, școala și mediul școlar, instituțiile culturale, biserica, informațiile propagate în mass-media, precum și structurile asociative. În cadrul acestei grupări de factori principali care sprijină și influențează educarea tinerei generații, școala deține locul primordial, aceasta fiind „principala instituție socială specializată în pregătirea oamenilor pentru muncă și viață”. (Jinga, 1981, p.7) .

Organizarea unei bune relații între familie și școala, au un scop comun acela de dezvoltare globală și armonică a copiilor și, prin urmare, trebuie să fie o sarcină comună; o modalitate de a facilita atingerea acestui obiectiv principal. În zilele noastre ambii parteneri (instituția de învățământ-părinți) cer acest sprijin și colaborare reciprocă, dar este dificil de făcut în practică, deoarece există programe contradictorii, dificil de a avea timp și, de asemenea, nu întotdeauna părinții sunt dispuși sau în caz contrar, profesorii nu sunt întotdeauna deschiși la această colaborare. Printr-o relație de încredere și ajutor între părinți-cadre didactice și implicarea acestora în activități actul educativ are de câștigat. Educația este un proces foarte lung care începe să fie învățat de către familie și apoi de școala și este nevoie de ambele părți pentru a obține o dezvoltare completă educațională și personală.

Într-adevăr, trebuie să existe o implicare a cadrului didactic pentru a cunoaște, pe cât posibil, informații relevante privind situația familială a elevului, modul de viață al acestuia, problemele pe care le întâmpină, precum și preocupările și pasiunile lui. Însă, având în vedere caracterul limitat al timpului de care dispune cadrul didactic pentru conturarea tabloului privind mediul de viață al fiecărui elev, este absolut necesară și salutară, implicarea și ajutorul părinților pentru îmbunătățirea actului educativ, a performanțelor elevului și a modulului de lucru al acestuia. O soluție de

îmbunătățire pe care cadrele didactice o propun este organizarea de activități de tot felul care favorizează abordarea și participarea familiilor în centre. Ideile activităților concrete care au contribuit sunt: în principal organizarea de activități activități extracurriculare, întâlniri ale părinților cu tutori, ateliere de lucru, coexistență după școală, activități școală, să transmită pliante și broșuri părinților, acțiuni de instruire, activități de joc, întâlniri oficiale și participarea informală la întâlniri în clasă, discuții personale, grupuri de discuții, reuniuni regulate, excursii, petreceri, povești, jocuri. Părinții pot fi implicați în cadrul școlii prin organizarea de diferite de acțiuni extrașcolare, la care să participe în mod activ, în calitate de colaborator, asigurându-se și dezvoltarea rolului de responsabil, alături de școală, cu privire la dezvoltarea și evoluția propriului copil. Astfel, este de menționat faptul că părinții care au luat parte la acțiuni extrașcolare au arătat un spirit de colaborare și o implicare deosebită, dezvoltând interesul față de educația dată de școală.

Toate aceste activități extrașcolare au determinat o importanță nebănuită de mare în rândul părinților care au experimentat relații noi cu propriii lor copii, lucru ce i-a determinat să-și reconsidere în totalitate, într-un mod pozitiv, atitudinea față de școală. Activitățile derulate au îmbunătățit considerabil legătura instituției școlare cu familia, prin generarea unui sentiment de utilitate și participare pentru părinți, care au accentuat și dezvoltat interesul arătat de aceștia pentru școală.

Precizăm faptul că, în noua viziune a sistemului educațional, centrul de greutate nu cade doar pe învățământul de performanță, unde se remarcă o tradiție a învățământului românesc, dar și pe dezvoltarea spiritului practic, prin accentuarea abilităților necesare, care să fie în strânsă legătură cu solicitările și nevoile existente pe piața muncii, prin dezvoltarea adecvată și armonioasă a personalității copilului și tânărului și cultivarea educației pentru viață în general. Aceste aspecte urmăresc de asemenea, un scop important, de estompere a diferențelor de dezvoltare și a celor de calitate, existența între sistemul de învățământ din mediul rural și cel din mediul urban. (Popescu, Ionescu, 2012, p. 15)

Bibliografie

1. Berlușcă, Aurelia (2010). Ghid metodologic al serbărilor școlare. București: Ed. Didactică și Pedagogică.
2. Cebanu, Lilia (2015). Aspecte metodologice ale activităților extrașcolare în învățământul preuniversitar. În: Materialele Conferinței științifice internaționale, Chișinău: Ed. Institutul de Științe ale Educației.
3. Tașca, Maria (2019). Caracteristici și funcții ale activităților extracurriculare. În: EDICT revista educației. Botoșani: Ed Agata

LES METHODES ET LES STRATEGIES DIDACTIQUES UTILISEES DANS LA CLASSE DE FLE - ETUDE DE SPECIALITE

Prof. Maria Bădica
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” Mioveni

Il y a de nombreuses méthodes d'enseignement/apprentissage d'une langue étrangère mais le plus important réside dans la manière de faire c'est-à-dire les savoir-faire pédagogiques et surtout les conduites et les pratiques enseignantes et apprenantes au sein de la classe du FLE.

La didactique des langues a constamment évolué sur son objectif qui est, actuellement, d'enseigner mieux, plus vite et donc plus efficacement. Un regard rétrospectif sur l'enseignement/apprentissage des langues pourrait nous donner une image globale sur les méthodes et stratégies les plus efficaces à mettre en œuvre afin d'améliorer le processus d'apprentissage.

La méthode naturelle suppose une conception de

l'apprentissage radicalement opposée aux idées précédentes. François Gouin s'est interrogé sur ce qu'est la langue et sur le processus d'apprentissage d'une langue pour en tirer des conclusions pédagogiques. Ses recherches ont favorisé le déclenchement d'une vraie « révolution » dans l'enseignement des langues. En faisant des observations sur la manière des enfants d'apprendre la langue maternelle, il a élaboré les principes de l'enseignement de la langue étrangère. Selon lui, la nécessité d'apprendre des langues vient du besoin de l'homme de communiquer et de franchir les barrières culturelles. Dans le processus d'enseignement - apprentissage, il faut enseigner l'oral aussi bien que l'écrit, mais l'oral doit toujours précéder l'écrit.

Par **méthode directe** on désignait l'ensemble des procédés et des techniques permettant d'éviter le recours à la langue maternelle dans l'apprentissage. Par méthode orale on désigne l'ensemble des procédés et des techniques visant la pratique orale de la langue en classe. Les productions orales des élèves en classe constituent une réaction aux questions du professeur afin de préparer la pratique orale après la fin des études. L'objectif de la méthode orale était donc pratique. Le passage à l'écrit reste au second plan et est conçu comme le moyen de fixer par l'écriture ce que l'élève savait déjà employer oralement.

La **méthode interrogative** entraînait les élèves à répondre aux questions. Il n'y avait pas de place pour leur intervention directe sans questionnement de la part du professeur, ni pour la créativité ; les activités étaient dirigées en intégralité.

La **méthode intuitive** supposait un effort de la part de l'élève pour deviner des mots à partir d'objets ou illustrations.

L'enseignement de la grammaire se faisait directement dans la langue étrangère et la compréhension passait par l'intuition.

La méthode imitative avait comme but principal l'imitation sonore au moyen de la répétition intensive et mécanique. Elle pouvait s'appliquer autant à l'enseignement – apprentissage de la phonétique qu'à celui de la langue en général.

La méthode répétitive utilisait le postulat selon lequel en répétant l'élève apprend et retient mieux.

La méthode active représente un compromis entre le retour à certains procédés et techniques traditionnels et le maintien des grands principes de la méthodologie directe. La classe de langue doit être vivante, l'élève doit être toujours actif, soit pour la

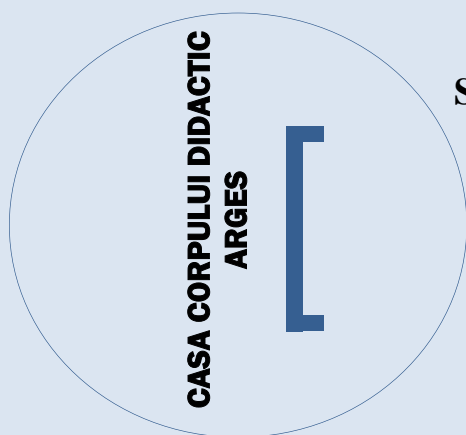
récitation de la leçon, soit pour l'acquisition de notions nouvelles.

Dans la didactique des langues, le concept **d'approche communicative** (désormais AC) correspond à une vision de l'apprentissage basée sur le sens et le contexte de l'énoncé dans une situation de communication.

Dans la particularité de **l'approche « fonctionnelle-notionnelle »**, appelée également « approche communicative » nous distinguons : les fonctions et les notions. Les fonctions sont réalisées à partir des actes de parole : remercier quelqu'un, répondre aux remerciements, accepter, refuser, etc. À un niveau plus abstrait, ces fonctions s'inscrivent dans un certain nombre de notions telles que « le temps », « l'espace », « les sentiments », « les relations sociales », etc.

Ces vingt dernières années, les didactiques des langues ont mis l'accent sur la notion de communication (l'expression « approche communicative » a été utilisée pour définir une approche méthodologique dans l'enseignement des langues centrée sur l'acquisition d'une compétence de communication) et nous pouvons considérer que l'actuel **Cadre européen commun de références pour les langues** constitue le résultat d'une réflexion centrée sur le concept d'échange et de communication.

On part de l'hypothèse que, dans une approche de type communicatif, la nécessité de devoir échanger est supposée créer un besoin dans l'ordre de la maîtrise de la langue. Ce besoin rend l'apprenant sensible aux caractéristiques du système de la langue étrangère. Néanmoins, l'acquisition d'une compétence de communication se fait en relation à l'acquisition d'une compétence linguistique.

STUDIU DE SPECIALITATE – PROIECTAREA DIDACTICĂ (EXEMPLU PRACTIC)

Prof. Chirișescu Mariuța Carmen
Școala Gimnazială „Petre Tudose” Mălureni

Acest studiu reprezintă un exemplu practic în proiectarea didactică zilnică la limba engleză. Predarea structurilor gramaticale poate deveni atractivă dacă profesorul găsește surse adecvate captării interesului elevilor de gimnaziu, în cazul nostru de liceu după un manual foarte uzitat. Am folosit în acest sens manualul UPSTREAM, gramatici utile, exemple ușoare și pline de logică astfel încât diateza pasivă să fie predată și înțeleasă de elevi cu ușurință. Lecția propusă face parte din experiența mea personală la clasă și conține inclusiv o fișă de activitate cu key answers.

LESSON PLAN

Chirișescu Mariuța-Carmen, Școala Gimnazială „Petre Tudose Mălureni”

TEXTBOOK: UPSTREAM

TEACHER: Chirișescu Mariuța Carmen

SCHOOL:

DATE:

GRADE: X (high school students)

LEVEL: Upper Intermediate

PREVIOUS LESSON: Literature Corner

NEW LESSON: The Passive

GRAMMAR: Practising the passive

AIMS: Practising speaking about passive actions

TIME: 50 minutes

CLASSROOM MANAGEMENT: Student-centred

TYPES OF INTERACTION: teacher-student

Student-student

SKILLS: Reading, speaking, listening, writing

MAIN TOPIC: Activities in the passive

AUDIO/VISUAL AIDS: activity files, Students' Books, smartboard, pictures, laptop, stick

METHOD(S): Communicative

STRATEGIES: conversation, exercise, telling opinion, comparison

TYPES OF ACTIVITIES: whole class, individual work, pair work

WARM-UP: Informal Conversation, Passive Voice Song – *Rockin English*

<https://www.youtube.com/watch?v=ARaEpSAD-ng>

SUBSIDIARY AIM: Encouraging students to use their English

EVALUATION: oral and writing

FUNCTION: Telling about passive activities

VOCABULARY: dye, tease

to dye = to give something a different colour using a dye

to tease = to make jokes and laugh in a friendly way or in an unkind way

STEP I: WARM-UP: 5'

Subsidiary aim: to create a good atmosphere

To create willingness to participate in the new lesson

Teacher asks informal questions about the date, the weather, the missing students.

Q: What's the date?

What's the weather like today?

Who's on duty?

Students answer teacher's questions.

As a warm-up activity teacher asks the students to listen to a song (1'38) paying attention to the lyrics.

Students listen to the song paying attention to the marked lyrics:

I sing the song- The song is sung by me

You play the song –The song is played by you.

He plays the drums- The drums are played by him

She sings the song- The song is sung by her

It sings the song – The song is sung by it

STEP II : HOMEWORK CHECK-UP(Ex. 5/107): Time- 5'

Subsidiary aim: to make students check their homework

to make students become aware of their own mistakes

Teacher asks students to read aloud their homework taking turns and she circulates to check them. Teacher checks students' homework from a qualitative and a quantitative point of view and tells the others to correct their colleagues' mistakes (peer-correction).

Qualitative: What did you prepare for today?

Was your homework difficult?

Quantitative: Did all of you write your homework?

Who wants to read?

Students were supposed to write a simple completion exercise.

Students read aloud their homework

STEP III: LEAD-IN; Time -5'

Subsidiary aim: to introduce the students into the topic of the new lesson concerning the passive.

Teachers asks the students to watch a video with scenes from popular TV series such as *LOST, Season 6, Episode 10*; *THE GOOD WIFE, Season 1, Episode 15*; *LOST, Season 6, Episode 14*. (2, 14 min)

<https://www.youtube.com/watch?v=dzeI93MszMk>

Students watch carefully, Teacher encourages them to talk about the scenes, drawing attention to the sentences that the Ss heard:

1. *LOST, Season 6, Episode 10*

AV: Somebody attacked us.

PV: We were attacked.

As an observation the teacher underlines that in the passive voice we do not know who did the action.

2. *THE GOOD WIFE, Season 1, Episode 15*

AV: We're saying that she killed Wagner.

PV: How was Wagner killed?

PV: As an observation we don't know who did the action.

3. *LOST, Season 6, Episode 14*

AV: Somebody has broken his neck.

PV: His neck has been broken.

Teacher announces the title of the new lesson *The PASSIVE*. She encourages them to talk about the scenes that they have just watched. Then she writes a pair of sentences watched in the first scenes.

4. *LOST, Season 6, Episode 10*

AV: Somebody attacked us.

PV: We were attacked.

As an observation the teacher underlines that in the passive voice we do not know who did the action

Teacher announces them that they will discuss more in their new lesson and writes the title of the new lesson on the table.

STEP IV: GRAMMAR; Time-15'

Subsidiary aim: to make students aware of using passive

Teacher teaches the passive and she takes oral feedback asking them to recognize the respective grammatical structure. She points out how to form the passive, uses of the passive and the main changes such as:

- the object from the sentence in the active voice becomes the subject of the sentence in the passive voice;

- the subject of the active sentence becomes the agent of the passive sentence.

- when we use *by* or *with*.

- tense changes

Teacher begins with an example pointing out that the passive is formed with *the verb to be* in the appropriate tense and the *past participle of the main verb*.

e.g. Active: Fiona sent an e-mail.

Passive: An e-mail was sent by Fiona.
The Ss write the example in their notebooks.
Teacher explains the changes on this example that is the object *an e-mail* becomes *the subject in the passive sentence* and the subject *Fiona* from the active sentence becomes *the agent in the passive sentence*.
Then she explains when we introduce the agent with *by+person* or *with+thing/instrument/ingredient*.
e.g. This book was written *by Octavian Paler*.
The window was broken *with a hammer*.

In order to check the comprehension of the tense changes in the passive teacher writes examples on the board beginning with the present simple such as :

Tense	ACTIVE	PASSIVE
Present Simple	Dan eats an apple every day.	An apple is eaten every day by Dan.
Present Continuous	Dan is eating an apple.	An apple is being eaten now.
Past Simple	Dan ate an apple yesterday.	An apple was eaten yesterday by Dan.
Past Continuous	Dan was eating an apple.	An apple was being eaten by Dan.
Present Perfect Simple	Dan has eaten an apple.	An apple has been eaten by Dan.
Past Perfect Simple	Dan had eaten an apple.	An apple had been eaten by Dan.
Future Simple	Dan will eat an apple.	An apple will be eaten by Dan.
Modals	Dan must eat an apple.	An apple must be eaten by Dan.
	Dan can eat an apple.	An apple can be eaten by Dan.
Going to future	Dan is going to eat an apple.	An apple is going to be eaten by Dan.

Teacher goes through the task with the class and encourages students to participate.

STEPV: WRITING– SPEAKING TASK Time -5'

Subsidiary aim: to develop students’ skills of writing and speaking for recognizing the correct tense of the passive and the tense changes

Teacher proposes the Ss an easy exercise where they have to write the correct tense next to each sentence. She shares them an activity file and explains the task. . Each student receives a file with the respective exercise and they have to solve it.

Ss perform the task and the teacher takes oral feedback.

ACTIVITY FILE

Grade :X B

Name:

Write the name of the correct tense next to each sentence :

e. g. A report was written..... Past Simple

1. My wallet was stolen.
2. His son has been injured.
3. A present is being packed.
4. The desk had been moved.
5. The house was being built.
6. Fresh food is served in this restaurant.
7. A new film will be released.
8. The painting was stolen.
9. The Christmas tree has been decorated.
10. Smoking was banned in our institution.

STEP VI – ASSESSMENT ACTIVITY- Time -10 ‘

Subsidiary aim : to practice the new grammar structure

Each students receives files with an exercise and they must solve it.

Students perform the task and teacher takes oral feedback.

ACTIVITY FILE

Grade :X B

Name:

Change the sentences to passive voice.

1. Many people begin new projects in January
2. You must wash that shirt for tonight’s party.
3. Mum is going to prepare the food.
4. They make shoes in that factory.
5. We will have to examine you again.
6. They had finished preparations by the time the guests arrived.
7. The delegation will meet the visitors at the airport.
8. We have produced skis here since 1964.
9. All workers will read the memo.
10. Nobody can beat Tiger Woods at golf.
11. They also speak German at EU meetings.
12. We must look into the question.
13. Someone reads the newspaper to him every day.
14. The Chinese discovered acupuncture thousands of years ago.
15. Has he given you back the book yet?
16. The police locked up the criminals.
17. They must have left the keys behind.
18. The robbers made up the story.
19. The boy is eating the cake.
20. Dad promised by a box of chocolates.
21. The spider scared her.
22. The guide will show us the Natural History Museum in the afternoon.
23. The dentist is cleaning the woman’s teeth.
24. She showed her relatives the new house.

Change the sentences to passive voice.

KEY ANSWERS

1. Many people begin new projects in January
New projects are begun in January.
2. You must wash that shirt for tonight’s party.
That shirt must be washed for tonight’s party.
3. Mum is going to prepare the food. The food is going to be prepared by mum.
4. They make shoes in that factory. Shoes are made in that factory.
5. We will have to examine you again. You will have to be examined again.
6. They had finished preparations by the time the guests arrived. Preparations had been finished by the time the guests arrived.
7. The delegation will meet the visitors at the airport. The visitors will be met at the airport by the delegation
8. We have produced skis here since 1964. Skis have been produced here since 1964.
9. All workers will read the memo. The memo will be read by all workers.
10. Nobody can beat Tiger Woods at golf. Tiger Woods cannot be beaten at golf.
11. They also speak German at EU meetings. German is also spoken at EU meetings.

12. We must look into the question. The question must be looked into.
13. Someone reads the newspaper to him every day. The newspaper is read to him every day.
14. The Chinese discovered acupuncture thousands of years ago. Acupuncture was discovered by the Chinese thousands of years ago.
15. Has he given you back the book yet? Has the book been given back to you yet? Have you been given back the book yet?
16. The police locked up the criminals. The criminals were locked up by the police.
17. They must have left the keys behind. The keys must have been left behind.
18. The robbers made up the story. The story was made up by the robbers.
19. The boy is eating the cake. The cake is being eaten by the boy
20. Dad promised by a box of chocolates. I was promised a box of chocolates.
21. The spider scared her. She was scared by the spider.
22. The guide will show us the Natural History Museum in the afternoon. We will be shown the Natural History Museum by the guide in the afternoon. The Natural History Museum will be shown to us in the afternoon.
23. The dentist is cleaning the woman's teeth. The woman's teeth are being cleaned by the dentist.
24. She showed her relatives the new house. Her relatives were shown the new house

STEP VII: ISSUING HOMEWORK –Time -5'

Subsidiary aim: to improve students' writing about The Passive

As a homework teacher propose them an resembling exercise.

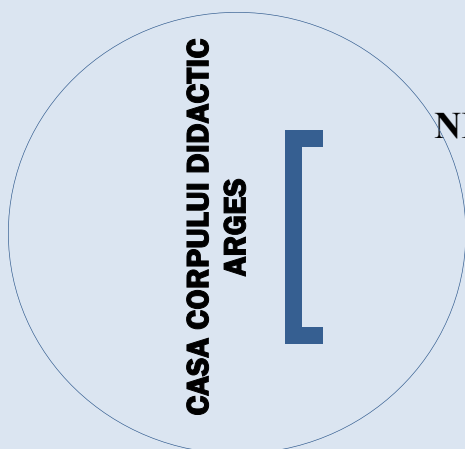
Change the sentences to passive voice.

1. The Browns have built the large house.
2. A jellyfish stung her while she was swimming.
3. They gave her a nice present.
4. Jane is singing the new song.
5. The storm destroyed the house.
6. People spent a lot of Monday on the first shopping Saturday.
7. How do you write that word?
8. She watered the flowers every day.
9. The headmaster called his parents to the office.
10. Ben will direct the show.
11. The dog has broken the window pane.
12. You must pay the bill first.
13. They were interviewing her for the job.
14. The professor told him not to talk in class.
15. You shouldn't speak to your neighbor.
16. Do not leave your bicycle in the hall.
17. Can you learn French easily?
18. Your impolite tone surprises me.
19. James will repair the car.
20. An unknown author wrote the book.
21. They forced him to steal the money out of his dad's room.
22. Our neighbors have invited us to dinner.
23. Why are they tearing down the old theatre?
24. I will present my ideas at the conference tonight.
25. She would have told you.

Teacher gives supplementary explanations to make sure students know what they have to do at home. Students write down the homework in their copybooks .

Bibliografie:

- <https://www.youtube.com/watch?v=dzeI93MszMk>
- <https://www.youtube.com/watch?v=ARaEpSAD-ng>
- Bob Obee -Virginia EvansUPSTREAM Student's Book, Upper Intermediate, Express Publishing
- Virginia Evans „CPE Use of English” Express Publishing

NECESITATEA CUNOAȘTERII PSIHOLOGICE A COPILULUI

*Prof. învă. preșcolar Matei Adriana Cristina
G.P.P. „Dumbrava Minunată”, Pitești*

Omul parcurge în dezvoltarea sa bio-psiho-socială-culturală pentru a deveni adult, mai multe etape. Una dintre ele este și perioada preșcolară.

Preșcolăritatea aduce schimbări semnificative în viața copilului în ceea ce privește dezvoltarea somatică, dezvoltarea psihică și cea relațională. Perioada preșcolară este una de rapidă achiziție intelectuală, de dezvoltare a gândirii copilului. El pipăie, combină, exprimă - în același timp acționează, gândește acțiunea și o vorbește. Copilul este în plină evoluție a operațiilor gândirii. El este un explorator investigând lumea și proprietățile sale. Este important să cunoaștem copilul deoarece numai așa îi asigurăm o creștere sănătoasă, o dezvoltare a proceselor psihice ca, în final să facă față cerințelor de mai târziu impuse de activitatea școlară.

Dezvoltarea psihică, intelectuală și morală a copilului depinde de modul cum știe adultul să-l susțină în a-și edifica propriul destin.

Cunoașterea copilului semnifică activitatea sistematică a educatorilor și părinților pentru identificarea suporturilor sale ca personalitate și proiectarea corectă a strategiilor educaționale favorizând în fiecare etapă a dezvoltării valorificarea și amplificarea potențialului nativ. Pentru a ajunge la

o cunoaștere cât mai completă și mai complexă a copilului trebuie parcurse o serie de etape în colectarea informațiilor. O primă etapă a o reprezintă întâlnirea cu părinții, cu unii dintre ei purtând discuții chiar de la înscrierea copilului în grădiniță. O altă etapă o constituie convorbirile individuale cu copiii apoi complexe activități de evaluare care sunt parcurse în primele două săptămâni de la începutul anului școlar. De asemenea, discuțiile individuale cu părinții reprezintă modalități de obținere a informațiilor pe care dorim să le cunoaștem sau să le transmitem.

Cadrele didactice din învățământul preșcolar au misiunea de a orienta procesele dezvoltării psihofizice ale copiilor în scopul valorificării potențialului lor nativ și pentru a favoriza integrarea cu succes în societate a acestora. Astfel, trebuie să fie mereu atente la schimbările ce se produc în interiorul copilului, să înlesnească manifestările favorabile și să înfrâneze manifestarea acțiunilor nefavorabile.

Preșcolarul mic (3-4 ani)

Această vârstă constituie etapa integrării copilului în grădiniță. La început, fiind dependent de mamă, dar și datorită faptului că nu înțelege prea bine ce i se spune și pentru că nu știe să se exprime clar apar dificultăți de adaptare la mediul grădiniței.

Dificultatea adaptării apare și din cauza egocentrismul copilului.

Nivelul de dezvoltare al limbajului diferă foarte mult de la un copil la altul. Capacitatea de comunicare verbală depinde în mare măsură de ajutorul acordat de părinți și de educatoare.

La această vârstă, jocul este principala formă de activitate, care produce evidente satisfacții copilului. Manifestă preferințe pentru jocurile de manipulare a obiectelor. Preșcolarul mic se joacă mai mult singur- ”altul” este văzut ca o amenințare, ca cineva care îl deranjează; jocul lui este simplu, mai degrabă o repetare banală a unor acțiuni; comunicările din timpul jocului sunt reduse, nu înțelege prea bine indicațiile verbale care i se dau.

Preșcolarul mic este curios, captivat de obiectele din jur, sesizează ceea ce este evident.

În plan afectiv este instabil, trece foarte repede de la o stare la alta, are reacții emotive (spaimă, mânie), dar fără profunzime, apare sentimentul rușinii, dar și al milei față de persoane și ființe cunoscute, manifestă bucurie față de animale, flori, fluturi.

Preșcolarul mijlociu (4-5 ani)

Preșcolarul mijlociu se adaptează mult mai ușor la mediul grădiniței. În această perioadă putem observa numeroase progrese motrice, cognitive, este considerată de unii psihologi “vârsta de cristalizare primară a viitoarei personalități.” (Ghe.Tomșa, N.Oprescu , 2007, p.59). Realitatea externă începe să-l preocupe mai mult astfel că “întreaga dezvoltare psihică a copilului se va produce într-un ritm alert. Specific proceselor intelectuale este desprinderea lor treptată de acțiune și instituirea lor în procese de sine stătătoare , independente.

Maxima receptivitate a preșcolarului mijlociu față de lume, îi dezvoltă percepția, care devine un proces orientat, cu sarcini și modalități proprii de realizare. Se dezvoltă mult limbajul (cam 50 de cuvinte pe luna), se amplifică puterile imaginative și creatoare ale copilului. Deoarece preșcolarul renunță acum la dorințele sale trecătoare demonstrează un început al voinței. (P.Gogu, E.Verza, M.Zlate, 1998, p.77).

Acum, copilul preșcolar devine mai sensibil la influențele care se exercită asupra lui, arată empatie față de suferința fizică sau emoțională a

celorlați copii jocurile sale au un caracter colectiv, începe să coopereze cu ceilalți.

Preșcolarul mare (5-6 ani)

Este perioada de trecere între perioada preșcolară și mica școlaritate.

La această vârstă, copilul se adaptează relativ rapid la orice tip de situație nouă, devine mai atent și mai curioș, imitând discret adulții. Totuși apare și o anumită opoziție față de adult, care se manifestă spontan, dar care este urmată de dorința de reconciliere cu acesta.

Preșcolarul mare dispune de mai multă forță, agilitate, inteligență dar și reticență în anumite situații, ușor penibile.

Limbajul preșcolarului este acum construit după reguli gramaticale, apar primele forme ale gândirii logice orientate spre sistematizarea și observarea faptelor particulare, atenția voluntară își mărește durata.

Capacitatea de învățare devine activă fiind dublată de interese de cunoaștere, unde sunt prezente forme mai evolute de simbolizare în care acționează integratori verbali.

Învățământul preșcolar, prin programele educative, stimulează sensibilitatea intelectuală.

L.Rambert considera că simbolistica infantilă este impregnată de un decalaj între dezvoltarea mai accentuată a afectivității față de cea intelectuală. El vorbește de o vârstă a simbolului mimat, între 4-5ani și de o fază a identificării de simbol, între 5-6 ani. (E.Verza, Fl.E.Verza, 2000, Psihologia vârstelor, p.100)

Participă cu plăcere la activitățile din cadrul domeniului estetic și creativ (pictură, desen, muzică), dar și din cadrul domeniului om și societate (colaje, activități practic-gospodărești).

Aria relațiilor sociale ale copilului se extinde din ce în ce mai mult, astfel încât integrarea în clasa pregătitoare devine relativ ușoară.

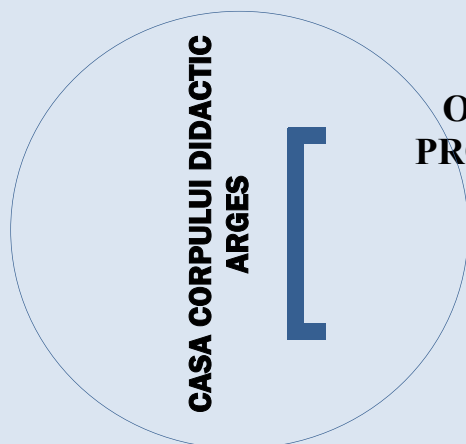
Cunoașterea psihologică a copiilor în vederea integrării în activitatea școlară înseamnă formare, antrenare și cultivare de abilități, deprinderi, atitudini și modalități acționale, disponibilități motivaționale afective care să-l facă apt pe copil pentru a face față solicitărilor specifice situațiilor cu care se va confrunta în debutul școlarității.

Toate aceste achiziții contribuie la structurarea „aptitudinii de școlaritate” ca rezultat al interacțiunii

dintre învățare și dezvoltare, dintre demersul dezvoltării psihice. instructiv-educativ și consecințele acestuia în planul

Bibliografie:

- Barbu, H., Mateiaș, A., Rafailă E., Popescu E., Șerban, F., 1998, *Pedagogie preșcolară*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, București.
- Clapare de, E., 1975, *Psihologia copilului și pedagogia experimentală*, Editura Didactică și pedagogică, București.
- Crețu, T., 2001, *Psihologia vârstelor*, Universitatea din București, CREDIS.

OPORTUNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL PROIECTELOR DE MOBILITATE EUROPEANĂ

*Prof. Tudor Ramona – Florina
Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni*

În perioada 28 noiembrie – 2 decembrie 2023, s-a derulat în Helsinki, Finlanda, proiectul Erasmus+ 2023-1-RO01-KA121-ADU-000130406, cu titlul „Strategii de educație incluzivă pentru elevii cu mai puține oportunități”. În cadrul acestei activități, un grup de 3 profesori de la Liceul Tehnologic Nr.1 din Mărăcineni, Argeș au beneficiat de un curs de inițiere în utilizarea metodelor și strategiilor moderne de lucru cu elevi proveniți din medii sociale defavorizate.

Scopul proiectului a constat în dezvoltarea abilităților personale și sociale ale cadrelor didactice, în vederea promovării educației incluzive, a valorilor pozitive orientate către o societate mai incluzivă, pentru creșterea

performanțelor beneficiarilor direcți ai educației, elevii.

Principalele obiective ale mobilității au fost:

- Rezolvarea problemelor de incluziune în clasele multiculturale;
- Înțelegerea clară a excluderii și incluziunii;
- Dezvoltarea și aplicarea în mod adecvat a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor relevante pentru educația incluzivă și contextele în care are loc;
- Creșterea șanselor de a se implica pentru a evita excluderea;
- Dezvoltarea unor noi competențe specifice privind incluziunea socială;
- Creșterea motivației și a interesului în lucrul cu elevii defavorizați;
- Învățarea unor noi instrumente de incluziune socială și metode de lucru pentru a educa eficient toți cursanții;
- Utilizarea unor noi instrumente de mediere și negociere în lupta împotriva excluderii persoanelor cu mai puține oportunități;
- Schimbul de practici și experiențe cu privire la diverse aspecte și percepții ale marginalizării și incluziunii.

Competențe dobândite de către participanți:

- Gestionarea problemelor de incluziune în clasele multiculturale;
- Învățarea de noi activități și tehnici de educație non-formală pentru o mai bună integrare a tuturor elevilor în clasă;
- Dezvoltarea conștientizării culturale;
- Aplicarea unor strategii bazate pe o foarte bună imagine de ansamblu și experiență practică a instrumentelor prin muncă

individuală, grupuri de lucru și muncă colectivă privind incluziunea socială;

- Lucrul cu un grup multicultural și practicarea unei limbi internaționale pe tema metodelor inovatoare de învățare cu mare impact asupra pregătirii profesionale a cursanților. Cursanții au exersat zilnic limba engleză și au făcut schimb de impresii cu reprezentanți de diferite naționalități, lucrând cu colegi, profesori, instructori;
- Noi cunoștințe în domeniul internetului și noi abilități de a lucra în cercetarea digitală;
- Abilități de lucru în echipă în evenimente față în față. Obținerea de idei pentru schimbarea dinamicii grupului în sala de clasă și în exterior. Abilități de management al clasei obținute prin

îmbunătățirea comunicării;

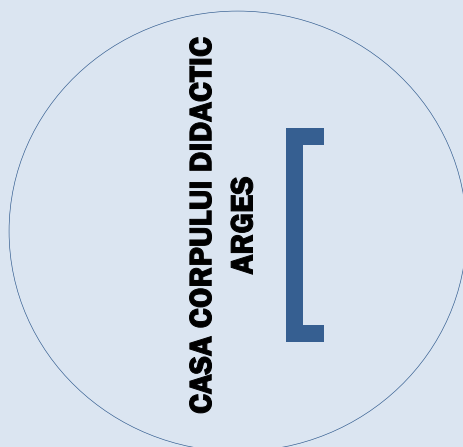
- Îmbunătățirea cunoștințelor despre cultura, istoria și comunitatea locală;
- Promovarea cooperării europene în domeniul educației în cadrul programului Erasmus+ prin construirea de parteneriate, rețele internaționale respectând diferențele culturale.

Pe parcursul cursului, s-au derulat o serie de activități, precum:

- Exerciții pentru construirea coeziunii și încrederii în grup;
- Abordare multidisciplinară și transversală;
- Tehnici de educație non-formală pentru crearea unui mediu de învățare antrenant;
- Atelier de experiență prin metode non-verbale, având ca scop construirea încrederii și încurajarea autoexprimării emoțiilor;
- Tehnici creative de educație non-formală pentru promovarea coeziunii de grup;
- Dinamica intra și intergrup pentru drepturile omului: incluziunea grupului, excluderea și drepturile omului;
- Dezvoltarea încrederii și a stimei de sine pentru persoanele excluse. Instrumente pentru lucrul cu grupuri, activități de formare a grupului;
- Lucrul în echipă: etapele cheie ale lui Tuchman în dezvoltarea unei echipe; Teoria rolului echipei Belbin. Instrumente pentru lucrul cu grupuri, activități de formare a grupului.

Participarea la curs le-a oferit celor 3 profesori prilejul descoperirii unor mijloace și metode de lucru cu elevii proveniți din medii defavorizate, în vederea atragerii și motivării pentru completarea studiilor. Aceste metode vor fi aplicate la clasă, în activitățile derulate cu elevii înscriși în programul „A doua șansă”, de la Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni.

Pe lângă activitatea didactică, cursul a avut și o componentă culturală, care le-a oferit participanților șansa de a se familiariza cu istoria, tradițiile și obiceiurile locale, precum și de a vizita cele mai importante obiective turistice din zonă.

PESCUITUL MAGIC ÎN PROZA

VOICULESCIANĂ

*Prof. Constantin Petruța-Filofteia
Școala Gimnazială Păduroiu, Poiana Lacului*

Scriitor de uimitoare longevitate artistică – probată înaintea sa doar de Alexandru Macedonski – Vasile Voiculescu a fost sortit, în mod tragic, gloriei postume.

Anii tinereții au fost dedicați poeziei prin volumele: *Poezii, Din Țara Zimbrului și alte poezii, Pârgă, Poeme cu îngeri, Destin, Urcuș, Întrezăriri, Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare. Traducere imaginară de V. Voiculescu.*

După șaizeci de ani, la vârsta deplinei maturități se orientează spre povestiri, povestiri inspirate de magia de factură populară. Tema centrală a acestor povestiri nu este moartea lumii magice cum s-a afirmat de atâtea ori, ci rezistența magiei în corpul societății moderne, în oaze de cultură arhaică.

Povestirile sale pot fi clasificate în trei categorii: Categoria vânătorii magice care include povestirile: *În mijlocul lupilor, Ultimul Berevoiu, Schimnicul, Căprioara din vis și Revolta dobitoacelor.* Categoria iubirii magice din care fac parte: *Sezon mort, Iubire magică, Sakuntala.* Categoria pescuitului magic: *Lacul rău, Pescarul Amin, Lostrița. Lostrița și Căprioara din vis* pot migra de la o categorie la alta. La acestea pot fi adăugate povestirile *satelit: Lipitoarea, Taina gorunului, Șarpele Aliodor, Vaca blestemată.*

Gheorghieș, flăcăul cu existență efemeră din *Lacul rău*, deși personaj absent, face parte din familia pescarilor magici, alături de Amin și Aliman. A fost născut într-o noapte de primăvară

chiar în păpurișul de pe malurile iezerului, în rând cu lebedele sălbatice și nu va afla niciodată cine îi este tatăl. Se presupunea că se născuse din mezalianța unei pământence din satul pescăresc cu *zmeul lacului*. Lacul ascunde în el puteri demonice, stihiale care acționează ucigaș.

Pescarii de pe malul lacului rău cunosc interdicțiile străvechi, un adevărat cod nescris pe care îl respectă cu sfințenie. Tânărul pescar nu le respectă și acolo își va găsi sfârșitul. Adâncul apelor îmbelșugate se deschide în fața pescarilor merituoși care cunosc ritualul magic, oficiind îmbunări și descântece. Apele lacului i se deschideau atunci când feciorul era neîntinat, dar venit din armată, se aruncă orgolios și înfierbântat de patimi în lac, punând pariu pe o vadră de vin că va trece lacul înot prin *iezerul negru*. Astfel, Gheorghieș încalcă o serie de interdicții tabuistice: nu mai este ființă pură, nu-și face cruce înainte să sară și uită că duminica era oprit să tulburi odihna lacului. Aceasta duce la moartea pescarului.

Trupul pescarului trebuia recuperat. Se recurge la dinamită, dar, ca și în *Pescarul Amin* totul eșuează. Oamenii de pe mal uită de cel înecat și se bulucesc să adune peștii morți aruncați la suprafață de explozie. Pentru recuperarea trupului era nevoie de o acțiune magică și singura capabilă era moașa satului, Savila, bătrâna de peste o sută douăzeci de ani care cunoaște bine regulile totemice. Ea le cere pescarilor să facă o cruce din crengi de arin și la

picioarele ei așază o prescură, apoi îl roagă pe preot să intoneze o blagoveștenie. În acest timp bătrâna ține în mâini o vargă magică îndreptată spre profunzimea apelor și rostește vorbe numai de ea știute. În acest mod apele lacului au permis ca leșul să fie adus la mal.

Structura altei povestiri pescărești, cu substrat magic, *Loștrița* a cărei acțiune e plasată într-un timp legendar, se ordonează în jurul iubirii magice a pescarului Aliman. Acesta era un voinic tânăr și frumos, pentru care apele de munte nu mai aveau niciun secret. Prinderea loștriței este la început doar un pariu al pescarilor. Ea se arată tânărului ca un simplu pește, apoi se lasă chiar prinsă dar îi scapă din brațe ca „o zvârlugă de fată la horă”. Treptat pescarul ajunge să se topească de dorul loștriței pentru că intrase sub zodia vrajei sau a iubirii magice.

Loștrița este în concepția prozatorului o ființă fantastică asemănătoare sirenelor din mitologia greacă sau ondinelor din cea scandinavă, nimfe acvatice care-i îmbiau pe pescari. În realitate nu e decât un pește răpitor asemănător cu păstrăvul.

După o serie de încercări soldate cu tot atâtea eșecuri, Aliman cere ajutorul unui solomonar de pe muntele Neagra. Acesta îi dă o loștriță de lemn pe care Aliman o aruncă ritualic în apă, lepădându-se de Dumnezeu și invocând puterile magice. Urmarea acestei acțiuni este dezlănțuirea sălbatică a naturii care a dus la revărsarea Bistriței. Aliman salvează de la înec o fată ciudată și fermecătoare în același timp, adusă de apele învolburate. Fata pe care o botezase Ileana avea dinți puternici și ascuțiți ca ai fiarelor, ochi reci ca de sticlă, hainele de pe ea se usucă într-o clipă. Pare o întrupare demonică. Să fie aceasta o posibilă întrupare a loștriței? Cu ea Aliman trăiește un episod de dragoste pătimașă până când mama acesteia o găsește și cele două dispar fără urmă.

Tânjind după iubirea pierdută pescarul trece prin ultima fază a căutării istovitoare. Cade în letargie și acceptă să se însoare cu o fată mai îndrăzneată din sat. În ajunul nunții visează că se însura cu loștrița și-i cununa bătrânul vrăjitor. În timpul praznicului este anunțat că loștrița a reapărut. Fără să stea pe gânduri Aliman (cel fără liman) se aruncă în valurile Bistriței și îmbrățișând loștrița blestemată se afundă în apă, unindu-se în eternitate cu ființa-pește.

În *Pescarul Amin* Dunărea umflată de ploii se revărsă peste maluri, într-o primăvară târzie. Revărsarea aduce puierniță de pești. Pescarii vin pe malul lacului Nazâr (nume cu rezonanță biblică de la numele Nazaret) care era legat de Dunăre prin gârla Pociovești, prin care năvălise peștele. Prin acest canal, în momentul retragerii apelor Dunării, peștele avea să revină în Dunăre. Ceata pescarilor condusă de brigadierul Ion Fâstâc va construi o capcană uriașă în care să prindă peștele migrator.

Cel lăsat de pescari să păzească capcana în așteptarea refluxului este pescarul Amin. Acesta avea o făptură „de mare amfibie”. În aceste ape ajunge captiv un pește uriaș. Era un morun de dimensiuni impresionante. Prezența lui în baltă este greu de explicat. El întruchipează forțele diabolice din străfundul acvatic. Amin e cuprins de un fel de nebunie, nu doarme, nu mănâncă plănuiind tot felul de nade pentru a atrage peștele, pe care îl credea fi un somn sălbatic „spaima copiilor la scaldă”. Dar morunul rupe plasa. Pescarii vor să folosească dinamita și când pleacă după ea, Amin, rămas singur, după un somn revigorant capătă puteri miraculoase, are viziunea „cerului de dedesubt”. Redescoperă credința în magie. Trăiește revelația înrudirii totemice cu morunul uriaș, a relației care îi dezvăluie originea comună și încolăcindu-se de trupul morunului este purtat în adâncuri. Pescarul Amin care se identifică cu totemul prin jertfă în plan fizic se reintegrează în „nepieritoarea

legendă cosmică de unde a purces, dintotdeauna, omul”.

Apa este un mediu metaforic ambivalent, pe de o parte oglindă liniștită a cerului, iar pe de alta, loc agitat al navigației exploratoare. În proza lui V. Voiculescu apa reprezintă un loc sacru,

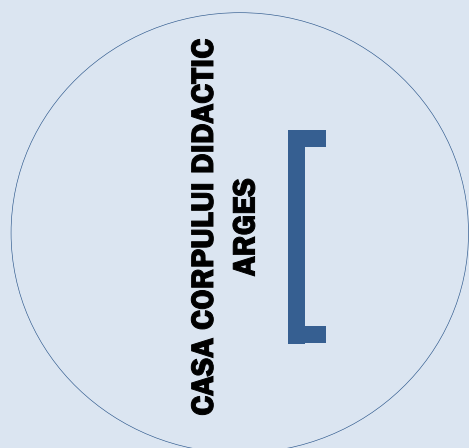
Bibliografie:

Oprea Nicolae, *Magical în proza lui V. Voiculescu*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003;

***, *V. Voiculescu interpretat de ...*, Ed. Eminescu, București, 1981.

controlat de forțe magice, dar și un spațiu interzis, cu atribute diabolice. Acolo , în apă, diavolul lui Voiculescu este „cel mai amăgitor” și ia „felurite chipuri”.

Toate aceste povestiri demonstrează vocația și gândirea magică a autorului.

SOFTURILE EDUCAȚIONALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

*Prof. înv. preșcolar Petre Daniela
G.P.P. Căsuța Poveștilor, Pitești*

Folosirea învățării asistate de calculator sau a diferitelor softuri educaționale este condiționată de adaptarea informațiilor științifice la particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, prezentarea într-o manieră interactivă a materialului ce urmează a fi studiat, accentuarea componentei ludice a acestuia în vederea stimulării motivației pentru învățare și oferirea sentimentului de confort pentru copii. Valorificarea deplină a potențialul tehnologiilor informației în educație depinde de gradul în care cadrul didactic este pregătit să le întegreze, și de resursele tehnologice disponibile.

Softul educațional reprezintă o îmbinare a programării pedagogice și a produsului informatic, este un program proiectat pentru a fi folosit în procesul de predare – învățare – evaluare, fiind un mijloc de instruire interactiv, care oferă posibilități de individualizare.

Utilizarea softurilor educaționale în cadrul activităților prezintă o serie de avantaje

incontestabile: asigura o instruire individualizată, favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient, stimulează implicarea activă a copilului în învățare. Imaginile fiind ușor procesate de sistemul vizual și perceptiv al copiilor permit restructurarea unei probleme și înțelegerea fenomenelor mai dificile.

Softul educativ prezintă importante valențe formative fiind utilizat ca mod de realizare al instruirii și învățării, îmbogățind activitatea didactică. Îmbinarea produsului informatic cu programa pedagogică constituie o modalitate de creștere a eficienței procesului de predare-învățare în instruirea diferențiată. Un soft educațional este proiectat fie conținând propria strategie didactică, fie ca un moment

precis într-un set de strategii posibile, din care educatorul poate alege..

Copiii le place mai mult să învețe prin intermediul soft-urilor educaționale, decât prin metode tradiționale, acestea contribuind la dezvoltarea unor atitudini pozitive față de învățare și la îmbunătățirea rezultatelor obținute.

În folosirea corectă a softului educațional trebuie să se țină cont de tipul, conținutul tematic și strategia acestuia. Iată câteva exemple:

☞ softul tematic – permite lărgirea orizontului de cunoaștere tratând diferite teme din diverse arii curriculare, oferă oportunități de lărgire a orizontului cunoașterii; exemplu colecția de CD-uri PitiClic pe diferite teme cum ar fi: anotimpurile, circulația rutieră, ecologie, etc

☞ softul de testare-evaluare are la baza stabilirea momentului și scopului pentru care se face evaluarea și are un spectru larg de folosire, este poate gama cea mai larg utilizată întrucât specificitatea sa depinde de mulți factori: momentul testării, scopul, tipologia interacțiunii (feedback imediat sau nu). Sub forma unui joc se atinge un scop didactic, prin aplicarea inteligentă a unui set de reguli, copilul este implicat într-un proces de rezolvare de probleme și situații.

☞ softul de investigare - este un mediu din care copilul poate să își extragă singur informațiile necesare să rezolve sarcinile propuse având la dispoziție informații despre calea ce trebuie să o urmeze;

☞ softul de simulare – permite reprezentarea unui fenomen real prin intermediul unui model cu comportament analog; ex: CD-uri despre Univers, dinozauri, fenomene meteo, etc.;

☞ softul interactiv individualizează parcursul aplicativ în funcție de nivelul de pregătire al copilului permițând feedbackul ex: CD-uri cu cântecele pentru copii, cu povești, poezii;

☞ softurile educaționale care pot fi folosite atât pentru fiecare domeniu experiențial de cunoaștere cât și pentru mai multe domenii fiind concepute

interdisciplinar. Copiii își însușesc strategii de lucru adecvate ce determină apariția unor modificări semnificative în achiziția cunoștințelor și atitudinea lor față de învățare.

Soft-urile sunt bine structurate, copilul poate alege orice etapă din cele prezentate, sau poate repeta anumite secvențe, pentru a ajunge să cunoască și să înțeleagă toate noțiunile cuprinse în jocul respectiv.

Caracteristica principală a unui soft educațional este calitatea interacțiunii cu copilul, de aceasta depinde măsura în care se produce învățarea.

Jocurile pe calculator îl pun pe copil în situația de a rezolva sarcini trecând de la învățarea pasivă la cea activă, îi creează copilului emoții pozitive, bucuria că a rezolvat singur o sarcină și îl responsabilizează, creează o atmosferă plăcută de lucru, caracterul ludic al acțiunii, posibilitatea îndreptării greșelilor, „stimulentele” permit: încurajări, aplauze, diplome.

Exercițiile din softurile educaționale sunt prezentate într-o formă ce permite copiilor vizualizarea în mod corespunzător conceptul însușit. Imaginile permit restructurarea unei probleme, aceasta fiind mai ușor procesată de sistemul vizual și perceptiv al copiilor, sporind abilitatea acestora de a înțelege fenomenele mai dificile.

Utilizarea softului educațional poate fi o metodă motivantă, ce contribuie la eficientizarea și modernizarea demersului didactic, la susținerea inovației didactice, la accesibilizarea cunoștințelor

Softurile educaționale se pot folosi în cadrul tuturor tipurilor de activități, iar unele softuri educaționale pot fi utilizate în cadrul mai multor discipline, deoarece sunt concepute interdisciplinar.

Pe piața actuală există deja o multitudine de softuri educaționale, realizate de departamente

de cercetare din cadrul MEC, sau de unele firme specializate . Grafica atractivă cu elemente de animație și sunet. sporește capacitatea individuală de gândire și acțiune pentru a rezolva sarcinile și a primi încurajări sau felicitări în funcție de răspunsul dat.

Jocurile și mișcarea, cântecele, poeziile și poveștile îi ajută pe copii să înțeleagă lumea modelează sufletele și dau farmecul specific al activităților din grădiniță Activitățile tradiționale nu trebuie înlăturate ci completate prin folosirea calculatorului în mod planificat, evitându-se dezvoltarea unor activități mecanice și ajutând copiii, prin acțiuni logice, să învețe să descopere.

În grădiniță învățarea asistată de calculator poate fi folosită atât în cadrul activităților desfășurate pe domenii experiențiale cât și în cadrul activităților alese de copii.

Copilul poate învăța prin joc, într-un mod plăcut și accesibil, culorile, cifrele, literele,

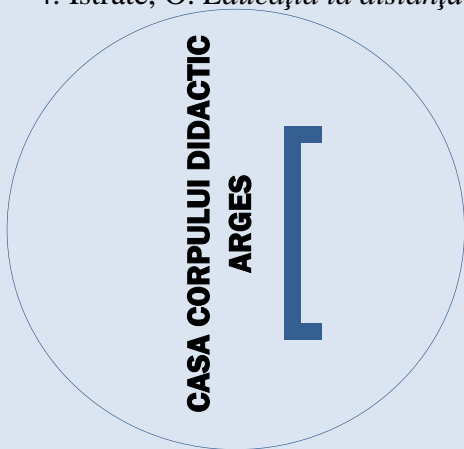
Bibliografie

1. Dumitru, A., Dumitru, V. G.. *Activități transdisciplinare pentru grădiniță și ciclul primar*. Editura Paralela. Pitești (2004)
2. Ionescu, M., Chiș, V, *Strategii de predare și învățare*. Editura științifică. București (1997).
3. Ionescu, M., Radu. I. *Didactica Modernă*. Editura Dacia. Cluj-Napoca (1995).
4. Istrate, O. *Educația la distanță. Proiectarea materialelor*. Editura Agata. Botoșani: (2000).

formele geometrice, compunerea și descompunerea numerelor naturale, ordonarea obiectelor după diferite criterii etc

Putem concluziona că utilizarea softului educațional în activitatea didactică contribuie în mare măsură la formarea personalității copilului prin dezvoltarea spiritului de observație, a memoriei vizuale, atenției voluntare, operațiilor intelectuale prematematice, deprinderilor de lucru cu calculatorul și abilităților de utilizare a informațiilor primite prin intermediul softurilor educaționale.

Deoarece jocurile pe calculator sunt deosebit de agreate în rândul copiilor și nu numai, este indicată punerea la punct a unora care să cultive aptitudini utile societății. Punând la dispoziția copilului jocuri nonviolente, atractive, care dezvoltă gândirea logică, spiritul de observație, personalitatea acestora va avea numai de câștigat.

PUTEREA PLANTELOR OTRĂVITOARE

Prof. Baldovinescu Maria
Seminarul Teologic Ortodox, București

Alcaloizii sunt substanțe organice de origine vegetală sau animală. În doze mici sunt foarte active farmacodinamic, în doze mari sunt toxice. Alcaloizii extrași din plantele medicinale considerate otrăvitoare, pot face minuni pentru sănătate, dar numai în dozele potrivite recomandate de medicii specialiști.

Flora spontană a României cuprinde un număr mare de plante bogate în alcaloizi utilizați în industria farmaceutică. În cele ce urmează enumerăm câteva plante și alcaloizii conținuți.

1. **Macul de grădină** (*Papaver somniferum*)

Din latexul exsudat, uscat, extras din capsule (opium) se obțin 30 de alcaloizi. Cei mai importanți sunt *morfina*, *papaverina*, *codeina*.

Morfina a fost extrasă din opium în 1803. Este un analgezic foarte puternic. Folosit ca drog de toxicomani. Este folosită în medicină ca atare sau în diferite combinații cu alte substanțe sub forma de comprimate. Produce dependență și toleranță.

Codeina are efect puternic antitusiv fiind utilizată în tusea uscată, neproductivă. Ea se găsește în medicamentul *Tussocalm*.

Papaverina are acțiune antispastică, vasodilatatoare, relaxează musculatura fiind utilizată în colici intestinale, renale.

2. **Ciumăfaia** (*Datura stramonium*) popular *laur porcesc*

Conține în frunze și semințe 3 tipuri de alcaloizi.

Scopolamina – intră în compoziția medicamentelor utilizate în tratarea afecțiunilor sistemului nervos vegetativ prin inhibarea acțiunii neurotransmițătorului acetilcolină. Sub forma derivatului *butilscopolamină* intră în compoziția *Scobutilului* recomandat în colicile biliare, ulcer gastroduodenal.

Hiosciamina – are efecte antispastice la nivel intestinal, biliar, este sedativ nervos.

Atropina – are efect midriatic fiind utilizată în oftalmologie pentru stabilirea dioptriilor ochelarilor de vedere. Dar are și efect de scădere a secrețiilor bronșice.

3. **Măselarița** (*Hyoscyamus niger*) popular *nebunariță*

Conține 30 de alcaloizi, cei mai importanți sunt cei conținuți și de ciumăfaie. Alcaloizii fiind utilizați în afecțiuni nervoase, epilepsie, Parkinson, nevroze. Intră în compoziția țigărilor antiasmatică. Frunzele de măselariță erau arse în ritualurile religioase deoarece induceau o stare de transă.

4. **Mătrăguna** (*Atropa belladonna*) popular *iarba codrului, împărăteasa*

Conține aceiași alcaloizi ca cei din ciumăfaie. În Italia din perioada Renașterii extractul de belladonna era folosit în industria cosmetică datorită proprietăților midriatice ale atropinei, doamnele își puneau câte o picătură în ochi. Această practică ducea la tulburări de vedere, tahicardie și chiar orbire.

5. **Omagul** (*Acinimum tauricum*) popular *aconit, iarba lupului*

Din tubercul se extrage *aconitină*. Ea intră în compoziția siropurilor de tuse *Tussomag*, *Sirogal* și a coprimatelor homeopate *Homeovox*. Denumirea de iarba lupului vine de la utilizarea lui în vânatoare, tuberculul mărunțit era presărat peste carnea care era folosită ca momeală. În China antică era folosită pentru otrăvirea vârfulilor de săgeată.

6. **Lăcrămioara** (*Convalaria majalis*) popular *mărgăritar*

Din frunze se extrage *convalatoxina*, un alcaloid cardi tonic, sedativ. Acesta se regăsește în medicamente folosite în tratamentul afecțiunilor cardiologice cum ar fi *Strofantina*.

Toate părțile plantei sunt foarte toxice, consumul duce la deces iar contactul pielii cu extractul din plante poate duce la dermatite severe.

7. **Brândușa de toamnă** (*Colchicum autumnale*)

Din bulbi și semințe se extrage *colchicina*. Cu acțiune analgezică, antiinflamatoare. Este utilizată în crizele de gută și în poliartrita reumatoidă. Planta este meționată în papyrusul Ebers, cel mai vechi document medical cunoscut care datează din 1550 î.Hr.

De reținut! Dacă nu suntem siguri că putem recunoaște plantele medicinale otrăvitoare nu trebuie să ne riscăm să le recoltăm și să le folosim fără recomandarea persoanelor avizate.

Bibliografie

1. Ovidiu Bojor, Octavian Popescu, “Fitoterapia tradițională și modern” Ed. Fiat Lux, 2001
2. Gheorghe Grigore, Corina Grigore “Ghidul plantelor medicinale și al bolilor tratate cu plante” Ed. All, 2008
3. Ursula Stănescu, Anca Miron, Monica Hăncianu, Clara Aprostoiaie “Bazele farmaceutice, farmacologice și clinice ale fitoterapiei”, Ed. Gr.T. Popa, 2006, Iași

COMPETIȚIA SPORTIVĂ ȘI PREGĂTIREA PENTRU COMPETIȚIE

*Prof. Rabolu Elian Narcis
L.P.S. „Viitorul”Pitești*

Prin competiție se urmărește în special o ierarhizare a valorilor și stabilirea unor clasamente prin care se desemnează cei mai valoroși sportivi sau echipe la un moment dat, pe baza unor norme și regulamente precizate dinainte.

Pentru a deveni campion este însă nevoie de multă muncă, cercetare și cunoaștere a psihologiei sportivului, de pasiune pentru ceea ce faci ambitie și dorința de reușită. Sportivii trec în cariera lor prin momente grele date de accidentări, eșecuri, neîmpliniri sociale sau familiale, sacrificând cea mai mare parte a timpului pentru a ajunge cei mai buni, impresionând prin puterea lor de a continua de a renaște din propria cenușă. Participând la o competiție trebuie să fii pregătit pe toate componentele antrenamentului sportiv: fizic, tehnic, tactic, psihic. Pregătirea biologică pentru concurs și să fii apt să iei decizii rapide și eficiente la elementele surpriză care pot apărea.

Când vorbim de competiție ne referim la performanțe care la rândul lor se obțin prin antrenament. Antrenamentul sportiv este un proces

complex specializat care presupune atingerea unor obiective de ciclu, anuale, de etapă, sau de lecție, sau obiective de performanță realizate în competiții. Prin procesul de antrenament se urmărește selecționarea sportivilor de valoare și transformarea lor în viitori campioni și recordmeni prin folosirea unor metode, mijloace de antrenament aplicate după anumite principii și reguli care să ducă la creșterea performanțelor sportive. Între antrenamentul sportiv și competiție există o legătură strânsă, practic ele sunt un continuum: nu poate fi conceput antrenament fără competiție și invers, competiția și performanța fără pregătire adecvată.

Antrenamentul presupune dozarea corectă (științifică) a efortului pentru obținerea supracompensării maxime, iar coaching-ul presupune, în principal, asistență psihologică și metodică acordată sportivilor, încât aceștia să transforme în performanțe superioare ceea ce au acumulat prin pregătire (training). Un coaching de succes presupune o strategie complexă realizată de un profesionist cu mult talent.

Sportivii de mare performanță, capabili să realizeze recorduri mondiale sau olimpice, sunt cei care produc emoții puternice publicului și care prin comportamentul lor devin modele de viață. Copii își doresc să ajungă un Hagi, Nadia, Alina Dumitru, David Popovici, etc. care prin spiritul de sacrificiu, prin determinarea cu care urmăresc să obțină victoria influențează în mod pozitiv formarea unei generații.

Competițiile de mare anvergură cum ar fi Campionatele Mondiale, Jocurile Olimpice, sunt cele care mobilizează milioane de oameni ca spectatori, telespectatori, sportivi, antrenori, psihologi, oameni care se ocupă cu amenajarea bazelor sportive, sponsori, media, dezvoltând sentimente ca:

- Apartenența la un popor;
- Mândria națională;
- Posibilitatea de a fi create condiții de întrecere egale pentru toți participanții indiferent de naționalitate, rasă sau apartenență socială;
- Cultivarea spiritului de întrecere și autodepășire;
- Gloria sportivă, dorința de a fi recunoscut, de a fi cel mai bun, de a avea un statut social;
- Determinare în atingerea unui scop.

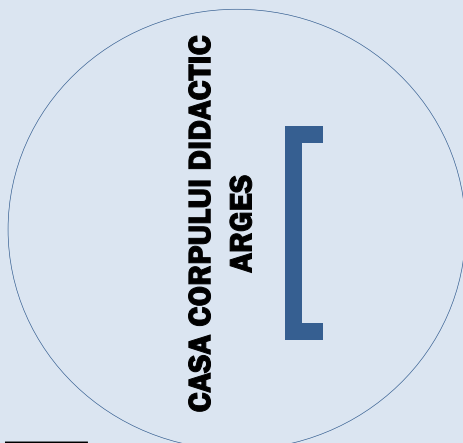
Antrenamentul presupune dozarea corectă (științifică) a efortului pentru obținerea supracompensării maxime, iar coaching-ul presupune, în principal, asistență psihologică și metodică acordată sportivilor, încât aceștia să transforme în performanțe superioare ceea ce au acumulat prin pregătire (training). Un coaching de succes presupune o strategie complexă realizată de un profesionist cu mult talent.

Pentru reușita unei competiții este de nevoie de îndeplinirea mai multor cerințe printre care enumerăm:

Bibliografie

- Starea de sănătate a sportivilor și antrenorului;
- Motivația;
- Posibilitatea realizării obiectivului propus;
- Gradul de antrenament propriu și al adversarului;
- Condițiile de cazare, odihnă și masa din timpul competiției;
- Comunicarea sportiv antrenor să fie bazată încredere;
- Tragerea la sorți;
- Capacitatea antrenorului de a schimba sau propune rapid un plan tactic bazat pe urmărirea adversarilor în luptele anterioare și capacitatea de a da sfaturi clare și cerințe ușor de înțeles de sportiv;
- Gândirea creatoare și puterea de a lua decizii în situații dificile a sportivului,
- Ambianța; mediu, sala, fus orar;
- Calitatea și corectitudinea deciziilor de arbitraj;
- Personalitatea și puterea sportivului de a învinge;
- Modul de comportament și regimul de viață de când se pleacă la competiție și până la terminarea ei. Sportivul trebuie să comunice cu antrenorul, să se odihnească bine, să se hidrateze și să se alimenteze corect;
- Ambianța de concurs – putând enumera spectatori, climatizarea salii, maniera de arbitraj, războiul psihologic dintre adversari;
- Încălzirea înainte de meci să fie adaptată tipului de personalitate și temperament – mișcări active energice pentru sportivii mai apatici, mișcări lente mai calme de durată pentru cei agitați.

1. Colibaba, E.D. - Colibaba E.D., Bota I. (1995), Teoria și metodică antrenamentului sportive, jocuri sportive, București;
2. Dragnea, A., Mate-Teodorescu, S., (2002), Teoria antrenamentului sportiv, Edit. FEST, București;

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI TIMPURII

Prof. înv. preșcolar Radu Elena Lavinia
G.P.P. „Academia Piticilor”, Curtea de Argeș

Educația timpurie este prima etapă de pregătire pe care copilul o parcurge înainte de a începe educația formală în cadrul unui sistem de învățământ. Educația timpurie are loc de obicei în două medii diferite: în cadrul familiei și în cadrul unui mediu mai organizat, cum ar fi grădinița. Este prima treaptă de pregătire pentru educația din școală și se adresează copiilor de la naștere până la atingerea vârstei de la 6-7 ani. Copilăria timpurie reprezintă cea mai importantă perioadă din viața unei persoane tocmai prin consecințele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia. Copiii se nasc cu premise fizice, sociale și psihologice, care le permit să comunice, să învețe și să se dezvolte. Dacă aceste premise nu sunt recunoscute și nu se stimulează dezvoltarea lor, ele până la urmă se pierd. Atunci când copiilor nu le-a fost asigurat un început bun în viață, de cele mai multe ori ei stagnează în dezvoltare și nu-și pot realiza potențialul său la maximum.

Primii ani de viață ai oricărui copil are o importanță majoră pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. În cadrul copilăriei timpurii se pun bazele relațiilor de atașament, se învață abilități și modele comportamentale iar dezvoltarea copilului se realizează pe multiple laturi, într-un ritm accelerat. Într-un mod activ și rapid se produce dezvoltarea somatică, au loc achiziții multiple în aria de dezvoltare psihică și fizică.

Beneficiile educației timpurii îi ajută pe cei mici să aibă succes la școală, la locul de muncă și în contextul social și civic. Când sunt mici, copii sunt ca un burete care absoarbe informații pe bandă rulantă. De aceea, expresia „cu cât mai curând, cu atât mai bine” ar putea fi un slogan reprezentativ pentru educația timpurie.

Educația timpurie are următoarele beneficii:

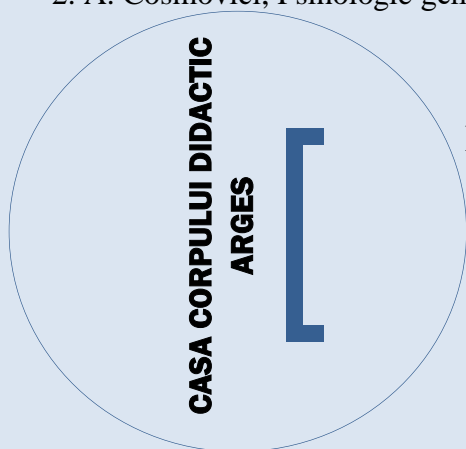
- Socializarea: un element fundamental pentru abilitățile de relaționare ale copilului. Pe lângă familie, piticul trebuie să fie expus la socializarea cu alți copii, experiență care îl ajută să treacă peste timiditate și să-și întărească încrederea în sine.
- Cooperarea: un concept folositor pentru relațiile pe care le creează cel mic. Foarte util mai ales în cazul copiilor care nu sunt obișnuiți să împartă cu cei din jur, învățarea ideii de cooperare, împărțire și perseverare se deprinde tot în primii ani de viață, printr-un program de educație timpurie.

- Respectul: o atitudine necesară atât în relațiile cu sine, cât și în relațiile cu ceilalți. Într-un mediu al educației timpurii unde se învață conceptul de a împărți și manierele în mod organic, termenul de respect față de oameni și obiecte personale se învață în același timp cu respectul față de mediul urban sau natură.
- Entuziasmul pentru învățare: cu cât își însușește acest entuziasm mai devreme, cu atât va învăța mai ușor și mai cu drag. Dragostea față de lectură, simțul curiozității și nevoia avidă de cunoaștere sunt lucruri care se dezvoltă în grădiniță și chiar și înainte de aceasta. Lecțiile servite într-o manieră distractivă și totodată interactivă îi ajută pe cei mici să învețe mai eficient și îi inspiră să-și dorească să știe din ce în ce mai mult.
- Lucrul în echipă: o abilitate extrem de utilă pentru tot restul vieții. Activitățile centrate pe lucrul în echipă ajută copiii să învețe cum să lucreze cu alți membri, cum să asculte opiniile celorlalți, deprinzând astfel ideea de a coopera și a livra în mod egal, în funcție de rolul fiecăruia.
- Concentrarea: modalitatea prin care poate ignora zgomotul de fond, pentru a se dedica acțiunii pe care o întreprinde în acel moment. Având o imaginație bogată și o energie debordabilă, micuții nu pierd nicio șansă de a descoperi lucruri noi, de a trăi experiențe diferite de cele de până acum și de a-și face alți prieteni.
- Răbdarea: o abilitate ce poate fi dezvoltată la vârste fragede prin implicarea celor mici în experiențe sociale unde pot practica răbdarea. Prin diverse exemple, experiențe sau conturarea unor modele, precum împărțirea atenției educatorului sau așteptarea rândului, copiii au posibilitatea de a-ți dezvolta răbdarea, ceea ce îi face mai disciplinați și mai înțelegători.

O perioadă îndelungată s-a crezut că vârsta preșcolară și dezvoltarea din această perioadă nu au valoare și impact asupra dezvoltării ulterioare ale copilului. Datorită cercetărilor din ultima perioadă s-a dovedit că această perioadă este temelia „omului de mâine”. Prin joc, copilul descoperă lumea înconjurătoare și își însușește un bagaj mare de cunoștințe și deprinderi care-l vor ajuta pe tot parcursul vieții, acestea fiind doar dezvoltate ulterior nevoilor și situațiilor în care se va afla.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), MEN, București, 2019.
2. A. Cosmovici, Psihologie generală, Iași, Editura Polirom, 1996.

Rolul activităților STEAM în educația timpurie - Studiu de specialitate

*Prof. inv. preșcolar Puiu Irina
G.P.P. „O Lume Minunată”, Curtea de Argeș*

„STEAM este o abordare educațională a învățării care folosește Știința, Tehnologia, Ingineria, Arte și Matematică ca puncte de acces pentru ghidarea anchetei, dialogului și gândirii critice a elevilor.

Rezultatele finale sunt studenții care își asumă riscuri, se implică în învățarea experiențială, persistă în rezolvarea problemelor, îmbrățișează colaborarea și lucrează prin procesul creativ.”

(Susan Riley, fondatoarea EducationCloset)

STEM este acronimul pentru Science, Technology, Engineering, Math (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică). Aceste activități STEM își propun să învețe copiii să facă o conexiune între ceea ce învață la materiile școlare și lumea înconjurătoare. Acest acronim a apărut în cadrul unei întâlniri care a avut loc în cadrul US National Science Foundation. În locul educației clasice, în care fiecare disciplină este studiată separat, o activitate STEM presupune o abordare concomitentă și aplicată a acestor 4 discipline. Orice părinte, indiferent de mediul social din care provine, își dorește să-i ofere copilului sau o educație cât mai bună, aceasta fiind cheia succesului în viață în anii ce vor urma. Dacă în trecut părinții se gândeau mai serios la acest aspect odată cu admiterea la liceu, în ziua de azi, un anumit procent se gândeste la viitor, în specială academic, încă de la grădiniță. Din acest motiv, pe lângă grădinițele de stat, au apărut și grădinițele private care se întrec în oferte diversificate și metode de învățare acreditate de-a lungul timpului.

Activitățile STEM se aseamănă cu experimentele științifice, însă aici nu este inclusă doar știința, ci și alte elemente din jurul copilului, stârnind astfel curiozitate și interes în a explora lumea înconjurătoare. Din ce în ce mai mulți copii își manifestă de la vârste foarte mici interesul față de domeniul STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică), așa că părinții fac tot ce le stă în putință pentru ca micuțul lor să se îndrepte către o unitate școlară sau să participe la un program de acest fel. Chiar dacă cei mici nu frecventează o anumită școală sau un program STEM, cel mai probabil programul sau principiile domeniului STEM sunt utilizate într-o anumită măsură atât la grădiniță, cât și în anii de școală. Motivația din spatele acestei schimbări masive în ceea ce privește sistemul de educație este aceea de a spori interesul, angajamentul și competența copiilor pentru matematică și știință.

Domeniul STEM poate fi considerat o alternativă sau un supliment la experiența tradițională de școlarizare și poate oferi copiilor un curriculum dinamic care să susțină abilitățile de rezolvare a problemelor, gândirea critică și idei de soluționare a problemelor din lumea reală cu ajutorul STEM. O ramură inovatoare a STEM care a cunoscut o dezvoltare considerabilă în ultimii ani este educația STEAM.

STEAM necesită abilități de creativitate și de gândire critică, care pot fi încurajate prin joc. Atunci când copiii sunt capabili să navigheze prin procesul de inginerie prin experimentarea și rezolvarea problemelor, ei sunt deja foarte pregătiți pentru a da dovadă de gândire inovativă, gândire de care vor avea nevoie în viitoarele cariere. Experiențele practice ale jocului sunt deosebit de valoroase, deoarece ajută copiii să vadă cum anumite concepte de știință, de tehnologie, de artă, inginerie și matematică sunt transpuse în lumea reală.

„Este foarte important să determinăm copiii să le placă să învețe, pentru că atitudinea pe care o vor avea vizavi de procesul de învățare pe care îl implică grădinița și școala, este decisivă și se va vedea în performanțele pe care copiii le vor obține. Cu cât modalitatea de învățare este mai atractivă, mai plăcută, mai distractivă, va crește exponențial dorința copilului de a învăța și de a descoperi lucruri noi. Prin joacă, le oferim această șansă, iar copiii noștri se vor simți mai fericiți, fără a mai simți constrângerea apăsătoare, repulsia și plictiseala pe care mulți copiii de școală le manifestă.” Activitățile STEAM se regăsesc în proiectarea integrată pe o zi în funcție de tema stabilită. Aceste activități se includ în toate domeniile de activitate.

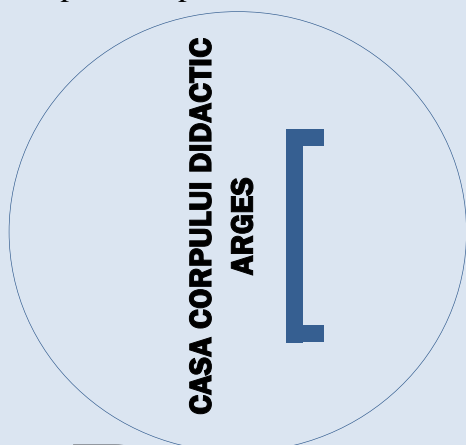
Programul STEAM îi ajută pe copiii de toate vârstele să capete o viziune mai amplă asupra lumii și să se bucure de succese academice și de cariere strălucite. Din acest motiv, este deosebit de important să cunoașteți atributele unui program de calitate STEAM, dar și cum să sprijiniți implicarea în domeniul STEAM acasă.

Una dintre cele mai importante calități a programului STEAM, de altfel omisă deseori, este aceea că activitățile STEAM ar trebui integrate. În mod ideal, copiii nu ar trebui să beneficieze de experiențe separate sau izolate de știință, de tehnologie, de inginerie, arte și matematică, ci activitățile STEAM ar trebui să se intersecteze masiv unele cu altele. Niciun cuvânt nu poate descrie încântarea cu care ei descoperă, cu care reacționează la activitățile la care îi expun. Sunt uimiți, curioși, vor să afle mai multe sau să repete jocul. Asta îi motivează să caute idei, să pregătesc materialele necesare și chiar poze.

Poate că cel mai mare avantaj al jocului STEAM este acela că îi învață pe copii că este absolut în regulă să nu existe un răspuns „corect” întotdeauna. Uneori lucrurile trebuie să meargă prost pentru a obține răspunsurile corecte, așa că celui mic nu trebuie să îi fie teamă să încerce din nou. Chiar și atunci când crede că a găsit soluția, poate schimba traiectoria jocului sau poate aduce îmbunătățiri. Ce se poate întâmpla dacă face ceva mai mare, mai mic, mai scurt sau mai înalt? Iată de ce este atât de important ca cei mici să beneficieze de timp de joacă pentru a construi, pentru a se juca, pentru a-și imagina, experimenta, evalua, observa, explora și rezolva probleme. Cel mai important, joaca STEAM nu este doar educativă, cât și distractivă.

Bibliografie:

1. <https://www.kinderpedia.co/ro/stem-educatie-invatare-investigatie.html>
2. <https://.info/specialisti/specialisti-copii-mici/dezvoltarea-copiilor/cognitie/de-ce-sa-ne-incurajam-copiii-sa-dobandasca-abilitati-stem-cum-putem-facem-asta/>
3. <https://toatepanzelesus.com/educatia-stemparentala>

APPRENDRE A INNOVER POUR MOTIVER

LES ELEVES EN CLASSE DE FLE

*Roșu Alina- profesor limba franceză
Liceul Tehnologic Dimitrie Dima Pitești, Argeș*

Dans le contexte européen de la synchronisation des systèmes d’enseignement, la formation des professeurs dans un cadre commun représente un des aspects les plus importants, qui assure la participation active des principaux acteurs de l’enseignement aux changements qui se poursuivent. L’importance des cours de formation se manifeste à plusieurs niveaux. Tout d’abord, la rencontre avec des professeurs venant de plusieurs pays crée le cadre d’un échange et d’une interaction qui assure l’innovation. Les ateliers, les cours et les conférences proposées par les formateurs contribuent à une réflexion sur ses propres méthodes, ainsi qu’au renouvellement des pratiques et du matériel didactique.

En même temps, le fait de rencontrer des personnes qui exercent la même profession, le fait de se trouver dans le pays dont on enseigne la langue et la civilisation, ne peut que motiver le professeur de FLE. On se demande quelle meilleure méthode de motiver les élèves que celle d'être soi-même motivé et enthousiaste ?

L'acquisition du lexique lors de l'apprentissage d'une langue nouvelle et aussi importante que celle de la grammaire, car les mots sont considérés aujourd'hui par la recherche linguistique comme les « pivots de la langue autour desquels s'organisent toutes les données (phonématiques, syntaxiques, sémantiques et rhétoriques) qui conditionnent leur insertion dans le discours »¹.

La construction du sens nécessite donc d'apprendre le vocabulaire en contexte, car « aucun mot n'est isolé dans la langue »². Le contexte joue un rôle très important dans les tâches de compréhension et de production d'énoncés oraux ou écrits en langue étrangère, car grâce à lui on met en évidence l'importance des indications données au lecteur sur le contenu de l'énoncé.

Si la langue sert avant tout à communiquer et les énoncés que les apprenants apprennent et/ou produisent ont tous une vocation discursive, il ne s'agit pas « d'actes de langage purement constatatifs. Ces énoncés s'inscrivent donc dans un contexte (culturel, situationnel, temporel) particulier sur lequel ils agissent et avec lequel ils interagissent »³.

Ce contexte est essentiel à la compréhension de ce qui est dit, c'est pourquoi il est impératif de proposer la présentation du lexique en contexte le plus souvent possible ou, si on ne peut pas de donner des informations contextuelles à l'énoncé. Les apprenants auront ainsi la possibilité d'appréhender les énoncés comme un ensemble qu'il s'agit de comprendre dans sa globalité.

L'approche communicative, développée en France à partir des années 1970 c'est une nouvelle méthodologie qui considère la langue avant tout un outil de communication et d'interaction sociale. Il s'agit de documents qui n'ont pas été conçus au départ à des fins pédagogiques et qui sont présentés aux élèves dans leur état original. C'est par exemple une affiche, un dépliant, un prospectus, une page de magazine, une publicité, une chanson, un extrait d'émission radiophonique ou télévisée, un extrait de film, etc.

Le recours à ces documents permet à l'apprenant de travailler sur des échanges réels, d'apprendre une langue variée socialement et de se préparer à la communication hors de la classe. Les supports authentiques sont plus motivants et ils peuvent susciter l'expression personnelle de l'apprenant. De plus, ils semblent plus appropriés à l'usage langagier réel et ils amènent l'apprenant à réfléchir sur les conditions sociales et culturelles de leur production, puisqu'ils mettent la langue dans une réalité culturelle authentique.

Leur fonction motrice va au-delà de ce savoir et ils représentent „des instruments efficaces à rendre l'apprenant un agent actif, qui s'investit dans le processus d'apprentissage associant ses connaissances et ses expériences de la vie quotidienne de sa langue maternelle à celles qu'il a acquises de

¹ Treville, M.-C., Duquette, L., *Enseigner le vocabulaire en classe de langue*, Hachette, Paris, 1996, p. 11

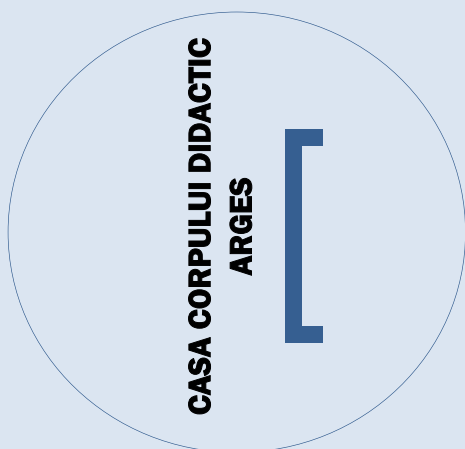
² Joole, P., *Une proposition pour enseigner le lexique*, [en ligne] Disponible sur ache.media.eduscol.education.fr/file/Dossier_vocabulaire/57/8/Patrick_Joole_111202_C_201578.pdf, consulté le 27 juillet 2014

³ Marot, J., *L'apprentissage lexical en français langue étrangère: théories d'acquisition et pratiques de classe*, Publications FLE [en ligne] Disponible sur [http://www.lecafedufle.fr/wp-](http://www.lecafedufle.fr/wp-content/uploads/2011/06/apprentissage-lexical-en-FLE.pdf)

[content/uploads/2011/06/apprentissage-lexical-en-FLE.pdf](http://www.lecafedufle.fr/wp-content/uploads/2011/06/apprentissage-lexical-en-FLE.pdf), consulté le 28 juillet 2014

la langue étrangère’’⁴. Il est mis dans la situation de découvrir tout seul la forme, le sens et le fonctionnement et il acquiert des savoir-faire.

L’exploitation pour la classe de ces documents demande beaucoup de travail parce que l’on doit prêter attention à plusieurs aspects : les intégrer dans un ensemble cohérent d’apprentissage en fonction des objectifs et du but de la leçon ainsi que de l’âge et du niveau d’apprentissage, tenir compte de l’actualité du document les possibilité d’exploitation qu’il peut offrir, du pays d’origine des apprenants pour que certains faits culturels ou sociaux ne lèsent pas leur sensibilité.

STUDIU DE SPECIALITATE - ”PROBLEME ACTUALE ÎN INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE”

Prof. Ghilencia Mirela Elena
Școala Gimnazială ”Petre Tudose” Mălureni

⁴ Zarate, G., Enseigner une culture étrangère, Hachette, Paris, 1986, p.76

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă pune în discuție ideea de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor înțelegem procesul prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse în slujba tuturor, deci și a persoanelor cu dizabilități.

În categoria copiilor cu CES se încadrează atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, care manifestă inadaptare la exigențele școlii. În această categorie sunt incluși:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizie cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);
- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietate, depresie, mutism selectiv, atac de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexie nervoasă, bulimie nervoasă, supra-alimentare);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autist, sindromul Asperger, întâzieri în dezvoltarea limbajului).

Existența copiilor cu CES, înregistrarea și declararea lor a ridicat în învățământ probleme

Bibliografie:

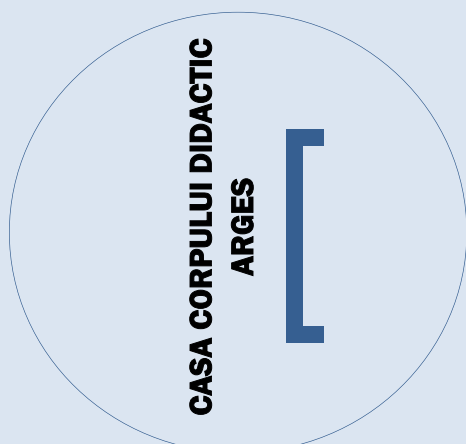
- Iucu, R. B. Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională. (ediția a II- a revăzută și adăugită), Editura Polirom, Iași, 2000.
- Joița, E. Management educațional. Profesorul-manager: roluri și metodologie, Editura Polirom, Iași, 2000.

dintre cele mai variate, de la forme de organizare a activității la clasă, la metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, diferențierea activității sau a conținuturilor învățării, până la problem deosebite și complexe, cum ar fi segregarea sau integrarea acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, copiii care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, având dificultăți de învățare, erau considerați suferinzi de boli care pot fi tratate numai într-un loc specializat. Copiii care aveau deficiențe ușoare, care mergeau la cursuri în școli de masă, nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată.

Așadar, s-au înființat școli și instituții special pentru ei. Astăzi se simte nevoia unei implicări mai mari a școlilor obișnuite, prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” – Declarația de la Salamanca, 1994

STUDIUL PRIVIND INSUCESUL ȘCOLAR

Prof. inv. preșc. Stoian Lidia

1. Argumente teoretice

Insuccesul școlar reprezintă rămânerea în urmă la învățătură sau neîndeplinirea cerințelor obligatorii din cadrul procesului instructiv-educativ, fiind efectul discrepanței dintre exigente, posibilități și rezultate.

Un aspect foarte important al insuccesului școlar este impactul psihologic pe care acesta îl are asupra copilului. Insuccesul influențează imaginea de sine a copilului, făcându-l să se subaprecieze. El generează sentimente de culpabilitate, inferioritate și excludere, iar școala devine o adevărată povară pentru copilul care se simte neînțeleș.

Insuccesul școlar poate fi: insucces generalizat (privește școala în ansamblu), insucces limitat (apar probleme doar la anumite materii), insucces școlar de tip cognitive (nerealizarea obiectivelor școlare), insucces școlar de tip necognitiv (incapacitatea de adaptare la mediul școlar), insucces școlar cu caracter episodic (dat de anumite circumstanțe) și insucces școlar ca fenomen de durată (acumulare de lacune pe perioade lungi de timp).

Insuccesul școlar are următoarele faze:

1. Faza premergătoare - reprezintă faza în care apar primele probleme în rezolvarea sarcinilor, dar și faza în care problemele încă mai pot fi rezolvate.
2. Faza de frânare propriu-zisă - apare acumularea de lipsuri foarte mari, aversiunea față de școală, materii, profesori, iar elevul nu vrea să mai rezolve singur sarcinile.
3. Faza eșecului formal școlar - apare abandonul școlar, această fază are consecințe negative asupra dezvoltării personalității și asupra integrării sociale. Insuccesul depășește granițele școlii și se reflectă și în viața profesională ulterioară.

2. Obiectivele și întrebările cercetării

Obiectivele studiului de caz au fost stabilite pe baza formulării următoarelor întrebări: „De ce elevul R.M. are rezultate școlare slabe?” și „Cum pot fi îmbunătățite rezultatele școlare ale elevilor aflați în această situație?”

- ◆ Identificarea cauzelor care au determinat rezultatele școlare slabe;
- ◆ Evaluarea unui program de intervenție.

3. Formularea ipotezei

Presupunem că insuccesul școlar este consecința inadapării școlare, manifestată prin dezinteres față de activitatea școlară, dar și impactul factorilor individuali și familiali.

4. Istoricul cazului R.M.

- **Stabilirea unităților de analiză**
 - dezvoltarea cognitivă
 - comportamentul afectiv
 - relațiile interpersonale
 - dinamica rezultatelor școlare
- **Metode de culegere a datelor**

- observația
- analiza produselor activității
 - **Conceptualizarea cazului (identificarea cauzelor și evaluarea acestora, aspectele pozitive și punctele tari ale cazului)**

R.M. este elevă în clasa a IV-a, având vârsta cronologică de 11 ani. Este unicul copil din familie. Tatăl este mai tot timpul plecat de acasă, deținând o afacere, iar mama se ocupă de contabilitatea firmei, fiind tot timpul ocupată.

R.M. este un copil cărui părinți i-au oferit tot ce a dorit., atunci când a venit vorba de lucruri materiale (deține laptop, tablet, smartphone). Părinții fac tot timpul ce li se cere și nu vor vreodată să o supere. Uneori este încăpățânată și nu acceptă refuz. Din cauza afacerii părinții nu prea petrec timp cu R.M., lasând-o adesea în girja unei verișoare mai mari.

Observând-o am realizat că este un copil timid, mai tot timpul abătut, iar atunci când își face temele trebuie în permanență să fie cineva lângă ea. Are probleme în a exprima ceea ce simte, iar atunci când nu poate rezolva o sarcină renunță, enervându-se foarte repede.

Subiectul are o dezvoltare fizică normală, capacitățile intelectuale sunt de nivel mediu, iar memoria este mecanică. Gândirea logică nu este dezvoltată, imaginația nu este foarte bine conturată. Își pierde foarte ușor concentrarea și atenția, deasemenea se plictisește foarte repede de orice activitate. Mereu este nehotărâtă, evitând să ia decizii fără a cere aprobarea. Exprimarea orală și scrisă este greoaie, răspunde doar atunci când este întrebată. Nu scrie corect din punct de vedere grammatical, nu știe când să folosească cratima, când se scriu cuvintele cu 2 "i". Chiar dacă știe răspunsul se teme să vorbească. La matematică întâmpină dificultăți la rezolvarea problemelor mai complexe, iar la limbile străine nu prezintă interes pentru reținerea cuvintelor noi. Motivația este de tip intrinsec. Atunci când este lăudată reacționează pozitiv, dar dacă este certată se supără foarte repede și nu dorește să mai comunice. Nu are foarte mulți prieteni, iar a joacă stă mai mereu retrasă.

La școală nu a reușit să se integreze, nu are relații strânse cu colegii, în pauze stă mai mereu singură și este mereu suspicioasă, având impresia că toți colegii au ceva împotriva ei. Mersul la școală reprezintă un stres zilnic, plângându-se tot timpul că nu poate face față sarcinilor.

- **Analiza datelor și elaborarea programului de intervenție**

Din analiza datelor rezultă:

- relație distantă cu părinții și lipsa evidentă a comunicării cu aceștia.
- inadaptare la mediul școlar, refuz de integrare în grup
- randament școlar scăzut și rezultate școlare slabe.

5. Program de intervenție:

M-am gândit la conceperea unui program de intervenție care să fie aplicat atât la nivelul subiectului (personal) cât și la nivelul clasei de elevi și al familiei.

La nivel personal se pot da sarcini care să corespundă nivelului ei de dezvoltare cognitivă, pentru a reuși să le îndeplinească singură. Deoarece reacționează în mod pozitiv atunci când este lăudată, prin intermediul laudei și recompenselor i se poate stimula motivația. Atunci când trebuie să își spună punctul de vedere trebuie încurajată și susținută pentru a căpăta încredere în ea.

La nivelul clasei învățătoarea poate lucra pe gupe, pentru a reuși să o integreze mai ușor și pentru a-i dezvolta spiritul de echipă. Deasemenea participarea la activitățile extrașcolare o va face să nu mai considere școala mediu stresant, să își dezvolte relațiile cu colegii și învățătoarea.

La nivelul familiei consider că este absolu necesar ca părinții să înțeleagă că lucrurile materiale nu reprezintă tot, că trebuie să petreacă cel puțin câteva ore pe zi cu ea, sa o ajute la teme, dar și să desfășoare activități care nu au legătură cu școala. Atunci când cere ceva, părinții nu trebuie să îi ofere acel lucru imediat, sau poate chiar deloc dacă cerința este una foarte mare. Ei trebuie să colaboreze cu învățătoarea, să comunice cu ea și să meargă foarte des la școală.

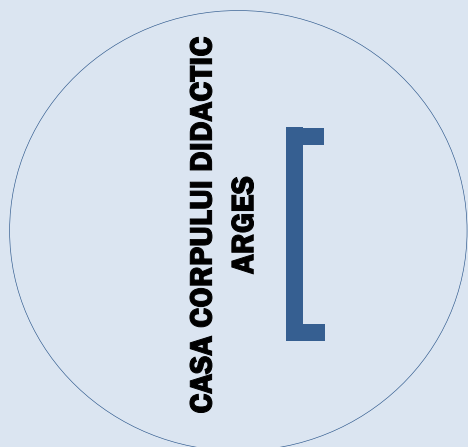
6. Concluzii

În cazul în care nu se iau măsuri în privința insuccesului școlar, acesta va duce cu siguranță la abandonul școlar. Programul de intervenție trebuie să fie adecvat și foarte importantă cred că este identificarea cauzelor insuccesului școlar. Eu cred că acești elevi au nevoie de o atenție sporită din partea învățătorului, de crearea unor circumstanțe speciale care să le permită și lor obținerea unor rezultate pozitive, căpătând astfel încredere în forțele proprii.

Atât părinții cât și învățătorul trebuie să aibă o atitudine pozitivă față de elev, să îl facă să se simtă important, să îl facă să înțeleagă că prin muncă, răbdre și perseverență poate evolua în mod armonios.

Bibliografie

1. Popescu-Neveanu Paul, 1987, Dicționar de Psihologie, Editura Albatros București
2. Popescu V.V – SUCCESUL ȘI INSUCCESUL ȘCOLAR- precizări terminologice, forme de manifestare, cauze, Revista de pedagogie, nr.12, 1991;
3. Salavastru, Dorina, Psihologia educatiei, Polirom, Iasi, 2004

STUDIU DE SPECIALITATE - ORIENTARE

ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

*Radu Liliana Carmen – Profesor consilier școlar
CJRAE Argeș*

REZULTATELE CHESTIONARULUI PRELIMINAR:

1. Către ce liceu te orientezi? Notează și specializarea pe care ai alege-o.
2. Ce liceu și ce specializare ar dori părinții tăi să urmezi?
3. Care este opțiunea recomandată de profesorii clasei?
4. Numește disciplinele care îți plac cel mai mult. Argumentează.
5. Gândește-te că te afli în viitor. Care ar fi viitorul tău preferat și numește și alternative posibile. Ai în vedere viitoarea ta carieră.

SCOALA A
 CLASA a VII-a A
 NR.ELEVI: 30

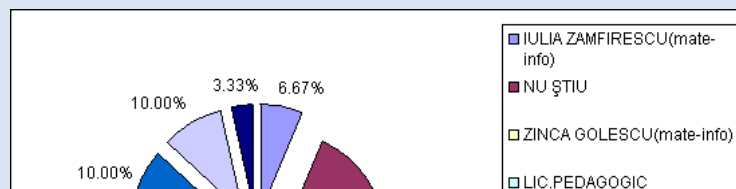
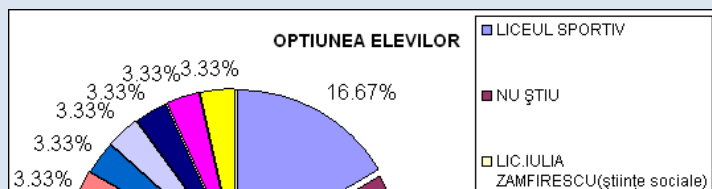
OPȚIUNILE ELEVILOR

LICEUL	NR.ELEVI	REZULTATE
LICEUL SPORTIV	5	16.67%
NU ȘTIU	11	36.67%
LIC. IULIA ZAMFIRESCU (științe sociale)	3	10.00%
LIC. IULIA ZAMFIRESCU (științele naturii)	4	13.33%
GRUP ȘCOLAR MIOVENI	1	3.33%
GRUP ȘCOLAR DACIA PITEȘTI	1	3.33%
COLEGIUL ZINCA GOLESCU (filologie)	1	3.33%
COLEGIUL ZINCA GOLESCU (științe)	1	3.33%
COLEGIUL ZINCA GOLESCU (mate-info)	1	3.33%
LIC. MARIA TEIULEANI (științe sociale)	1	3.33%
LIC. BRATIANU (științele naturii)	1	3.33%
	30	

OPȚIUNILE PĂRINȚILOR

ȘCOALA A
 CLASA a VII-a A
 NR. ELEVI: 30

LICEUL	NR. ELEVI	REZULTATE
IULIA ZAMFIRESCU (mate-info)	2	6.67%
NU ȘTIU	12	40.00%
ZINCA GOLESCU (mate-info)	2	6.67%
LIC.PEDAGOGIC	1	3.33%
IULIA ZAMFIRESCU (mate-info)	3	10.00%
LICEUL SPORTIV	3	10.00%
IULIA ZAMFIRESCU (științele naturii)	3	10.00%
IULIA ZAMFIRESCU (științe sociale)	3	10.00%
GRUP ȘCOLAR MIOVENI	1	3.33%
	30	

Din analiza opțiunilor elevilor din clasa a VII-a A a reieșit un număr mare de elevi care nu știu ce liceu să urmeze, motivând că este prea devreme să se gândească la acest lucru.

O altă categorie de elevi a specificat liceul unde va merge, dar îndrumați de părinți sau pentru că la liceul respectiv sunt prieteni de-ai lor.

În alte cazuri elevii au opțiuni diferite de ale părinților, dar asemănătoare cu ale prietenilor lor, fără a lua în seamă că disciplina unde obține rezultate bune și la care îi face plăcere să învețe este alta decât specializarea pe care au ales-o.

De asemenea, cu excepția a trei elevi, nu au primit recomandări de la profesorii de la clasă.

Preferința lor pentru o anumită disciplină este în funcție de comunicarea și relația elev – profesor, fiecare argumentând în felul său.

Viitorul preferat al elevilor este de multe ori diferit ca domeniu, față de liceul și specializarea aleasă. Spre exemplu eleva M.A., cea mai bună elevă a clasei, optează pentru Zinca Golescu (matematică – informatică), dar în viitor dorește să devină avocat. Elevul Ș.A. – urmează Liceul Iulia Zamfirescu, specializarea științele naturii, dar dorește ca în viitor să devină economist la o bancă. Și exemplele pot continua.

Întrebați fiind despre aceste neconcordanțe între disciplina preponderent studiată în liceu și facultatea unde va merge, ei argumentează că acolo se încadrează cu media de admitere, sau acolo merge și colegul sau „oricum pot merge la orice facultatea vreau indiferent de liceul sau specializarea aleasă”. Așadar, elevii au cu totul alte priorități când vine vorba de alegerea liceului.

Și la clasa a VII-a B, în urma analizei chestionarelor pe care le-au avut de lucrat, se prezintă neconcordanțe între disciplinele preferate și liceul la care dorește să meargă.

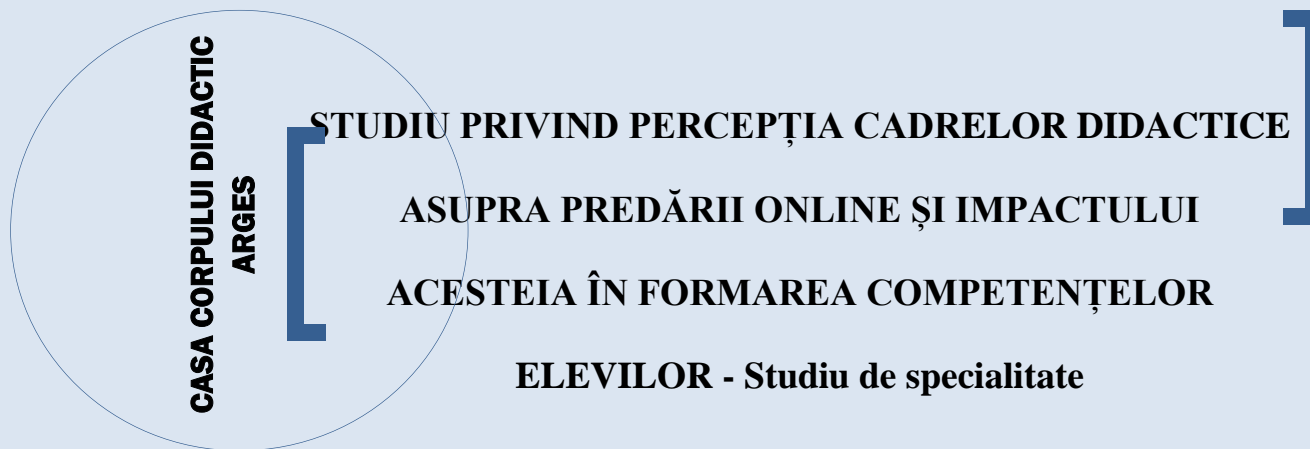
Spre exemplu eleva B.O. dorește să devină actriță, vrea să urmeze Liceul Iulia Zamfirescu, specializarea științe ale naturii, dar în viitor vrea să devină polițistă.

Eleva A.M. spune că adoră calculele, îi place foarte mult matematica, dar nu urmează un liceu cu specializarea matematică – informatică. O altă elevă, căreia nu-i place nici o disciplină (afirmația ei), dorește să devină arhitect. Exemplele de acest fel pot continua, dar din răspunsurile lor pot concluziona cât de multă nevoie de informație au acești copii. Lipsa de comunicare pe această temă cu persoane pregătite sau măcar bine intenționate, neimplicarea părinților și lipsa consilierii, îi lasă pe elevi în confuzie și dezorientare.

Clasa a VII-a B, având un număr cu un număr mare de fete, imaginea lor despre viitor este diferită față de dorințele actuale, în viitor ele dorind faimă, situație financiară bună sau o familie frumoasă. Deși au

precizat viitorul preferat, acesta a fost însoțit de multe detalii și explicații și erau dornice să discute despre aceste lucruri (spre exemplu câți copii vor avea, ce mașină își vor cumpăra, în ce casă vor locui).

Deoarece numărul elevilor cuprinși în eșantion a fost mic, am rezerve în ceea ce privește veridicitatea rezultatelor.

*Prof. înv. primar Ivașcu Georgeta-Mihaela
Școala Gimnazială „Theodor Aman”, Câmpulung*

Competențele cheie reprezintă suma cunoștințelor, abilităților și atitudinilor care contribuie la capacitatea unei persoane de a-și îndeplini eficient sarcinile și responsabilitățile pe care le are. De competențele cheie au nevoie toți cetățenii pentru dezvoltarea personală, precum și pentru ocuparea unui loc de muncă.

Premisele pe care se bazează cercetarea sunt fundamentările teoretice privind abordări integrate pentru formarea /dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor. Astfel, strategia educațională reprezintă o problemă de concepție a societății, în general și a educatorului, în particular. Se pot dezvolta modele variate de combinare a strategiilor didactice, care valorifică elementele specifice unor concepții diferite și care devin acționale și aplicabile în situațiile educaționale concrete.

Deoarece există multe modele didactice, este dificil de identificat un anumit model care să asigure eficiența activității educaționale, este mai bine o combinare de modele.

Astfel, integrarea noilor tehnologii informaționale și de comunicare în activitatea didactică a determinat diverficarea opțiunilor strategice, în mod special a celor centrate pe sisteme multimedia.

În cercetarea realizată am avut în vedere interpretarea strategiei didactice ca abordare integrată a unor situații de instruire pentru formarea /dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor.

Prin acest studiu mi-am propus să identific opiniile cadrelor didactice privind predarea integrată în mediul online.

Obiectivul studiului presupune culegerea de date în legătură cu percepția profesorilor asupra predării integrate, precum și a modalității în care predarea integrată se poate optimiza în condițiile derulării activităților în mediul online.

Ipoteza studiului - În perspectiva orientării spre abordări integrate pentru formarea /dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor, considerăm că există diferențe de opinie în

funcție de nivelul de școlarizare – preșcolar, primar, gimnaziu.

Lotul de subiecți - Participanții la această investigație au fost 31 de cadre didactice, caracterizate după următoarele variabile:

Nivelul de învățământ:

a) *preșcolar*

b) *primar*

c) *gimnazial*

Din totalul de 31 respondenți, 6 (19.4%) predau în învățământul preșcolar, 20 (64.5%) predau în învățământul primar și 5 (16.1%) predau în învățământul gimnazial.

Pentru măsurarea opiniilor cadrelor didactice am construit un chestionar format din 10 itemi, structurat pe 2 dimensiuni:

Opiniile profesorilor privind predarea integrată și dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor

Opiniile profesorilor privind predarea integrată în mediul online

Chestionarul a fost administrat online.

1. Cum apreciați nivelul personal de cunoaștere al competențelor cheie ale elevilor?

Din totalul celor 31 de repondenți, 2 (6.5%) susțin că nivelul personal de cunoaștere al competențelor cheie ale elevilor este începător, 15 (48.4%) susțin că nivelul personal de cunoaștere al competențelor cheie ale elevilor este mediu și 14 (45.2%) susțin că nivelul personal de cunoaștere al competențelor cheie ale elevilor este avansat.

2. În ceea ce privește proiectarea activităților educaționale, vă rog să detaliați ce strategii didactice aplicați pentru a forma elevilor competențe-cheie.

profesorii care predau la nivel preșcolar

-strategii didactice moderne: conversația, observația, explicația, învățarea colaborativă, învățarea bazată pe proiecte, lectura; metode tradiționale, metode interactive

profesorii care predau la nivel primar

- strategii interactive de grup, învățarea prin rezolvarea de probleme, învățarea prin proiecte, învățarea prin colaborare; strategii bazate pe lectură, autoînvățare, repetare, exersare, memorare, experimentare, jocuri de rol, dezbateră, organizator grafic, strategii inductive, deductive, transductive și combinate, interactive, combinate; metode tradiționale: conversația euristică, explicația, exercițiul, metodele activ – participative: explozia stelară, ciorchinele, pălăriile gânditoare, cvintetul, problematizarea, exercițiul, fise de lucru;

profesorii de la gimnaziu

-analiza logică a unui text, jocuri didactice, învățarea prin descoperire, învățarea bazată pe proiecte, învățarea colaborativă; utilizarea metodei proiectului la care elevii sunt grupați în echipe și colaborează pentru realizarea sarcinilor, elaborarea unor sarcini de lucru variate care să valorifice competențele dobândite (să utilizeze mijloacele TIC, să realizeze texte pe o temă dată utilizând o listă de cuvinte)

3. În ceea ce privește proiectarea activităților educaționale, vă rog să precizați cum ați abordat integrat pentru a forma elevilor competențe-cheie.

profesorii care predau la nivel preșcolar

-activitățile de învățare din grădiniță sunt toate abordate integrat, ținându-se cont de specificul grupei;

-activități diverse în funcție de tema săptămânii, copiii lucrează la centre. Spre exemplu, tema este “Meserii, îndrăgite de copii!”, La centru “Artă- colorează medicul.” La centrul “Construcții”

profesorii care predau la nivel primar

-activitățile integrate au la bază un scenariu didactic integrativ explicat într-un proiect didactic unic, cu o structură flexibilă, care să evidențieze caracterul integrat al abordărilor,

interacțiunea dintre discipline, sprijinirea cognitivă și metacognitivă a elevilor;

profesorii care predau la gimnaziu

-realizarea unor proiecte educaționale interdisciplinare, realizarea CDS-integrat la nivel mai multor arii curriculare;

4. Cât de des abordați integrat activitățile educaționale pentru a forma elevilor competențe-cheie?

1 (3.2%) rar, 11(35.5%) zilnic și 19 (61.3%) săptămânal

5. Considerați că se poate înregistra progres școlar, prin abordări integrate pentru formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor?

Toți respondenții au spus că se poate înregistra progres școlar, prin abordări integrate pentru formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor.

6. Vă rugăm să prezentați un exemplu de situație didactică integrată prin care ați asigurat predarea elevilor.

profesorii care predau la nivel preșcolar

-abordarea integrată atunci când activitatea presupune solicitarea preșcolarilor (de exemplu. DS-Activitate matematică sau DLC-educarea limbajului) și integrarea unei activități DEC;

profesorii care predau la primar

- Proiectul “România, te iubesc!”- informații istorice - geografice, elemente de comunicare - familia de cuvinte, elemente civice - simbolurile statului român, abilități de exprimare culturală- lucrări practice, etc.;

profesorii care predau la gimnaziu

- Proiect educațional "Mănăstirile și bisericile importante din zona Moldovei";

7. În timpul activităților online ați predat integrat?

Din totalul respondenților, 26 (83.9%) au predat integrat în timpul activităților online și 5 (16.1%) nu au predat integrat în timpul activităților online.

8. Vă rugăm să dați un exemplu de activitate integrată realizată în online.

profesorii care predau la nivel preșcolar

- Activitatea integrată: Culorile verii-“Toamnă darnică”, Domeniul Limbă și comunicare integrat cu activitate practică;

profesorii care predau la nivel primar

- Iarna (Limba și literatura română, Educație muzicală, AVAP, Matematică);

profesorii care predau la gimnaziu

- “Vizită” de I.L.Caragiale, limba română și educație socială, copilul needucat versus copilul educat;

9. Ce fel de dificultăți întâmpinați în abordările integrate pentru formarea /dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor?

profesorii care predau la nivel preșcolar

-dificultățile întâmpinate sunt cele legate de materialele necesare moderne; material didactic insuficient;

profesorii care predau la primar

- schimbarea mentalității cadrelor didactice; timpul necesar aplicării strategiilor alese, modul de participare/implicare a elevilor în activitățile desfășurate;

profesorii care predau la gimnaziu

- au întâmpinat dificultăți în colectarea informațiilor, dificultăți în aprecierea calităților estetice;

10. În ceea ce privește proiectarea activităților educaționale, pentru a forma elevilor competențe-cheie, care au fost cursurile de formare profesională care v-au ajutat cel mai mult?

Pentru a forma elevilor competențe-cheie, cadrele didactice au participat la următoarele cursuri de formare profesională:

profesorii care predau la nivel preșcolar

-cursurile referitoare la dezvoltarea și formarea competențelor elevilor în mediul școlar;

profesorii care predau la nivel primar

-Cursul “CRED”; “Formarea competențelor curriculare ale cadrelor didactice pentru predarea la clasa pregătitoare”; E-learning, etc.

profesorii de la gimnaziu

- Cursul “CRED”; CONVERSIE PIPP; PROF II. **Concluziile studiului**

Profesorii care predau la nivel *preșcolar* au apreciat că:

în timpul activității online au predat integrat, întrucât toate activitățile didactice se desfășoară integrat conducând la formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor.

Cei din *primar* au afirmat că:

în timpul activității online au predat abordând integrat diverse teme, conducând la

Bibliografie:

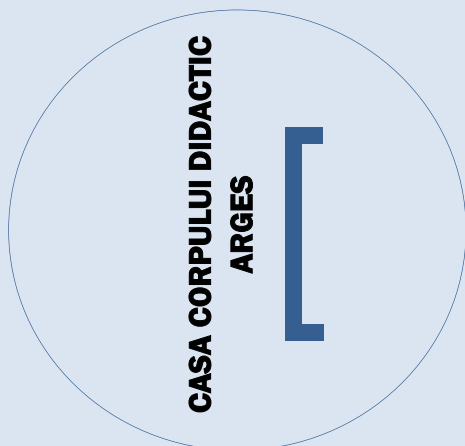
- Tudor, L.S. (2011). Selecția, structurarea și combinarea eficientă a strategiilor didactice. Modele teoretice și practice. Pitești. Editura Universității din Pitești.
- Dogaru-Ulieru, V.; Drăghicescu, L. (2011). Educație și dezvoltare profesională. Târgoviște: Editura Scrisul Românesc.

formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor.

Cei din *gimnaziu* au spus că:

în timpul activității online au predat integrat diverse teme, conducând la formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor.

Opiniile repondenților au fost asemănătoare, ipoteza potrivit căreia există diferențe de opinie în funcție de nivelul de școlarizare – preșcolar, primar, gimnaziu nu s-a confirmat, întrucât aceștia au spus că se poate înregistra progres școlar, prin abordări integrate pentru formarea/dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor.

STUDIU DE SPECIALITATE: ”FĂRĂ VIOLENȚĂ!”

*Profesor Ghilencia Mirela Elena
Școala Gimnazială ”Petre Tudose” Mălureni*

Abuzul asupra copiilor reprezintă orice formă de violență fizică sau emoțională la care sunt supuși sau expuși copiii.

Legea interzice orice fel de pedeapsă fizică sau umilitoare, acasă sau într-o instituție care ar trebui să se ocupe de protejarea sau educația copiilor.

Există diferite tipuri de abuz: fizic (pedepse corporale), emoțional (intimidarea verbală prin amenințări, abuzul verbal prin adresarea unor injurii sau cuvinte umilitoare, izolarea, interzicerea contactului cu propria familie etc.), sexual. Aceste forme de abuz pot fi asociate și cu neglijarea copilului sau cu diverse forme de exploatare a acestuia. Abuzul are în vedere orice formă de violență intenționată împotriva copiilor sau orice tratament dăunător sau necorespunzător.

Între formele de violență includem și violența economică, adică interzicerea desfășurării activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei.

De asemenea, amintim **violența socială** - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau a locului de muncă, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar.

Există și **violența spirituală**, referindu-ne la subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la

valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase.

Nu este de neglijat nici **violența cibernetică**, hărțuirea online, mesaje online instigatoare la ură pe bază de gen, urmărire online, amenințări online, publicarea nonconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal de interceptare a comunicațiilor și datelor private cu scopul de a face de rușine, umili, speria, amenința victima.

Este interzisă prin lege violența exercitată de părinți, profesori sau alți adulți din viața copiilor cu scop așa-zis educativ. Se interzice în mod explicit aplicarea oricăror pedepse fizice, corporale, precum și privarea copilului de drepturi care îi pot pune în pericol viața și dezvoltarea, indiferent de situație.

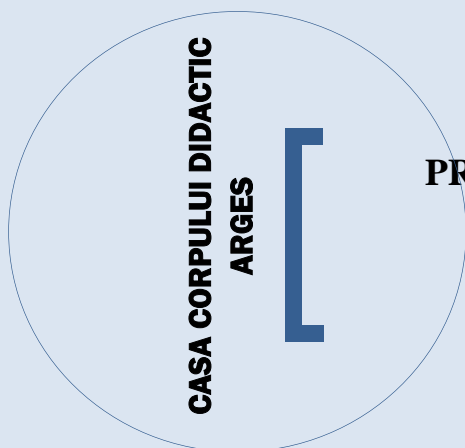
Copilul are dreptul de a-i fi respectată demnitatea și integritatea ca persoană, de a fi protejat împotriva oricăror forme de abuz fizic sau alte acte care îl pot pune în pericol. Nici măcar pedepsele ușoare nu sunt acceptate, pentru că pot produce efecte de durată.

În societatea contemporană, violența a devenit o constantă zilnică, gravitatea problemei fiind menționată în studii și rapoarte recente ale specialiștilor în domeniu. Este din ce în ce mai îngrijorător faptul că violența cu formele ei de manifestare a invadat mediul familial, dând naștere fenomenului de violență domestică care afectează toți membrii familiei, de la copii până la vârstnici.

Un mediu familial pozitiv se asociază cu factori de protecție sau inhibitori ai comportamentului delincvent în rândul minorilor, în timp ce un mediu familial negativ, în special unul conflictual, se poate asocia, în anumite condiții, cu factori de risc de delincvență pentru minori.

Bibliografie

- Amirou, R. *Cosiderații psihosociologice asupra noțiunilor de agresivitate și frustrare comparativă*. In G. Ferréol și A. Neculau(eds.), *Violența. Aspecte psihosociale*, Polirom, Iași, 2003;
- Dragomirescu, V.T., *Psihosociologia comportamentului deviant*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1976.

FORMAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE PRIN PARTICIPAREA LA PROGRAMUL ERASMUS+

Prof. Amalia Velicu
Prof. Ileana Tănase
Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni

“Soarta îi favorizează pe cei care îndrăznesc”
Erasmus din Rotterdam

Pe parcursul anului școlar 2022 – 2023 s-a implementat la Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni proiectul cu titlul „Facilitarea inserției profesionale prin instruire practică”, nr. ref. 2022-1-RO01-KA121-VET-000064971, finanțat prin Programul ERASMUS +, Acțiunea Cheie 1 - formare profesională în domeniul VET.

Programul de formare din mobilitate vizează activități desfășurate de elevi și cadre didactice la parteneri externi din Funchal – Madeira și Side – Turcia. Partenerii intermediari care au făcut posibilă implementarea acestui proiect sunt: Intercultural Association Mobility Friends din Barcelos, Portugalia și Anatolia Education and Consulting din Afyonkarahisar, Turcia.

Prin participarea la mobilitățile realizate în cadrul acestui proiect se urmăresc consolidarea, dezvoltarea și perfecționarea competențelor din domeniile Agricultură, Industrie alimentară și Economic.

Limba de comunicare în cadrul proiectului a fost limba engleză, iar participanții au beneficiat de un program pregătire suplimentară la limba engleză pe platforma EU Academy. Astfel, în perioada 29.04.2023-12.05.2023, s-a desfășurat primul flux, la care au participat 7 elevi de la Școala postliceală, Domeniul Agricultură, Calificarea Tehnician protecția plantelor. Programul detaliat al perioadei de formare a vizat dezvoltarea competențelor aferente Modulelor „Bolile și dăunătorii plantelor de câmp” și „Agregate și instalații agricole utilizate pentru combaterea bolilor și dăunătorilor”. Activitatea practică s-a desfășurat la partenerul extern Gesba.

În perioada 28.05.2023-10.06.2023, s-a desfășurat cel de al doilea flux, la care au participat 14 elevi în formare profesională inițială, din care 7 elevi Domeniul Economic și 7 elevi Domeniul Industrie alimentară.

Programul perioadei de formare a vizat dezvoltarea competențelor aferente Modulelor „Administrarea firmei” și „Marketing” pentru domeniul Economic și „Operații de bază în laborator în industria alimentară” și „Operații și utilaje în industria alimentară” pentru Domeniul Industrie alimentară.

Activitatea practică s-a desfășurat la partenerii externi AKS Manavgat Turizm pentru Economic, respectiv Markoç Et pentru Industrie alimentară.

Evaluarea activităților din stagiile de practică a fost efectuată de către tutorii organizațiilor gazdă împreună cu profesorii însoțitori de la organizația de trimitere.

Pe parcursul mobilităților au fost efectuate și vizite culturale în Orașul vechi Side, Cascada Manavgat, Antalya, dar și la Grădina botanică, Cabo Girao, Porto Moniz.

Plasamentul fiecărui participant a fost validat prin eliberarea certificatului de Mobilitate Europass. Pe baza acestui certificat fiind recunoscute cele 60 de ore de activitate practică din curriculum. De asemenea, la finalul plasamentului, participanții au primit din partea organizației gazdă, un Certificat de participare la stagiu.

Proiectul a promovat dimensiunea europeană în formarea profesională inițială și a urmărit sprijinirea participanților în dezvoltarea de abilități și calificări menite să faciliteze dezvoltarea personală și inserția profesională. Rezultatele așteptate vizează:

- mai bună inserție a acestor tineri pe piața muncii națională sau europeană prin dobândirea unor sporite competențe profesionale, abilități și cunoștințe noi specifice domeniilor de calificare într-un mediu de lucru european;
- creșterea atractivității școlii noastre, a învățământului profesional și tehnic, prin introducerea formării prin mobilitate ca o practică obișnuită în școală și nu doar ca o excepție;
- o mai bună recunoaștere a prestigiului școlii pe plan local, regional și nu în ultimul rând pe plan internațional;
- calitate crescută a formării profesionale asigurate de școală.

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ – UN PLUS DE INOVAȚIE

*Zarioiu Emilia Lenuța, profesor
G.P.P. „Academia Piticilor”, Curtea de Argeș*

Dinamismul timpului istoric actual impune învățarea de tip inovator având drept caracteristici esențiale: caracterul anticipativ și participativ. Grădinița modernă promovează învățarea colaborativă ca formă superioară de interacțiune psihosocială, bazată pe sprijin reciproc, pe toleranță, pe efort susținut din partea tuturor, îndreptat spre același scop. Demersul de realizare a sarcinilor se realizează prin colaborare. Trebuie să-i învățăm pe preșcolari să învețe, să-i abilităm cu diferite tehnici de învățare eficientă, pregătindu-i în același timp pentru autoînvățare și educație permanentă.

Metodele care promovează învățarea activă sunt metodele care implică fiecare copil din grupă în procesul de învățare. Învățarea prin cooperare presupune acțiuni conjugate ale mai multor persoane (copii, cadre didactice, părinți) în atingerea

scopurilor comune prin influențe de care beneficiază toți cei implicați (Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, 2006). Orice activitate care încurajează implicarea copilului în procesul de învățare este „activă”: o discuție la care participă toți copiii grupei, discuții în grupuri mici, lucrul în perechi, cooperarea, schimbul de idei, informare din surse variate ș.a.

Învățarea prin colaborare este o metodă de predare și învățare în care preșcolarii lucrează împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva una și aceeași problemă, pentru a explora o temă nouă sau a lansa idei noi, combinații noi sau chiar inovații autentice.

Elemente de bază ale învățării prin colaborare

- ↪ interdependența pozitivă – preșcolarii realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit sarcina grupului.
- ↪ promovarea învățării prin interacțiunea directă – preșcolarii se ajută unii pe alții să învețe, se încurajează și își împărtășesc ideile.
- ↪ răspundere individuală – performanța fiecărui preșcolar se evaluează frecvent și rezultatul i se comunică atât acestuia, cât și grupului.
- ↪ deprinderile de comunicare interpersonală și în grup mic – grupurile nu pot exista și nici funcționa eficient dacă preșcolarii nu au și nu folosesc anumite abilități sociale absolut necesare.
- ↪ monitorizarea activității de prelucrare a informației în grup – grupurile au nevoie de răgaz pentru a discuta cât de bine și-au atins scopurile și pentru a menține relații eficiente de muncă între toți membrii.

În cadrul programului din grădiniță întâlnirea de dimineață pe care o organizăm în fiecare zi, permite schimburi de impresii. Copiii își prezintă propriile gânduri, experiențe, idei. Acest lucru le dă posibilitatea tuturor de a se exprima pe rând, de a comunica subiecte importante din viața lor. Copiii ajung să se cunoască mai bine, să înlăture barierele timidității, iar mesajul lor ajunge la întregul grup. Astfel li se dezvoltă capacitatea de ascultare. Apoi se

ivesc întrebări, comentarii, la care participă cu mare interes pentru a-și împărtăși propriile experiențe. Acest moment al zilei contribuie la o bună socializare între preșcolari.

Copiii învață să interacționeze în cadrul proiectelor, să rezolve probleme împreună, să se joace în grup sau echipă. Învățarea se bazează pe interrelaționare și integrare. Proiectele tematice inițiate de copii, sau de către aceștia împreună cu educatoarea, se bazează pe interesele de grup și asigură motivația și succesul învățării. Utilizarea modelului „știm, dorim să știm, am învățat” este calea cea mai simplă de realizare a unui proiect tematic. Pe lângă proiectele tematice, noua abordare educațională are la bază și activitățile integrate care îl pun tot mai mult pe copil în situația de a dialoga și coopera în vederea exersării capacității de a opta și a decide.

Datorită faptului că activitățile integrate lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune copiilor, educatoarea

Bibliografie:

- *Fluerăș Vasile, Teoria și practica învățării prin cooperare*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005;
- *Neacșu I., Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Militară, București, 1990;
- *Pintilie Mariana, Metode moderne de învățare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002;
- *Ulrich, C., Managementul clasei - Învățare prin cooperare*, Editura Corint, București, 2000.

reușește să descopere latura pozitivă esențială a fiecărui copil, pentru ca prin aceasta să dezvolte ulterior alte calități și să canalizeze aspectele pozitive ale personalității în devenire a copilului.

Colaborarea a fost și este utilizată în jocurile de rol, jocurile de creație, jocurile didactice, jocurile de mișcare. În joc copiii își asumă sarcini, roluri, fiecare cooperând în felul său cu colegii pentru finalizarea obiectivului propus și pentru obținerea satisfacției finale.

Un aspect important al muncii în grup este organizarea atmosferei de învățare. Pentru evitarea problemelor ce pot apărea în timpul comunicării, se vor stabili împreună cu preșcolarii reguli de lucru în grup, monitorizându-se respectarea acestora. Rezultatele activității vor fi analizate împreună cu preșcolarii, încurajând evaluarea reciprocă și autoevaluarea.

Pentru a crea un mediu adecvat pentru învățarea în grupuri mici, este necesară respectarea a trei condiții: preșcolarii trebuie să se simtă siguri, dar provocați, grupurile trebuie să fie mai mici pentru ca fiecare să aibă posibilitatea să contribuie iar sarcina grupului trebuie să fie definită clar.

În concluzie învățarea colaborativă poate fi la îndemâna fiecărei educatoare, cu condiția ca, încă din etapa de proiectare a activităților, să vizeze tematici adecvate și să pună la dispoziția copiilor materiale corespunzătoare.

Colaborarea înseamnă înainte de toate un câștig în planul interacțiunii dintre preșcolari generând sentimente de acceptare și simpatie. Departe de a genera conflicte, ea instaurează buna înțelegere, armonia și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți.

Metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile copiilor, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

APLICAȚII GOOGLE PENTRU EDUCAȚIE

Inf. Valentina Androne

Casa Corpului Didactic Argeș

Google pune la dispoziție o serie de instrumente digitale gratuite care sunt utilizate cu succes în educație. Mai jos sunt prezentate o parte dintre acestea:

- **Gmail** – eficient în comunicare
- **Google Calendar** - organizează calendarul de evenimente și comunică eficient
- **Google Classroom** - profesorii pot să creeze și să organizeze /gestioneze cursuri, teme, să comunice cu elevii/studentii să ofere feedback etc.
- **Google Meet** - serviciu de comunicare prin videoconferință, conectând profesorii și elevii
- **Google Plus** - rețea socială utilă în special pentru educație
- **Google Jamboard** - tablă virtuală utilizată alături de aplicația Google Meet sau de o tableta grafică
- **Google Sites** – instrument de realizat site-uri
- **Google Blogs** – instrument de realizat blog-uri
- **Google Drive** - spațiu pentru creare, stocare și distribuire de documente
- **Google Vault** – instrument cu ajutorul căruia se pot arhiva e-mailuri și conversații online etc.

Google DRIVE

Serviciul **Google Drive** este destinat pentru crearea, stocarea și utilizarea diverselor documente: word (.doc), prezentări (.ppt), foi de calcul (.xls), newsletter, formulare și chestionare (Google Drive, 2020), etc.

• Facilitățile și serviciile oferite de Google pot fi accesate doar dacă utilizatorul are creat un cont de tipul *utilizator@gmail.com*

• Cu un singur cont se pot utiliza toate serviciile puse la dispoziție de cei de la Google

Ce se poate face în Google Drive accesând interfața web a acestui serviciu?

- se pot încărca/descărca foldere sau fișiere de orice tip, se pot crea/șterge foldere ori se pot redenumi;
- se pot crea prezentări, documente word, foi de calcul, teste /chestionare, desene, tabele etc.;
- se poate colabora la crearea unui document, invitând colegi profesori sau cursanți pentru a lucra împreună. Toți colaboratorii invitați vor putea edita documentul în același timp, fiind vizibil în timp real pentru toți;
- se pot distribui fișiere, fotografii și videoclipuri pe Google Plus;

- se poate oferi, prin e-mail, link-ul către materialele încărcate în Google Drive. Proprietarul documentului decide dacă/și cine poate vedea/edita/descărca fișierele;
- se poate vedea un istoric de editare al documentului (30 de zile în urmă), putând astfel vedea documentul în toate stadiile sale de editare; practic Google Drive poate salva multiple versiuni ale aceluiași document;
- se pot restaura fișierele și documentele șterse (G Suite for Education, 2020).

Pentru școală este recomandat a se folosi *Google Drive pentru Desktop*, care permite păstrarea și lucrul cu fișiere offline. Se descărcă și instalează fie pentru Windows, fie pentru Mac de la adresa: <https://support.google.com/drive/answer/7329379>

DĂM STARTUL LA CITIT

Campania de promovare a lecturii "*Dăm startul la citit!*"- ediția a III-a realizată și anul acesta în parteneriat cu unitățile școlare din județul Argeș, este curprinsă în Calendarul activităților metodico-științifice la nivelul Casei Corpului Didactic Argeș anul școlar 2023-2024 fiind avizată de ME.

Scopul acestei campanii este atât promovarea bibliotecilor școlare și a Centrelor de documentare și informare cât și stârnirea interesului pentru lectură în rândul elevilor. Dorim, ca prin proiectul nostru, să reușim să ajungem la sufletul copiilor, transformându-i în cititori activi și motivați. Și ce poate fi mai frumos decât să îmbini plăcerea de a citi cu mișcarea, cu dansul.

Proiectul, care s-a desfășurat și în acest an pe parcursul a patru luni, s-a încheiat în data de 15 februarie 2024 prin organizarea unor **Bookmob-uri** (flashmob-uri) cu elevii școlilor partenere înscrise în proiect, sărbătorind astfel *Ziua Națională a lecturii*.

#Ziuanationalaalecturii #bibliotecacdarges #biblioteciscolarearges #cdiarges #copii #lectura #staredebine #CitimImpreuna

*Bibl. Mirela Șufariu
Casa Corpului Didactic Argeș*

Revista Catedra - editie online

Redacția revistei CATEDRA

Coordonator revistă:

Prof. Ana BADEA, director CCD Argeș

Membrii colectivului de redacție:

Georgeta TOMA, profesor metodist CCD Argeș

Mihaela CRIVAC, profesor metodist CCD Argeș

Maria Magdalena ANGHEL, profesor metodist CCD Argeș

Floarea BÂRLOGEANU, profesor metodist CCD Argeș

Valentina Marilena ANDRONE, informatician CCD Argeș

Mirela Mariana ȘUFARIU, bibliotecar CCD Argeș

Cristiana NANIA, administrator financiar CCD Argeș

Cristian CAZAN, administrator de patrimoniu CCD Argeș

Design și machetare:

Inf. Valentina Marilena ANDRONE

Coperta:

Bibl. Mirela Mariana ȘUFARIU

*Responsabilitatea asupra conținutului articolelor și a dreptului de publicare
a fotografiilor revine în exclusivitate autorilor!*